

„დილა ამ გაზეთის გადავლით დაიწყეთ...“

საქართველოს ნავთობის საერთაშორისო კორპორაცია Georgian International Oil Corporation

ორშაბათი 17 თებერვალი, 2003 წელი

№ 44 (4423)

დედაქალაქი ვინ ნადირობს შენს თბილისში, ვეფო?

რას ჰგავს და რა უბედურება-აო! უკანონო მშენებლობები დედაქალაქში, მთავარი არქიტექტორი, მერი, იმდენჯერ მეორდება, იმდენჯერ, რომ აღარ ვაქცევთ ყურადღებას. და ჩაიწურება ამ თებერვალს ხეში ჩამდგარი წყალივით. მაშინაც კი, როცა გამწარებული კაცი იცხვებს - ყველა მშენებლობის უკან კორუმპირებული ჩინოვნიკი დგას, ხელს ჩავიქნევთ: ასე იყო და ასე იქნებაო, ბაბაჯანი!

იხ. 30-2 გვ.

საქართველოს რესპუბლიკა

გაზეთი დაარსდა 1918 წლის 25 ივლისს, აღდგენილია 1990 წელს.

ფასი 50 თეთრი.

თვალსაზრისი

ღმერთო, დაითარე საქართველო!

ბასული კვირაც ისეთივე კინკლაობაში, ურთიერთბრალდებებსა და მუშგებზე ყურებაში მიტარდება, როგორც მანამდე ბევრი კვირა და თვე. მაგრამ დასრულებით კი მნიშვნელოვანი მოვლენით დასრულდა. ეს საქართველოს მთავრობის გაფართოებული სხდომა გახლდათ, რომელშიც ორი დღე გასტანა.

საინტერესო მოსხენებები მოვისმინეთ, მათ შორის ბევრი გამოსვლა ერთობ მძაფრი იყო. ამ ორმა დღემ თვალნათლივ დაგვანახა, რომ ქვეყანა საკმაოდ მძიმე ეკონომიკურ და კრიმინოლოგიურ მდგომარეობაშია (თუმცა, რა

თქმა უნდა, იყო შეღამებების, „მაკიაჟის“ მომენტებიც). ისიც გამოიკვეთა, რომ სიგყვის თავისუფლებამ ჩვენში მახინჯი ფორმები მიიღო, გაღაიქვა ანგარიშსწორების, ერთმანეთის ლანდღვის, ცილისწამების იარაღად და საშუალებად.

იმ დღეს შესვენებისას ვეგერანმა ჟურნალისტმა, რომელიც საბჭოთა პერიოდში რამდენიმე წელი ერთ-ერთ რაიონს ხელმძღვანელობდა, კოლეგებს ასეთი რამ გვიახმო:

— ერთი თავგადაკლული მოწინააღმდეგე მყავდა. მისი საჩივრები ვინ, რა ორგანომ არ შეამოწმა, მაგრამ არა და არა, ვერ დაარწმუნეს, მართალი რომ არ იყო. ბოლოს ასეთი ხერხი მოიგონა: რაიკომის წინ დიდი ნაძვი იდგა, იმაზე ავიდოდა და მლანდღავდა. ასე „ქადაგებდა“ რამდენიმე თვე, ერთ დღეს ჩამოვარდა და კინაღამ სული

გააფრთხო. მოგი ჭირი მარგებელიაო, იმ დღის შემდეგ ხეზე აღარ ასულა. ისე რომ, ყველა თავისით წაიმგვრევს კისერს!

ბატონი გიორგი, როგორც ხელებით, მთავრობის სხდომაზე თბილისის საკრებულოს თავმჯდომარის „რეველუციური“ გამოსვლის შთაბეჭდილების ქვეშ იყო და ეს ამბავიც იმიტომ გაიხსენა, თორემ იმის იმედად ყოფნა, ყველა მისით წაიგებს კისერსო, ამაოა. ის დრო აღარ არის, როცა გვეჯეროდა, რომ „ბოროტსა სძლედა კეთილი“.

ახლა სხვა დროა, ახლა ძალა სძლევს კეთილსაც და სიკეთესაც საერთოდ. ამ ძალას აღაზვეებს და საკმეველს უკმევეს გულევი-მია, პრესა. მასმედია არწმუნებს ამ ძალას უძლეველობაში, მოსახლეობას არწმუნებს, რომ ეს სწორედ ასეა.

აი, გამოვიდა იმ დღეს მთავრობის სხდომაზე ბატონი მისეილ სააკაშვილი და ქვა ქვაზე არ დატოვა. მთელი მისი გამოსვლის „კვინტესენცია“ პრემიერდენტისთვის იმის თქმა გახლდათ, ერთმანეთის კონკურენტები ვართო.

იხ. 30-2 გვ.

ფინანსები

„ესროლა ბერმა პაპამა“

და ბყვილად გაისარჯა, რადგან დოლარი და ევრო მარადიული ტანგოსთვის არიან განვირულნი

იხ. 30-3 გვ.

თვალსაზრისი

„დაუკრეფავში“ ნუ გარბევალთ

კიდევ ერთხელ ქართული სიმბოლიკის თაობაზე

სსსკ-ის სიმბოლიკის საკითხებზე ჩემი პირველი პუბლიკაცა, რუბრიკით „სამრისი“, გაზეთ „საქართველოს რესპუბლიკაში“ გამოქვეყნდა 1992 წლის მოწვევის პარლამენტის პირველი სესიის გახსნის დღეს.

იხ. 30-3 გვ.

უკანასკნელ საათს

ბელგამ შესთავაზა კომპრომისი, რომელიც ნატოს კრიზისიდან გამოსვლაში დაეხმარება: ნატომ უნდა მიიღოს დეკლარაცია, რომელშიც ნათლად აღინიშნება, რომ თურქეთისათვის დახმარება „არ გამოიწვევს ერაყში საომარ ოპერაციაში ნატოს მონაწილეობას“.

ინტერპანორამა

აშშ-ს რა ომის პერსპექტივას, თურქეთი „ყველაზე უარესი სცენარისთვის ემზადება“. თურქეთის პრემიერის თქმით, მისი თანამემამულენი შეუფოთებული არიან ერაყში მიმდინარე პროცესებით.

ინტერნეტში გაჩნდა ბენ ლადენის ახალი მითართება. სპეციალისტთა თქმით, აუდიოჩანაწერი საოცრად გარკვევით ისმინება.

დაახლოებით 600 ომის საწინააღმდეგო დემონსტრაცია გამართა მთელს მსოფლიოში. მათში 10 მილიონამდე კაცი მონაწილეობდა. ერაყთან ომის საწინააღმდეგო აქცია გამართა ნიუ-იორკშიც, რომელშიც 350 ათასამდე ადამიანი მონაწილეობდა.

მშენებარება გამოავლინეს გენური მუტაცია, რომელიც შეიძლება იყოს დღეგრძელობის მიზეზი. მათ დააღვინეს, რომ საუკუნეს გადაცილებულ ადამიანებში ასეთი მუტაცია სხეულთან შედარებით ხუთჯერ მეტია.

დედაძალადი

ვინ ნადირობს შენს თბილისში, ვეყო?

(პირველი გვერდიანი)
ეგრეთვე ვითომ დონ კისოტკე-
ლები, ვითომ ქარის წისქვილებს.
ანუ არაფერს არ აკრძალავს...

თვალსაზიარი

ღმერთო, დაიფარე საქართველო!

(პირველი გვერდიანი)
მერე როგორც „კონკურენცია“ შე-
ეფერება, სულაც „პენალტი“ დაუ-
რგვია, სანამ თქვენ არ წახვალთ...

კვირა

რუბრიკას უძღვება ზურაბ ოიაშვილი

– რა იყო მნიშვნელოვანი გა-
სული კვირა ქვეყნისთვის და თქ-
ვენითვის პირადად? – „კვირის“
გრაფიკულ შექმნას უძღვება...

ქვეყნისთვის

– ჩვეულებრივ რიგითი ცხოვრობს
ქვეყანა – ვეროვით, ვიღვევით...
მთავრობის გაფართოებულ სხლო-
მაზე აღინიშნა, რომ არცთუ კარგი...

ჩემთვის პირადად

– ძალიან გამახარა ქუთაისის
მესვეურთა ერთმა გადაწყვეტილ-
ებამ – ჩემი აღმრდელი, ჩემი სტუ-
დენტის და შემდეგ კოლეგის – ჩვენი...

მსოფლიო

შტრიხები

გამარჯვებას
წინასწარ-
მეტყველებს...
დედის
მუცლიდან?
მამისპირა პრემიერის ვისე-
ნე ფოქის პრეს-სამსახურმა გა-
გრძელა მთავრობის მეთაურის...

მოც წელზე მეტ ხანს ამშვენე-
ბდა. ის შეიქმნა 1937 წელს პა-
რიზში მსოფლიო გამოფენაზე სა-
ბჭოთა პავილიონისათვის, შემდეგ
კი სამშობლოში „გადმოსახლდა“.

hxtdf | fvo. t, b , bpytcvtybcf fy
vj vdfk b gfhk fvtynfhbcfl vb

კვირფასო მემობარო,
თუ თქვენ გსურთ გახდეთ ცნო-
ბილი ბიზნესმენი ან, კიდევ მეტი
– პარლამენტის წევრი, ამთავი-
თვე უნდა შეეგუოთ ერთ ამრს –
თქვენ არ იქნებით ის, ვინც
ხართ!...

ღან გაუწყობ ყვეთელი პრესის რე-
კლამამ, რომ თურმე საკუთარი შეი-
ლების გარდა, სხვათა ბაიების მშო-
ბელიც ყოფილხარ.

ამ ერთობ სასიამოვნო
ინფორმაციის მიუხედავად,
თუ ბაიას დედასთან გაგა-
რებული სასიამოვნო პრო-
ცესი არც გახსენდებათ, მა-
შინ თქვენ უნდა შეეგუოთ
იმ ამრს, რომ თქვენ არ
ხართ ის, ვინც ხართ!...

ლებს რომ ცხვირსახოცებით
იცივდით.
ამომრჩეველებთან შეხვედრის
დროს კი ამ და სხვა პუბლიკაცი-
ებს ბუჭდით მედ დაუსართეს – ის
ყოფი ცნობილობის კანდიდატს სი-
ცხვე უნდა წარმოეთქვა, რომ რა-
მდენიმე უპატრონო ბავშვი, მოგი
სირბილით, მოგი სიარულით, მო-
გი ბობლით, მოგი მულაგი, მოგი
ყვითელიკანიანი და მოგიც თეთრ-
კანიანი გინასით ფეხზე შემოეხვი-
ა – მამი, მამი, დაგვიბრუნდი!...

ფინანსები

„ესროლა ბერმა პაპმა“

და გზიდან გაიხარა, რადგან დოლარი და ევრო მარადიული განგონების არიან განვირუნი

რა დამართა დოლარს? რატომ აჯობა ევრომ? არ შეიძლება, ეს კითხვები არ აწახებდეს (ცხადია, მეგნაკლებად) ყველას, ვისაც შეხების წერტილები აქვს ვალუტასთან, თუნდაც ყოფილი დონეზე: რომელს ვენდობ? რომელი დავაგროვოთ შავი დღისათვის?

ცნობილია, რომ პრემიუმული კლიენტის მმართველობის ხანაში დოლარი არაჩვეულებრივად გამყარდა, პრემიუმული ბუშის ეპოქაში შესუსტდა. ნიშნავს ეს, რომ კლიენტის წარმატებულ ფინანსურ პოლიტიკას განახორციელებდა, ბუში კი სუსტადა და უკარგოვდა?

ჩვენი ობიექტური ლოგიკა ამ მარტივ დეფინიციას უმაღლეს ჰუმანიტარულად მიიჩნევს და ძნელად თუ გადააჯერებ, რომ ასე არ არის.

ნდალები აგორდა აშშ-ში და დაიწყო დაქვეითება.

რას ნიშნავდა ეს ამერიკელებისთვის?

საქმეში ჩახედული სპეციალისტების აზრით, ეს სკანდალები ნიშნავდა, რომ მათ, ამერიკელებს, ოცნება წაართვის! ისინი სომ დარწმუნებულნი იყვნენ და მთელს მსოფლიოშიც ქადაგებდნენ, რომ ქმნიდნენ პატიოსან ეკონომიკას, ანუ პატიოსანად ქმნიდნენ ეკონომიკას! აღმოჩნდა, რომ მთლად ასე არ არის.

ეს მეხის გავარდნასავით იყო საინფორმაციო ეკონომიკის მოქმედება, მათს თავმოყვარეობაზეც მკვიდრულად იმოქმედა.

და, რა თქმა უნდა, დოლარზე ჩოქბუნი გადამიყვანა. მაგრამ ორთაბრძოლა ჯერ წაგებული არ არის, თუმცა, დამოუკიდებელი ექსპერტები სერიოზულად აკრიტიკებენ ბუშის ანტიკრიზისულ პროგრამას.

ასეა თუ ისე, დღევანდელი ევრომ დოლარს დაჯანა. მაგრამ იგივე ექსპერტები გვიმტკიცებენ, რომ „ეკონომიკის განვითარება, ოღონდ საწინააღმდეგო მიმართულებით“.

დოლარი მაშინაც კი ვერ დაკარგავს თავის ფასსა და ღირებულებას, თითო ამერიკაშიც რომ მოინდო-

თქმას: „ევროსა და დოლარის კურსები – ეს არის ორთა მარადიული განგონი. ისინი ერთმანეთის მხარდასაჭერად არიან განწირულნი“.

აქ კიდევ ერთი, მერკანტილური მომენტის იქნეს თავს: ევროპელებისთვის ძალიან ძვირფასი ევროს სრულიად არ არის ხელსაყრელი. მათ მიერ წარმოებული საქონელი ამის გამო გაძვირდება, და, საესებით ბუნებრივია, აღარ გაიყიდება, რადგან მათთვის გაიძვირებით მომგებიანი იქნება იყიდონ აშშ-ში დამზადებული იაფი მოხმარების საგნები.

ხოლო ამერიკელებს სერიოზულად არც უგრძობიათ დოლარის კურსის დაქვეითება, ან, უფრო მუსკად, ნაკლებად იგრძნეს ეს ცვალებადობა, რადგან ქვეყნის შიგნით ფასები სტაბილური დარჩა. ევროპაში კი – პირიქით, ძალიან შემოფოთებულნი არიან – ევროს შემოღებით ფასებმა აიწია.

კიდევ ერთი ასპექტი: ერაყთან მოსალოდნელი იყო, ნავთობის გაიყვანის პერსპექტივა და დეფოლტის შესაძლებლობა რუსეთში, რომელზეც თავის დროზე უარესად უარყოფითად იმოქმედა საქართველოს ეკონომიკაზე.

სპეციალისტებს არ მიაჩნიათ, რომ ნავთობი მკვეთრად გაიზარდა. სადღეისოდ მისი ფასი ბარელი 30 დოლარი. 1998 წელს, დეფოლტის წელს, ნავთობს დღევანდელი ფასი რომ ჰქონოდა, არავითარი დეფოლტი არ იქნებოდა. ვარაუდობენ, რომ არც ამჟამად იქნება, ამ წლის განმავლობაში – ნამდვილად არა.

და ბოლოს: ინგლისური ფუნტი ყოველთვის დოლარზე ძვირი იყო, მაგრამ არავინ არასდროს არ შეუწუხებულა პრობლემით – რომლის მოერევა დოლარი ფუნტს? ნებისმიერი ვალუტის კურსი ქვეყნის ეკონომიკაზე არის დამოკიდებული. ყველა სიმძლავრე, რომელიც დღეს ევროპასა და ამერიკაში არის, დროებითია.

ამიტომ შეჯამო – ვინ ვის? – საერთოდ უადგილოდ ჩანს ვალუტათან მიმართებაში: როგორც შემოთქვა, ისინი მარადიულ განგონს ერთად ცეკვავენ.

მაგრამ ასე არ არის. ამერიკის ეკონომიკა იმდენად ძლიერია, და, ამასთან, კერძოა, რომ ვერც ერთი პრემიუმული ცხვირის დატყვინებისგან გრძობს ვერ აიკიდებს და ვერ დააჯადდება, – მიიჩნევენ ამ საქმის პროფესიონალები.

მაშ რა მოხდა?

მოხდა ჩვეულებრივი და ლოგიკური ჩანაცვლება: აღმავლობას დაქვეითება მოჰყვა. მართალია, ეს დებულება ისე მარტივად არ არის, როგორც აღმართისა და დაღმართის მუდმივი თანაფარდობა, მაგრამ არცთუ შორსა დგას ამისგან.

დარბილ საქართველოდან უთუოდ ძნელია ამის გაგება, რაც მდიდარი ამერიკის საზოგადოებრივ შეგნებაში ხდება, მაგრამ, მოდით, შევეცადოთ დიფერენციალურად მისი გავერკვეთ.

ბუში ახალი მისული იყო თეთრ სახლში, როცა კორპორაციული სკა-

და, რა თქმა უნდა, დოლარზე ჩოქბუნი გადამიყვანა. მაგრამ ორთაბრძოლა ჯერ წაგებული არ არის, თუმცა, დამოუკიდებელი ექსპერტები სერიოზულად აკრიტიკებენ ბუშის ანტიკრიზისულ პროგრამას.

ასეა თუ ისე, დღევანდელი ევრომ დოლარს დაჯანა. მაგრამ იგივე ექსპერტები გვიმტკიცებენ, რომ „ეკონომიკის განვითარება, ოღონდ საწინააღმდეგო მიმართულებით“.

დოლარი მაშინაც კი ვერ დაკარგავს თავის ფასსა და ღირებულებას, თითო ამერიკაშიც რომ მოინდო-

მოს ამის გაკეთება, რადგან თქვენც ხედავთ, რომ მთელი მსოფლიო ეკონომიკა, რომელიც დოლარით იმართება, ამას არ დაუშვებს.

რატომ არ დაუშვებს? იმიტომ, რომ ეს მისთვის წამგებიანი იქნება.

აღრე თუ გვიან, დოლარი თავის პოზიციას დაიბრუნებს და, აქ უნდა დავესხვებოთ ცნობილი ფინანსისტისა და ეკონომისტის ალექსანდრე ლიფციცის შესანიშნავ სატოვან გამო-

და, რა თქმა უნდა, დოლარზე ჩოქბუნი გადამიყვანა. მაგრამ ორთაბრძოლა ჯერ წაგებული არ არის, თუმცა, დამოუკიდებელი ექსპერტები სერიოზულად აკრიტიკებენ ბუშის ანტიკრიზისულ პროგრამას.

ასეა თუ ისე, დღევანდელი ევრომ დოლარს დაჯანა. მაგრამ იგივე ექსპერტები გვიმტკიცებენ, რომ „ეკონომიკის განვითარება, ოღონდ საწინააღმდეგო მიმართულებით“.

დოლარი მაშინაც კი ვერ დაკარგავს თავის ფასსა და ღირებულებას, თითო ამერიკაშიც რომ მოინდო-

სამი პირთადაც მოვლენა, რომელთაც აოლო ორ კვირაში გავლენა იქონიან ვალუტის კურსზე

1. ევრო ბუშისა და კოლინ პაუელის განცხადებები ერაყის შესახებ.
2. მსოფლიო ფასების ზრდა ნავთობზე.
3. რუსეთის ბანკის განცხადება ქვეყნის რეზერვებში ევროს წილის ზრდის შესახებ.

სამი პირთადაც მოვლენა, რომლებიც იმოქმედავენ ვალუტის კურსზე მომავალი ორი კვირის განმავლობაში

1. ერაყში ომის დაწყების მოლოდინი.
2. ნავთობის მსოფლიო ბაზარზე შემცირებული სიტუაცია.
3. მოსხენება აშშ-ში უმუშევრობისა და შრომის ნაყოფიერების შემცირების შესახებ.

თვალსაზრისი

„დაუკრეფავში“ ნუ გადავადლოთ

კიდევ ერთხელ ქართული სიბოლოების თაობაზე

(პირველი გვერდიდან)

პარლამენტს ვთხოვდი პირველსავე სესიაზე დაეყენებინა საკითხი სახელმწიფო სიმბოლიკის შეცვლის თაობაზე. ვთავაზობდი წინადადებას – უარი გვეთქვა „სამფეროვან დროში“, ალგვედგინა ბაგრატიონთა გერბი და ჰიმნად მიგვეღო კოტე ფოცხვერაშვილის „სამშობლო“. მას შემდეგ, როგორც იცხვიან, მრავალმა წყალობა ჩაიარა... რადგან ბოლო დროს საკმაო ხმაური აგვდა სახელმწიფო სიმბოლიკის თაობაზე, მსურს კიდევ ერთხელ შევეხო ამ საკითხს.

სუთავარიანი დრომის მოწინააღმდეგეთა მხრიდან გახშირდა ხამგასმა იმისა, რომ ეს დროსა კათოლიკურია. თითქოს ამ დროს „კათოლიკური წარმომავლობა“ იყოს მისი უარყოფის საფუძველი. ნუ გვივიწყდება, რომ „დასავლეთი“, საითქვანაც ჩვენ მივისწრაფვით, ეს იგივე „კათოლიკური სამყაროა“, და ამ დროს ჩვენ მისი „კათოლიკურობის“ გამო კი არ ვწუხვებით, არამედ იმის გამო, რომ სხვისია, ჩვენი არ არის. სხვისი საკუთრების მითვისება კი ქურდობაა, სამარხისი საქციელია.

მოითხოვენ ერთგვარიანი დროსის. ამ საქმეში ცოტა არ იყოს, დაგვაგვიანდა. ერთი ჯვარია გამოსახული ფინურ დროშია, ბერძნულ დროშია, შევდურ დროშია (თუმცა ის ჯვრის მსგავსი „გომერტილი ფიგურა“ უფროა, ვიდრე ჯვარი). ჩვენ რა პოზიციას ვიღებთ? უნდა გამოვხატოთ ერთი ჯვარი? შეიძლება ეგრეთ წოდებული „ბოლინისური ჯვრის“ გამოყენება, თუკი ერთგვარიანი დროსა ყველასათვის მისაღები ვარიანტი აღმოჩნდება. მაგრამ, შევდური ჯვრისა არ იყოს, იციც ნაკლებად ჰგავს ჯვარს. ჯვრის ვერტიკალური ნაწილი, გასაგები მიმდებარის გამო, გაცილებით გრძელი უნდა იყოს, ვიდრე პორტიონული ნაწილი, მასზე კი ყოველი მონაკვეთი თანაბარი მომისაა.

შესაძლოა, დროშია წმინდა ნინოს ჯვრის გამოსახვა მოისურვონ. ჯვრის ამგვარი გამოსახულება სომ მსოფლიოში ჩვენს გარდა არავისა აქვს. მაგრამ ჯერ ეს ვიკითხოთ: რა ჯვარია ეს, და არის კი ეს საერთოდ „ჯვარი“? დამაფიქრებლად მიმაჩნია ის ფაქტი, რომ ჯვრის ამგვარი გამოსახულების გამო (არა აქვს მნიშვნელობა იმას, დროშია თუ იქნება ის გამოსახული თუ არა), – სექტანტებად არ ჩავთვალონ. ჩვენი ჯვარი რაღაც „ახალი სიგყვაა“ ქრისტიანულ სამყაროში.

ჯვრის პორტიონული ნაწილი (ნაწილები) – ჩამოკვეცილია. ეს არის ისარი (იგი შეიძლება თვითმფრინავსაც გაგონებდეთ, მაგრამ არავითარ შემთხვევაში – ჯვარს). მერეა, დასაშვებია ასეთი ჯვარი? ნუ გვგონიათ, თითქოს საქართველოში ყოველთვის ამგვარად წარმოედგინათ „ნინოს ჯვარი“. არა, ეს სულ ბოლოდროინდელი, ჩვენი მხატვრების ფანტაზიის ნაყოფია, მას არაფერი აქვს საერთო – „ჯვართან“. გადმოცემით ვიცით, რომ ნინოს ჯვარი ვაშის ორი შტოსგან შედგებოდა, რომლებიც ერთმანეთთან ნინოს თმებით იყო შეკრული. ვაშის რტოები რომ „ღარივით სწორი“ არ იქნებოდა, ეს ცხადია, მაგრამ პორტიონული ნაწილი რატომ უნდა იყოს ასეთი „სამკუთხა“? მითუმეტეს, რომ ვერტიკალური ნაწილი მედმიწვენი სწორია (რა, ეს ნაწილი არ იყო ვაშისა?). პორტიონული ნაწილი ნაწილებური მოყვანილობის მანამ რომ იყოს, კიდევ არაფერი, მაგრამ ამგვარი სამკუთხა – ის ვერაერთად შემთხვევაში ვერ იქნებოდა! იგი შუაში გადაგვიხლსა ჰგავს (ნაწილებური მოყვანილობის რომც ყოფილიყო ჯვრის პორტიონული ნაწილი, რატომ უნდა იყოს ის მანინდამანინ ქვემოთ დახრილი, ჩამოშვებული და არა შემოთ აღმართული?). ვის შეეძლიათ აუხსნათ და ვინ დაგვიკავებს, რომ ვაშის ორი შტოს შეკრვა – ამგვარ ჯვარს მოგვექმნოს? ამგვარ „ჯვარს“ რეალობასთან არაფერი აქვს საერთო.

XIX საუკუნეში გატარებულა დახატვა წმინდა ნინოს ვაშის ჯვრით ხელში; ჯვრის პორტიონული ნაწილი ოდნავ მორკალულია. შემდგომში, როგორც ჩანს, მისმა ნახატმა „გრაზიფორმაცია“ განიცადა: მივიღეთ ვერტიკალური მონაკვეთი მიმდებარებული, გამლილი „ფორგლის“ მაგვარი რამ.

როგორც იცხვიან, სიგყვამ მოიგანა და აქ ამ საკითხსაც შევეხე, თუმცა მას სახელმწიფოს სიმბოლიკისთან პირდაპირი კავშირი არა აქვს, მაგრამ „ქრისტიანული სიმბოლიკის საკითხი“ უყურადღებოდ დასაგოვებელი არ არის.

მიუვებრუნდეთ დროსას.

არ არსებობს ყოფიერების არც ერთი სფერო, რისთვისაც ყურადღება არ მივყავთ ჩვენი ჰორისა და ლხინის მოზიარეს, სამყაროს ერთ-ერთ საოცრებას შოთა რუსთაველს. გასაკვირი იქნებოდა „ვეფხისტყაოსანში“ დროშია რომ არ იყოს ნახსენები. ნახსენებია და თანაც რამდენჯერმე.

იხ. გვ-5 გვ.

სიახლე

ახალი ასოციაცია

ამ ღწევაში თბილისში ოფიციალურად გატარდა რეგისტრაციამ ვალუტის გადამცველი პუნქტების ასოციაცია.

საქართველოს ეროვნული ბანკის არასაბანკო სადებოზიტო დაწესებულებების მედამხედველობის სამმართველოს ინფორმაციით, დღეისათვის საქართველოში 299 ლიცენზირებული ვალუტის გადამცველი პუნქტი მოქმედებს, აქედან 198 თბილისშია განთავსებული.

ვალუტის გადამცველი პუნქტების ასოციაციის წესდების თანახმად, კავშირის წევრობა სურვილის შემთხვევაში ნებისმიერი ლიცენზირებული ვალუტის გადამცველი პუნქტის მფლობელს შეუძლია.

ახლადგარსებული ასოციაციის თავმჯდომარეს თემურ მახარაძესა და კავშირის სხვა წევრებს პირველი შეხვედრა საქართველოს ეროვნული ბანკის ვიცე-პრემიერდენტთან ივანე ვახტანგაშვილთან და არასაბანკო სადებ-

პოზიცი დაწესებულებების მედამხედველობის სამმართველოს უფროსთან მზია გუფნაძესთან ჰქონდათ.

ვალუტის გადამცველი პუნქტების ასოციაციამ ეროვნულ ბანკს, როგორც აღნიშნული სფეროს მედამხედველ ორგანოს, წარუდგინა იმ მკვიდრული საკითხების ნუსხა, რაც ამ ბიზნესში დასაქმებულ პირებს აწუხებთ. ამასთან, დაისვა საკითხი, რომ ამ სფეროს მარეგულირებელი ნორმატიული აქტების შემუშავებისას გა-

თვალისწინებული იყო მათი მოსაზრებები.

როგორც შეხვედრაზე აღინიშნა, ბოლო პერიოდში საგრძნობლად იზარდა საავალუტო პუნქტების მიერ კლიენტების მოგყვებისა და არაკეთილსინდისიერი მომსახურების ფაქტებმა. შედეგად, საგრძნობლად შეირყა რწმენა საავალუტო პუნქტების მიმართ. ეროვნულ ბანკში შეხვედრაზე განსაკუთრებულად გაესვა ხაზი არაკეთილსინდისიერი ბიზნესის წინააღმდეგ ბრძოლაში ასოციაციის შექმნის საჭიროებას, სეპ-ის ნორმატივების დაცვისა და შესრულების აუცილებლობას ფართის შესაბამისობის, გამართული გექნიკით აღჭურ-

ვილობის თუ სხვა საკითხებში, რადგან წესრიგს ნაღდი ვალუტით ვაჭრობის ამ სეგმენტში დიდი მნიშვნელობა ენიჭება ჩრდილოეთი ეკონომიკის შემცირების მასშტაბებსა და, მოკლად, სახელმწიფო ეკონომიკური პოლიტიკის გატარებაში. გამოითქვა რწმენა, რომ ასოციაციის საქმიანობა ეფექტიანი იქნება და ხელს შეუწყობს მოსახლეობისათვის შეთავაზებული სერვისის ამაღლებას და ვალუტის კონვერტიციის პროცესში მათი უსაფრთხოების მაქსიმალურ უზრუნველყოფას.

ივანე ვახტანგაშვილი

თვალსაზრისი

(მასამ გვირგვინი)

ეს ყველაფერი ვიცით. საჭიროების შემთხვევაში ვიმოწმებთ კიდევ, მაგრამ რატომღაც არაფერი ცდილობს ხორცი შეახსნას ჩვენი დიდი წინაპრის ნააზრევს. მისი ნააზრევი ჩვენ ერთხელ უკვე გამოგვაღება, როცა ფულის ნიშნების შემოღება დაგვიჭირდა. „ლარი“ ხომ დიდებულია და მკვიდრია ჩვენს მეტყველებაში, თითქოსდა ოდეს...

ლურ ღროშას“ „გორგასლიან-ღა-ვიათიანი“ ღროშის ფასი ექნება, ხოლო დღევანდელი მხაგრის მიერ „გამოგონილ ღროშას“ (რაც არ უნდა დიდი მხაგვარი იყოს ის) – თითქმის არაფერია.

შესაძლებელია, წითელი და შავი ფერების მიმართ, ფერთა ამგვარი „სიმბოლიკის“ მიმართ საქართველოში გარკვეული გრადიენტი არსებობს (ჩვენს დღევანდელ ღროშაზე ხომ არის ის ორი ფერი გა-

ამიერკავკასიის ფედერაციაში შემავალი რესპუბლიკის სახით. ასეთ კოლიზიებში ღროშასაც უნდა შეესრულებინა რაიმე როლი. „ისტორიული ღროშა“ არ გაგვაჩნდა. ღროშის საერთოდ არქონა გამოირიცხული იყო, რადგან „ღროშის მაგვარი“ მაინც უსათუოდ უნდა გაკეთებულიყო. ამგვარ ვითარებაში შეცდომების დაშვებაც არ იყო გამორიცხული, თანაც ისეთ მოკლე ღროში. ჩვენ ხომ ახალი ღროშის მისაღებად ათი წელიწადიც არ გვეყოფ?

„სამფეროვანი ღროშის“ დაკანონებაც, როგორც იცხადებს, სახელდახელოდ მოხდა. მტერი უკვე თბილისის მისაღრმობთან იყო მოსული, როდესაც კონსტიტუციის ძალით დაკანონდა ეს ღროშა. სამი დღის შემდეგ დემოკრატიული რესპუბლიკა დაემხო. ასე რომ, კონსტიტუციასა და მის კანონებს იურიდიული თვალსაზრისით არც კი უმუშავიათ. „სამფეროვანი ღროშა იმიტომ კი არ არის უკუსაგდება, რომ ის „სოციალ-დემოკრატიული რესპუბლიკის“ ღროშა იყო, არა-

ქმნას (მიუხედავად იმისა, რომ საქართველოში წმინდა გიორგის კულტი მუდამ განსაკუთრებული იყო). ჩვენს წინაპრებს კიდევაც რომ ჰქონოდათ ამგვარი ღროშა, დღევანდელ ვითარებაში მისი აღდგენა მართებულად არ მიმაჩნია.

სხვათა შორის, ღროშა რაც შეიძლება მარტივი უნდა იყოს: საკუთარი ქვეყნის ღროშის დასახვევ ბავშვსაც უნდა შეეძლოს.

მოგიერთი მოხალისე მკითხველი ვაშის გამოხატავს გვირგვინს ღროშაზე (აქაოდა, საქართველო ვაშის სამშობლოა). ხვალ ვინმეს ალბათ, ჩაის ბუჩქების გამოხატვა მოუნდება, ან კავკასიონის თოვლიანი გრებილებისა, ან სულაც ბორჯომის ბოთლისა, ვიღაცას შეიძლება თქროს საწმისის გამოხატვა მოუნდება და ა. შ. ეს ყველაფერი დუხტირი ფანტაზიის ნაყოფია.

ბაგრაგიონების გერბის აღდგენას მე გუნდენციური მოსაზრებით დაუვჭირე მხარი (ჩემი წინადადება შემდგომში მრავალმა ავტორმა გა-

ცნობილი ჩემს შემთხვევაში ნახსენებ პუბლიკაცია). კონსტიტუციაშიც აღნიშნულია, რომ გერბი არის „თეთრი გიორგი შვიდი მნათობით“. პრესაში არაერთგზის აღინიშნა, რომ ამგვარი მითოლოგიური გმირი უცნობია. მაგრამ ამას დაგანებოთ თავი, შარლდენის მიერ შესრულებული ეს გერბი ურიგოდ არ გამოიყურება.

უმიზეზო და უსაფუძვლო კამათი პიშნის თაობაზე. კოტე ფოცხვერაშვილის „სამშობლოს“ დამწუნებელი არ მინახავს, და ისე ვიქცევით, თითქოს ის, არც არსებობდეს. ჯერ კიდევ პირველი რესპუბლიკის დროს შეიქმნა ეს პიშნი. მას იმდენად დიდი მოწონება ხვდა წილად, რომ მოგვიერ პარალელურად (!) სრულდებოდა ოფიციალურად დამტკიცებულ „დიდებთან“ ერთად. ეს კი იმას ნიშნავს, რომ სამოგადოებრივ მანერას არ მოსწონდა „დიდება“ და ცდილობდა მის შეცვლას. „სამშობლოს“ მელოდია დიდად პოპულარულია დღესაც. ეს პიშნი უსამართლოდ არის უგადაცხადებული. სახელმწიფო სიმბოლიკიდან ერთი მაინც გვექონდა „ისტორიული“. პიშნი უაღრესად პატრიოტული სულისკეთებისაა. ოღონდ გვექნა საჭიროებს ოდნავ დახვეწას. გაევი: „სამშობლო, სამშობლო, ჩემო ლამაზო“, უნდა შეიცვალოს ასე: „სამშობლო, სამშობლო, ჩემო სამშობლო“. სრულიად ზედმეტი სა-მშობლოსადმი მიმართვა – „ლა-მაზო“. სამშობლო იმიტომ კი არ უნდა გვიყვარდეს, რომ ის ლამაზია, არამედ იმიტომ, რომ ის სამშობლოა (განა დედა იმიტომ უნდა გვიყვარდეს, რომ ის ლამაზია?!).

სახელმწიფო სიმბოლიკის თაობაზე ზედმეტად გაჭიანურებულმა სჯა-ბაასმა უკვე „ბალაგანის“ სახე მიიღო. მოგიერთი ჰკუადაზადარი მკითხველი პიშნად ხალხური „ლილეოს“ გამოყენებას გვირჩევს. და ასე შემდეგ...

არ შეიძლება პიშნად საეკლესიო „მრავალკომიერის“. სად გაგიგიათ, რომ ეკლესიებში წირვა-ლოცვა სახელმწიფო პიშნის აქედრებით სრულდებოდა?!

ჯერანი დროშებიც, წმინდანთა გამოსახულებანიც, საეკლესიო საგალობლებიც რელიგიურ-საკულტო მისახურებისთვის არის განკუთვნილი. „დაუკრეფავში“ ნუ გადავიფარებ. ხომ უნდა გვახსოვდეს, რა პრობლემის წინაშე ვდგავართ. ამ პრობლემის ფარგლებში დავეგვიტო. სახელმწიფო სიმბოლიკა სახელმწიფოს „პასპორტია“. იგი, რასაკვირველია, მოსახლეობის უმრავლესობისთვის მისაღები უნდა იყოს, მაგრამ ეს იმას არ ნიშნავს, რომ მოსახლეობის ყველა წევრის გუნება-განწყობილებას მიუხედავია.

დამატებით მინდა აღვნიშნო, რომ „მონარქიისდროინდელი“ ღროშის აღდგენა, კიდევაც რომ იყოს შესაძლებელი, აუცილებელი არ არის. დღეს არც რუსებს აქვთ რომანოვების ღროშა, არც ფრანგებს – ბურბონებისა, არც გერმანელებს – კაიზერისა, მაგრამ ამის გამო „უხერხულობას“ არ გრძნობენ. ჩვენ გვინდა „ახალი ღროშა“ ახალ რეალობასთან შეთანხმებული. ოღონდ ამ ღროშას შესაფერისი ისტორიული საფუძველი უნდა ჰქონდეს.

დაკარგული გეორგიების დასაბრუნებლად ნამდვილად არ არის მზად ის ერი, რომელსაც ათი წელიწადი არ ყოფნის სახელმწიფო სიმბოლიკის მისაღებად.

ბაბრაბ ლაპაძელი, მწერალი.

სმე მართლაც „ლარი“ რქმეოდა ფულის ერთეულს ქართულ სინამდვილეში. „არ იხმარებ, რა ხელსა ხდი საუნჯესა დაფარულსა?“ რას ამბობს რუსთაველი ღროშის შესახებ? „ავმართე ღროშა მეფისა, ალმითა წითელ-შავითა“. „ვეფხისტყაოსნის“ დამოწმება მხოლოდ იმ მოტივით, რომ ჩვენთვის უცხო არ ყოფილა წითელი და შავი ფერები, არ არის საკმარისი. მეომთ დამოწმებული ციტატა, ვფიქრობ, საკმარისი საფუძველია იმისათვის, რომ ქართული ღროშა სწორედ ამგვარად წარმოვიდგინოთ: წითელ-შავი. ამით წერტილი დაესდება გაუთავებელ პაექრობას.

მართალია, სულხან-საბა ორბელიანის მიხედვით „ალამი“ ნიშნავს ღროშის თავზე გამოშვებულ ლენტებს, ბაფთებს და არა – ღროშას, ბაიბაღს, მაგრამ ამას არსებობის მნიშვნელობა არა აქვს. როგორც ჩანს, „ალამი“ მოგვიანებით დაერქვა ღროშას (ხოლო როდის, არც ამას აქვს მნიშვნელობა). პოემის გმირი საერთოდ არ ახსენებს ღროშის ფერს, ახსენებს იმას, რაც მას მესხიერებაში აღებუჭდა: წითელ-შავ ფერებს, ანუ იმას, რაც მისთვის ღროშას, სახელმწიფო ალამს განასახიერებს. ის არ შეიძლება ყოფილიყო შემთხვევითი, უმნიშვნელო ლენტები. როგორც ჩანს, ამგვარ „ალამზე“ („ალამზე“, ლენტებზე) მოდიოდა მთელი სიმბოლიკის დაგვირგვინი. ალბათ, ამ ბაფთების, „ალამის“ („ალამით“) დიდი მნიშვნელობის გამო შეიძინა თავად ღროშამ „ალამის“ სახელწოდება, და ჩვენთვის სწორედ ეს არის მთავარი. რაკი „ალამის“ სახელწოდება გადმოვიდა ღროშაზე, თავისუფლად შეიძლება ღროშის წარმოდგენაც იმავე ალამითა ფერებით. რუსთაველის ღროშა წითელ-შავია, სხვა ფერს რუსთაველი არ ახსენებს. ხოლო ამ ფერებს, როგორც ჩანს, განსაკუთრებული სიმბოლიკური მნიშვნელობა ჰქონდა. იყო თუ არა ქართული ღროშა წითელ-შავი (რა თქმა უნდა, არ იყო), ამას უკვე არსებითი მნიშვნელობა აღარ აქვს. ხომ შეიძლება, ლენტები („ალამები“) მაინც ჰქონდა ქართულ ღროშას წითელ-შავი ფერისა? ასე რომ, ისტორიულად თუ ქართულ ღროშას, მის „სიმბოლიკას“ წითელ-შავი ფერები არ განასახიერებდნენ და მხოლოდ რუსთაველის ფანტაზიის ნაყოფია ეს, ამით ჩვენს პირობებში არაფერი იცვლება: ჩვენ ვიღებთ რუსთაველის წარმოსახვის ნაყოფს. ჩვენი ღროშა, ღროშის ფერები, შესაძლებელია იყოს ისეთი, როგორც რუსთაველს წარმოუდგინა ძველმოსილი სახელმწიფოს ღროშა: წითელ-შავი (პორტიონტულად). ჩემთვის პირადად, „რუსთავე-

„დაუკრეფავში“ ნუ გადავკადრებთ

პიღვ პრთხელ ქართული სიმბოლიკის თაობაზე

მოსახული?). ასე რომ, არა აქვს მნიშვნელობა იმას, იყო თუ არა ქართული ღროშა-ალამი წითელ-შავი, მთავარია ის, რომ ღროშა, სახელმწიფოებრიობის უპირველესი ნიშანი, რუსთაველის თვალთახედვაში ცნობიერდება ორი ფერით, წითელითა და შავით.

ახლა ვიმსჯელოთ დღევანდელი ღროშის თაობაზე (რაობაზე).

პირველი დემოკრატიული რესპუბლიკის კონსტიტუციაში სახელმწიფო ღროშა ასეა აღწერილი: საქართველოს რესპუბლიკის ღროშა არის – შვინდისფერი ალამი შავი და თეთრი მოლითა“. მიაქციეთ ყურადღება: „შავი და თეთრი მოლითა“. „მოლის“ მნიშვნელობა ვინც არ იცის, შემიძლია განვუმარტო, რომ „მოლი“ ეს იგივე „ხაზია“, ოღონდ მოგვიერ შეიძლება „ხაზზე“ უფრო განიერი იყოს, მაგრამ მაინც ვიწრო. ასეა დაახასიათებული ეს სიტყვა „ქართული ენის განმარტებით ლექსიკონშიც“. „გრძელი და ვიწრო“. მოლი შეიძლება არ იყოს მაინცდამაინც გრძელი, მაგრამ ვიწრო აუცილებლად უნდა იყოს (წინააღმდეგ შემთხვევაში ის „მოლი“ აღარ იქნება). „მოლის“ სივიწროვეს განსაკუთრებული მნიშვნელობა რომ არ ჰქონდეს, ლექსიკონში მას ამგვარი განმარტება არ ექნებოდა. მაგრამ ჩვენს ღროშაზე გამოსახული შავი და თეთრი „კვადრატები“ – ვიწრო და გრძელი რომ არ არის? იქნებ, ვიფიქროთ იმაზე, თუ რა დაემართა ჩვენს ღროშას, რატომ არ შეესაბამება ფაქტობრივი ღროშა მის ალტერნატივას? ნუთუ ეს ღროშა თავიდან მახინჯი გამოუვიდათ (?) და კონსტიტუციის მიღების შემდეგ, კონსტიტუციაში გადმოცემული აღწერილობის მიხედვით სურდათ მისი სრულყოფა? იქნებ ჩვენამდე მცდარმა ინფორმაციამ მოაღწია ამ ღროშის შესახებ და არ იყო ის ისეთი, როგორც დღეს არის, ანუ სინამდვილეში იყო ისეთი, როგორც არის აღწერილი კონსტიტუციაში?

როცა გამოცხადდა საქართველოს დამოუკიდებლობა, გაჩნდა საჭიროება ღროშისა, 1918 წლის 26 მაისამდე საქართველოს „სახელმწიფოებრიობის“ თეორიული და უფუერული ეტაპი გავლილი ჰქონდა, მედ იმის გამო, რომ ვიშუალური თვალსაზრისით უფარგისია. ამ ღროშის უარყოფა სულაც არ ნიშნავს პირველი დემოკრატიული რესპუბლიკის უარყოფას, იმ დადებითი მომენტებისათვის ხაზის გადასმას, რაც იყო ჩვენს ისტორიაში. ისტორიას არაფერი უარყოფს, დადებითი დადებითად უნდა შეფასდეს და უარყოფითი უარყოფითად. მაგრამ იმ ჩვენი პირველი, დაკარგული თავისუფლების სიყვარულმა ნამეტნებად არ უნდა გაგვიგაცოს. როდესაც საზოგადოებაში ამდენი აქიოგაჟია იმდროინდელი ღროშის გარშემო, ეს იმას ნიშნავს, რომ ის შესაცვლელია.

ახლა პირველი კონსტიტუციის შემსახებ. რას უნდა განასახიერებდნენ შვინდისფერ ქსოვილზე შავი და თეთრი მოლები? შესაძლოა გამოირიცხული არ იყოს, რომ ეს მოლები განასახიერებდნენ ჩვენს ისტორიულ ღროშაზე (დროშაზე) დამატებული შავ-თეთრი ლენტების, ბაბთების ფერებს (მაგრამ ვინ დაამტკიცა, რომ ისტორიულად ჩვენს სახელმწიფო ღროშას მაინცდამაინც შავი და თეთრი ლენტები ჰქონდა?). ასეა თუ ისე, კონსტიტუციის მიხედვით ცხადია, რომ ჩვენ გაყალბებულ ღროშასთან გვაქვს საქმე. როცა „მოლი“ „აგურად“ იქცევა, ის უკვე არ განასახიერებს იმ იდეას, რაც მას უნდა განესახიერებინა. ჩვენი ღროშა არ შეესაბამება კონსტიტუციას. იურიდიული ენით რომ ვთქვათ, ის „ანტიკონსტიტუციურია“. ამდენად – უკანონოა. ხოლო ეს ღროშა კანონიერ უფლებებს აღიდგენს მაშინ, როცა იგი კონსტიტუციის შემსახამის იქნება.

ჩვენ ჯერ აღვადგინოთ ეს ღროშა იმგვარად, როგორც კონსტიტუციაშია აღწერილი, და შემდეგ ვილაპარაკოთ მის „შეცვლაზე“, თუ ასეთი სურვილი მაინც გავგიჩნდება.

მე კი მაინც ორფეროვანი ღროშას ვამჯობობ. სახელმწიფო ღროშაზე წმინდა გიორგის გამოსახვა, არა მგონია, მართებული იყოს. წმინდა გიორგი მთელი საქრისტიანოს წმინდანი და მის მიმართ ჩვენი მხრდანი განსაკუთრებული დამოკიდებულების გამოხატვამ („მითვისება“) შეიძლება უხერხული მთაბეჭდილება შე-

იმეორა). მსურდა უცხოელებს გავეგოთ, რომ ჩვენ „ნორჩი ერი“ არავართ, გვაქვს სახელმწიფოებრიობის ხანგრძლივი ისტორია. ამჟამად, ვფიქრობ, რომ ურიგო არ იქნება „ბოლნისური ფასკუნჯის“ გამოყენება. იგი ძალიან პოპულარულია ჩვენში. მეაწუელი მარჯვენა თათი წინსვლის მაუწყებელია. თუმცა, არსებული გერბის დატოვებაც შეიძლება.

არ არის სწორი, როცა აცხადებენ, რომ გველემპაის განმგმირავი წმინდა გიორგის გამოსახულებამ რეალიზაცია პპოვა პირველი რესპუბლიკის გერბზე (საინტერესოა, სად ხედავენ განგმირულ გველემპას? ან წმინდანის შარავანდელს სად ხედავენ?). დავით კაკაბაძეს აქვს აღნიშნული, რომ ჩვენს გერბზე გამოსახული რაინდი წმინდა გიორგი არ არის, ის ჩვენი მითოლოგიის „თეთრი გიორგია“ (საკვირველია, რომ ამისი შესვენება მიწვეს ავტორებთან, რომლებიც მათი წერილის გამოქვეყნებამდე შევიდნენ წლით ადრე იყვნენ გა-

ჩვენი სივლიძე

ზუგდიდის მუზეუმი — ეწიის კულტურის საგანძურის მცველი

(მეორე ნაწილი)

ასე რომ, გყვილად გვიკვირებენ ამ კანონის დარღვევის თაობაზე. ამით ხაზს ვუსვამთ საკითხის მხოლოდ იურიდიულ მხარეს. მაგრამ შემოთქმული სრულებით არ ნიშნავს იმას, რომ ჩვენთვის რაიმე მნიშვნელობა ჰქონდეს ფარაგინა ქალაქებს, რომლებიც მხოლოდ საქმის ფორმალურ მხარეს ქმნიან. როგორც ისტორიკოსს, ყოველთვის საქმის ფაქტობრივი მხარე უფრო მნიშვნელოვანია: ეს სასახლეები ჩემთვის გაცილებით მეტია, ვიდრე ძველი სტატუსის მქონე ობიექტი. ვერაფერი მაიძულებს სანქცია მივიყენო ჩემთვის, რომელიც მუზეუმის რაიმე მხარეს მოუტანს.

სტატუსზე მოგახსენებდით: ძველად დაკვირვების დასახლების სპეციალისტებთან ერთად ვმუშაობთ იმ დოკუმენტების შედგენაზე, რომელთა საფუძველზე სასახლეებს და ბოგანიკურ ბაღს უნდა მიენიჭოთ უძრავი ძეგლის სტატუსი და ამ საქმეს მალე ბოლომდე მივიყვანოთ. ამისათვის ყველა წინაპირობა არსებობს. ამით, უპირველეს ყოვლისა, მუზეუმის ხელმძღვანელობა და თანამშრომლები ერთ დღეში იქნებიან.

— კი მაგრამ, თუ სასახლეებს ძეგლის სტატუსი არ ჰქონდათ, ამის შესახებ რატომ თავიდანვე არ განაცხადებდით, სანამ ავტორიტარულ მინისტრს არ მივლიყავით?

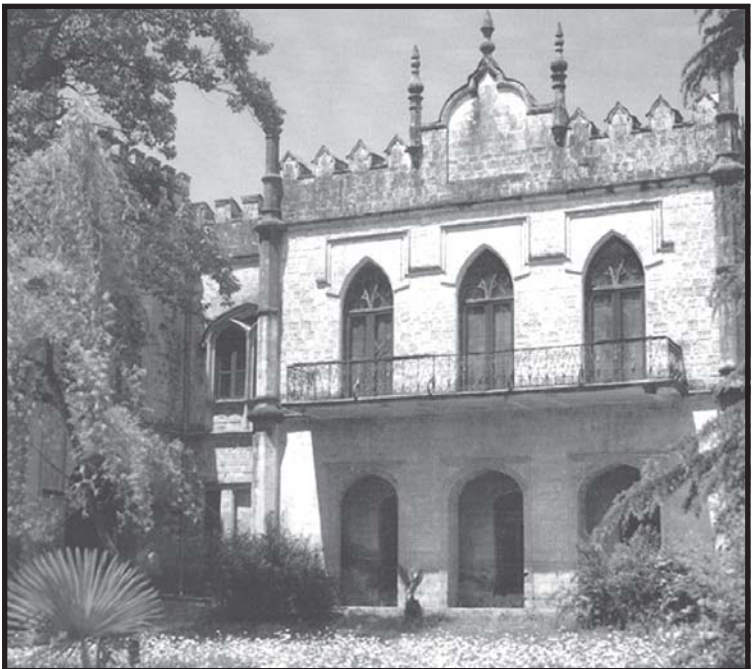
— იმედი მქონდა, რომ ეს ყველაფერი, როგორც გაუგებრობა, მალე გაიფანტებოდა. დღეისათვის ყველამ დაინახა, რომ ამფითეატრის რემონტით და მიმდებარე სკვერის მოწესრიგებით კარგი საქმე გაკეთდა და ეს ჩემთვის სასახლეების საკმარისია. თანაც ეს მოხდა კანონის სრული დაცვით.

ახლა ვდგევართ შემოტყვევების ახალი ტალღის წინაშე. ეს ტალღა გამოიწვია ბაგონ ბაღის პატარაკაცი-მეილის ქველმოქმედებამ. დღე ერთი და ათეულით პროვოკატორთან მიწვევს შეხლა-შემოხლა იმის თაობაზე, თუ რატომ მივეცი მას უფლება გაეკეთებინა ის დიდი საქმე, რაზედაც უკვე მოგახსენეთ. ამჟამად ყველა დეკლარაციას არ მინდა ვისაუბრო, მალე კიდევ ერთხელ დაინახავს ყველა, რომ კარგი საქმე გაკეთდა.

ისე კი, ყველას გასაგონად მინდა განვაცხადო: მუგდიდის მუზეუმს და ბოგანიკურ ბაღს ძალიან უჭირს, უღრმესი მადლობა ყველას, ვინც ჩვენსკენ კეთილი თვალით იმზირება. დარწმუნებული ბრძანებულებით, ჩვენ სპონსორებს პოლიტიკური ორიენტაციის მიხედვით არ ვირჩევთ.

— თქვენ თბონებდით ახსნადებდით, რომ თეატრის შეკეთება და შენარჩუნება ხელს შეუშლის დადასტურების სასახლეების გაწვევრიანებას იუნესკოს კულტურული მემკვიდრეობის ნუსხაში, რაზედაც მეცნიერთა და ხელოვნებათმცოდნეთა დიდი ჯგუფი მუშაობდაო. რას იცვით ამის შესახებ?

— მთელი პასუხისმგებლობით ვაცხადებ, რომ, სამწუხაროდ, ამ საკითხზე არათუ მეცნიერთა ჯგუფს, ცალკეულ მეცნიერსაც კი არასოდეს უმუშავია. სპეციალისტების ჯგუფს ამ საკითხზე ოდესმე რომ ემუშავა, პირველ რიგში, იმას გაარკვევდნენ, ოფიციალურად აქვს თუ არა ამ სასახლეებს ადგილობრივი ან ეროვნული ძეგლის სტატუსი. თუ არ ჰქონდა, მაშინ მათთვის ჯერ ეროვნული ძეგლის სტატუსის მინიჭებაზე იმზრებდნენ და შეიგანდნენ მათ ძველთა სახელმწიფო რეესტრში. ვინაიდან ეროვნული ძეგლის სტატუსის უქონლად იუნესკოს მსოფლიო კულტურული მემკვიდრეობის ნუსხაში ძეგლის შეტანის საკითხს არც განიხილავენ. მსოფლიო კულტურული მემკვიდრეობის ნუსხაში ძეგლის შესატანად იუნესკოს, სამწუხაროდ, ისეთი მკაცრი კრიტერიუმები აქვს, რომ ისინი ჩვენს ეროვნულ გრძნობებს და ემოციებს ნაკლებად ითვალისწინებენ. კრიტერიუმების ამგვარი სიმკაცრით აიხსნება ის ფაქტი, რომ ამ ნუსხაში ვერ მოხვდა ქართველი ერის სიამაყე სვეტიცხოველი. მეცნიერთა (მათ შორის, ხელოვნებათმცოდნეთა) ჯგუფი დადასტურების სასახლეების იუნესკოს მსოფლიო კულტურული მემკვიდრეობის ნუსხაში გაწვევრიანების საკითხებზე მუშაობისას თუ დაასკვნის, რომ ამ მართლაც

უდიდესი მნიშვნელობის საქმის დადებითად გადაწყვეტას ამფითეატრი ხელს შეუშლის, მის აღებას წინ არაფერი უდგას.

— რამდენად იცნობს მუზეუმის ექსპონატებს ხალხი და რა კეთდება ამ მიმართებით?

— მუზეუმის საგამოყენო დარბაზები, რომელიც 1992 წელს დაიკეთა ცნობილი სიგუაყის გამო, გასული წლის სექტემბერში გაიხსნა. დამთავალეობის დროს მართალია, დიდი არ არის, მაგრამ რეგიონის საშუალო სკოლების და უმაღლესი სასწავლებლების ხელმძღვანელები გვარწმუნებენ, რომ გაიმრდება დამთავალეობის რიცხვი. ვმუშაობთ ბუკლეტისა და კატალოგის მომზადებაზე, რაც გარკვეულწილად ხელს შეუწყობს მუ-

ზეუმის მდიდარი კოლექციების პოპულარიზაციას.

— რა საბაზისებია მოსახლოდნელი ახლო მომავალში?

— ახლო მომავალში, როგორც მოგახსენეთ, დასრულდება მუზეუმის და ბოგანიკური ბაღის განვითარების კონცეფციისა და მის საფუძველზე გენგების შემუშავება, სასახლეებისა და ბაღისათვის ეროვნული ძეგლის სტატუსის მინიჭება და დოკუმენტების შექმნა. გაგრძელდება ნიკოსეული სასახლისა და ბაღის რემონტი და რეაბილიტაცია. ვმუშაობთ სამეცნიერო სესიისათვის, რომელიც მიეძღვნება ცენტრის პირველი ხელმძღვანელის პროფესორ ილია ანთელავას ხსოვნას.

ესაუბრა ოლია ძუხილაძე, „სრ“ საკ. კორ.

მს ჩვენი საპარტიველო

შარშან აგვისტოში საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის ბათუმის აბუსერიძე ტელის სახელობის სამეცნიერო-კვლევითი ინსტიტუტის ეთნოლოგებისა და ივანე ჯავახიშვილის სახელობის ისტორიისა და ეთნოლოგიის განყოფილების თანამშრომელთა მონაწილეობით მოეწყო ერთობლივი ეთნოგრაფიული ექსპედიცია გემო აჭარის მხარეთა სეობის ოლქის მხარის საკრებულოს სოფლებში (ექსპედიციის ხელმძღვანელი, ისტორიის მეცნიერებათა დოქტორი პროფესორი ნ. მგელაძე, ბათუმი).

ექსპედიციის მიზანი იყო აჭარული სოფლის გრადიციული კულტურისა და ინოვაციური პროცესების შესწავლა. ამ მიმართულებით დაიგეგმა სამწლიანი (2002-2004 წ.წ.) პროგრამა, რომლის პირველი ეტაპი მიმდინარე წელს განხორციელდა. მომავალ 2003 წელს საპრობლემო ჯგუფი XIX საუკუნის II ნახევრის აჭარის მალაქითიანეთიდან (ღორჯოლის ხეობა) გურის სოფლებში — მოგსა და ჩხაკურაში — ჩასახლებულ აჭარლებში იმუშავებს. 2004 წელს ეთნოლოგთა ერთობლივი ექსპედიცია გოდერძის უღელტეხილზე ეწვევა, სადაც ხულოს რაიონის მთიანეთის სემონურად ბინადრობენ. მარეთის ექსპედიციის თითოეული წევრი მასალას კონკრეტული თემის წარმომადგენლებს ატარებდა. მარეთის ხეობის ისტორიულ-ეთნოგრაფიული დახასიათება, მოსახლეობაში შემონახული გრადიციული კულტურის ელემენტების გამოვლენა (ნ. მგელაძე), „ნათესაური და სამემობლო კავშირების თავისებურებები სამოგადობრივი ცხოვრების მთლიან სისტემაში“ (ნ. ჯავახიშვილი), „დასახლების გრადიციული სტრუქტურა და მასზე თანამედროვე პროცესების გავლენა“ (გ. ჩიქოვანი), „გრადიციული და თანამედროვე საცხოვრებელი და სამეურნეო ნაგებობების კონსტრუქციული თავისებურებები“ (ჯ. მიქელაძე), „ოჯა-

ლტურის ელემენტების გამოვლენა“ (ნ. მგელაძე), „ნათესაური და სამემობლო კავშირების თავისებურებები სამოგადობრივი ცხოვრების მთლიან სისტემაში“ (ნ. ჯავახიშვილი), „დასახლების გრადიციული სტრუქტურა და მასზე თანამედროვე პროცესების გავლენა“ (გ. ჩიქოვანი), „გრადიციული და თანამედროვე საცხოვრებელი და სამეურნეო ნაგებობების კონსტრუქციული თავისებურებები“ (ჯ. მიქელაძე), „ოჯა-

აქ მოღვაწე მოციქულების — ანდროსას, სვიმონისა და მატათას სახელების უკავშირდება. „სწორედ მოციქულთა შრომის შედეგია ის, რომ მართვის ხეობაში, ყოველ მერე სოფელში იყო ეკლესია-მონასტრები. დარჩილებში, გომამეთში, მაჭარულში, შუბანში, ოლადაურში, გამონათლევში, მაწყვალთაში, კვიახიძეებში, დღვანში, ჯანბიძეებში, გბეთში, სამოლეთში“ (ვ. მაკარიძე). მართალია, მართვის ხეობაში ძველი

რმოღვნილი. ქრისტიანული სიმბოლიკა — ჯვრის გამოხატვის გრადიციური დღეა შემორჩენილი ყოფილი. მაგალითად მუდამე ხელით ჯვრის გახატვა, კანის გაღვივების შემთხვევაში განკურნების მიზნით ჯვრის დასმა წვეტიან საგნით დაზიანებულ ადგილზე და სხვა. ქრისტიანობისკენ შემობრუნება იგრძნობა ყველგან, განსაკუთრებით ახალგაზრდებში, მაშინდის ალმსრულებელი უფროსი

საქართველოში არსებული მიმდევრობითი და ფინანსური პრობლემების ფონზე გაკვირვებას იწვევს აგრეთვე აჭარის სოცურენეოლოგიის სამსახურის მუშაობა, რომელიც ამ ხეობის მოსახლეობას სისტემატურად და დროულად აწვდის ხელფასებსა და პენსიებს. მართვის ხეობის გრადიციული კულტურის ნიმუშების გამოვლენადაც ორი სოფელში — ოლადაურსა და კვიახიძეებში ისტორიულ-ეთნოგრაფიული მუზეუმები მუშაობს, სადაც ამ კუთხის ყოფისათვის დამახასიათებელი ექსპონატებია მოთავსებული. თბილისელი მეცნიერებისთვის ეს იყო პირველი ეთნოგრაფიული ექსპედიცია აჭარაში, რამაც მეცნიერულ ინტერესებთან ერთად დიდი სულიერი კმაყოფილებაც მოგვანიჭა. ამისთვის გულითადი მადლობა გვინდა გადავუხადოთ ექსპედიციის ხელმძღვანელს, პროფესორ ნ. მგელაძეს, რომლის ინიციატივითაც დაიგეგმა და განხორციელდა აღნიშნული ექსპედიცია, მადლობა მართვის ხეობის მოსახლეობას გრადიციული ქართული მასპინძლობისთვის, კეთილგანწყობისთვის, მათში დაგროვილი ემპირიული ცოდნა-გამოცდილების უშუალოდ გამოარებისთვის; მადლიერებას გამოვხატავთ სოფელ მაწყვალთას მკვიდრის მ. მაკარიძის ოჯახის მიმართ იმ ხელშეწყობისთვის, რამაც ექსპედიციის წარმატებული მუშაობა განაპირობა. უღრმესი მადლობა ბათუმის აბუსერიძე ტელის სახელობის სამეცნიერო-კვლევითი ინსტიტუტის დირექტორს, პროფესორ ი. ბიბილიძეს, მის ჩვენადმი გამოჩენილი თანაგრძობისა და ყურადღებისათვის.

მარეთის ხეობის საიდუმლო

ეთნოგრაფიული ექსპედიცია გემო აჭარაში

ხის დინამიკა საბჭოთა და პოსტსაბჭოური პერიოდების სამოგადობრივი ეკონომიკურ ცვლილებათა ფონზე“ (ს. ბახია — ოქრამიძე), „კერისა და ბუხრის მნიშვნელობა აჭარელთა სულიერ და სოციალურ ყოფაში“ (თ. გუნაძე), ხოლო ლ. ლევიძე აჭარაში აქამდე შეუსწავლელი პრობლემის — „სამონადირეო გრადიციებისა და ნადირობისთან დაკავშირებული რწმენა-წარმოდგენების შესწავლაზე მუშაობდა. აჭარაში მართვის ხეობა განსაკუთრებულ ყურადღებას იმსახურებს, იგი ქრისტიანობის გავრცელების მიზნით

ეკლესიები შემორჩენილი არ არის, მაგრამ ამჟამად მიმდინარეობს ახალი ეკლესიების მშენებლობა; სოფელ მგარეში სამანქანო გზის პირას უკვე დასრულებული ეკლესია აღმართული. სოფელ გამონათლევში წმინდა გიორგის ეკლესიის მშენებლობა გუმბათის გადახურვამდეა მისული. აქ შარშან ბათუმიდან მოწვეულმა მღვდელმა ერთდროული ნათლობა ჩაატარა. მონათლვის მსურველი მრავალი ახალგაზრდა ელოდება ამ ეკლესიის დასრულებას, რათა მირონცხულნი გახდნენ. აღსანიშნავია ისიც, რომ მართვის ხეობიდან მარნეულის რაიონის სოფელ მულავერში ჩასახლებულმა აჭარლებმა მთაზე აღმართეს ჯვარი, ახლა ეკლესიის აშენებისთვის იღვწიან, რისთვისაც დახმარებას სახელწოდებისგან ელიან.

აჭარაში თურქების სამსაუკუნოვანი ბატონობის მიუხედავად, ყოფილი დღემდე შემორჩენილი ქრისტიანული სიმბოლოები. ექსპედიციის მნიშვნელოვანი მონაწილეობა სამეცნიერო ლიტერატურაში დღემდე უცნობია, ორნამენტებით დამშვენებული საკულტო-სარიტუალო პურის საცხობის რკინის ყაღბი, რომლის ერთი ნაწილი ჩამოსხმულია, სახელური კი — ნაკვები. საცხობის ორნამენტის კომპოზიცია ჯვარსახოვანი ფორმებით არის წა-

თაობის გარკვეული ნაწილი მარეთის ხეობის ყოველ სოფელში მოქმედ ჯამში ხშირად დადის სალოცავად. გარდა იმისა, რომ მართვის ხეობა თავისი სიღამებით შთაბეჭდილია, აქაური დასახლებით ერთ-ერთი გამორჩეული მხარეა აჭარაში; ფერობებზე წამომდგარი ორ ან სამსართულიანი ბლოკით, აგურით ან სით ნაშენი სახლებით დამშვენებული მთის სოფელი, მაღალმთიანეთის უჩვეულო გარემოს ქმნის. აღსანიშნავია ისიც, რომ იმეფათობას არ წარმოადგენს სახლებში თანამედროვე პიტიუნური ნორმების დაცვით გამართული დამხმარე ნაგებობები — აბანო, სამზარეულო და სხვა.

თბილისელი ეთნოლოგების გაკვირვება გამოიწვია იმ ფაქტმა, რომ საქართველოში დღევანდელი ენერგოკრიზისის ფონზე მართვის ხეობის სოფლები ორი მიკროელექტროსადგურის მეშვეობით მამთარ-მაფხულ უზრუნველყოფილია მუდმივი ელექტროენერგიით. უფრო მეტიც, ალკური საძობების საზაფხულო ნაგებობებზეც კი გაჩაჩრდილებულია. ამ სიკეთისთვის ადგილობრივი მოსახლეობა დიდ მადლიერებას გამოთქვამს აქაური მკვიდრის, პარლამენტარის ანზორ გოგიტიძის მიმართ, რომლის ინიციატივითაც ეს სასიკეთო საქმე განხორციელდა.

ბადისწერა

პოეტიზმ არაა ჩაბგდო „შავი ქვრივის“ წინასწარმეტყველება და ეს მას 1837 წლის 10 თებერვალს სიცოცხლის ფასად დაუჯდა.

მინდ დაიჯერეთ და გინდ - არა, მაგრამ ალექსანდრე პუშკინს - უშიშარ დუელიანტს, ბანქოს ამარტულ მოთამაშეს და თავისი ეპოქის ამ ყველაზე განათლებულ ადამიანს - მხალა იყურეყვიტასი ემინოდა. როგორც კი დაინახავდა კურდღელს თავის გზაზე, იგი მაშინვე ბრუნდებოდა უკან, რადგან მტკიცედ სწამდა, რომ ეს ცუდი ნიშანი იყო: კურდღელმა თუ გადამგირბინა გზაზე, უბედურებას უნდა ელოდე. მაგალითად, სწორედ ონავარი ყურეყვიტასი გამოვერ მოხვდა იგი მეგობარ დეკარისგანთან სენაგის მოედანზე, თორემ ან ჩამოხრჩობდნენ, ანაც შორეულ ციმბირში უკრავდნენ თავს. ამ ორივედ წლის წინათ მისი ხილვისკენი ძველად კი დაუბრუნეს გენიოსი პოეტის ყურეყვიტა მხნელს. ყოველივე ამამე პუშკინმა მხოლოდ ერთხელ ჩაიქნია ხელი და ამან საფლავის კარამდე მიიყვანა კიდეც იგი.

მთელს პეტერბურგში. ახალგაზრდობაში პუშკინმა მიაკითხა მას. ფართო სამოგადლოებისათვის არ არის ცნობილი, თუ რა უწინასწარმეტყველა ქალბატონმა კირხპოფმა დამწყებ პოეტს. იქნებ ის, რომ იგი მალე მიიღებდა ფულს და მოულოდნელ წინადადებას შესთავაზებდნენ, რომ სახელს მოხვეჭდა და გახდებოდა თანამემამულეთა კერამ. რომ ორჯერ გადასახლებდნენ და ღრმა სიბერემდე იცოცხლებდა, თუ... 37 წლისას უბედურებას არ დააგხვდა მას თავს თეთრი კაცის, თეთრი თავის, ან თეთრი ცხენი.

მამის პუშკინი 20 წლისაც არ იყო. წინასწარმეტყველება მას სერიოზულად არ აღუქვამს. მაგრამ იმავე საღამოს ლიეუველიამ ამხანაგმა კორსაკოვმა მოუტანა დიდი ხნის წინათ მივიწყებული ვალი - ბანქოში წაგებული თანხა. შემდეგ გენერალმა ორლოვმა მას პოლკში ჩაწერა შესთავაზა. მალე მისი ლექსებისათვის გადასახლებს სამხრეთში. არა-

ხეულთა მეთაურებს შორის ვინმე ვაისკოფიცი იყო - კვლავ „თეთრი თავი“ - პუშკინი შეშინდა: „იგი ნამდვილად მომკლავს და მკითხავის წინასწარმეტყველება ახდება“.

და აი, პორიკონტა გავორდია შარათიანი დანბანი

გვარდიაში მართლაც უკმაყოფილება სუფევდა - რატომ მიიღეს ასე მალე მის რიგებში ფრანგი? უმაღლესი სამოგადლოებაც გაოცებული იყო. ბარონი პეკერენი, მთელს პეტერბურგში ცნობილი წუწურაქი, უცებ დიდ ფულს ახარჯავს ქორეს. იგი მას უჩვეულო მზრუნველობითა და სინამით ეყურობა, დაუახლოვდა ქალაქის რჩეულ სამოგადლოებს, თვით იმპერატორსაც წარუდგინა, იშვილა კიდეც და თავის ერთადერთ მეგობარად გამოაცხადა. უმაღლეს სამოგადლოებაში ეს თემა დიდი განხილვისა და ბჭობის საგნად იქცა. ვერსია, თითქოს ახალგაზრდა ფრანგი პეკერენის უკანონო შვილი იყო, მაშინვე უარყვეს,

ლესი სამოგადლოება - „ოქროს“ ახალგაზრდობა, რომელსაც გარკვეული მიდრეკილებები ჰქონდა. დუელის მიმეში გახდა ანონიმური პასკვილი, რომელშიც პუშკინი რქებდადგმულ ქმრად მოიხსენიეს. პოეტს მის ავტორად პეკერენი მიაჩნდა. მაგრამ მთელი რიგი მკვლევარები ამტკიცებდნენ, რომ პასკვილის ავტორე-

პუშკინის ბადისწერა დანბანი.

როგორც კი იპოვის თავისუფალ ღროს დატოვებს ოდესას, რათა შეხედეს მას.

10 წლის შემდეგ პუშკინი დღიურში ჩაწერს: ვივლამ ვარსკვლავი მიიღო და ამით ძალზე უკმაყოფილია. გუშინ ჩემთან იყო - მე მიყვარს მისი ლაპარაკი - იგი საინტერესო და საქმიანია, მაგრამ საუბარის მინისგრადაც მუშაობდა. თემამდე მიჰყავს.

დუელის შემდეგ ბრბო ბინძურ პასკვილს ს. უვაროვსაც მიაწერდა. იგივე „ასტი“ იყო, რომელმაც სამსახური დიპლომატობით დაიწყო, მოგვიანებით კი მეცნიერებათა აკადემიის პრეზიდენტი გახდა, შემდეგ განათლების მინისტრადაც მუშაობდა. იგი პუშკინის დაუბინებელი მგერი იყო, თუმცა, ოდესღაც ისინი ერთად მოღვაწეობდნენ „არამამსში“. სერგეი უვაროვს ჰყავდა „დაქალი“ - თავადი დ. დონდუკოვ-კორსაკოვი. უვაროვმა თავისი „საყვარელი“ აკადემიის ვიცე-პრეზიდენტად დააწინაურა, რათა მუდამ გვერდით შეელოდა. ამ ამბავს პუშკინმა ერთ-ერთი ეპიგრამა მიუძღვნა.

პუშკინი ვერ ხვდებოდა დანტესის შვილად აყვანის ნამდვილ მიზეზს. იგი იზიარებდა საყოველთაოდ მიღებულ ვერსიას. ამიტომაც მისწერა მან ბარონს დუელის წინ: ენაჭარტალა დედაბერივით დადევალდი ფეხდაფეხ ჩემს ცოლს, რათა გეამხნათ თქვენი ვერტე წოდებული უკანონო ვაჟის მისდამი სიყვარულის შესახებ; ხოლო როცა ათამანგით დაავადებულს, შინიდან ფეხი არ უნდა მოეცვალა, თქვენ ეუბნებოდით, რომ მისი სიყვარული კლავდა“.

დუელი

დუელი ჯერ კიდევ შემოდგომამე მწიფდებოდა. პეკერენი შეშინდა. იგი ნებისმიერ შემთხვევაში კარგად იქნებოდა „შვილს“. დანტესს ან დუელში მოკლავდა ჩინებული მსროლელი პუშკინი, ან, პოეტს თუ მოკლავდა იგი, სამუდამოდ გაასახლებდნენ რუსეთიდან. ამ ორთაბრძოლის თავიდან აცილების მიზნით ბარონი დათანხმდა დანტესის ქორწინებას ნატალიას დასთან - ეკატერინესთან. მაგრამ ქორეს სურდა მხოლოდ ნატალია - პირველი მთელი პეტერბურგის ლამაზმანებს შორის. დუელი გარდაუვალი იყო. გასროტ ნატალიასადმი მიწერილი წერილი, რომ სიკეთეს არ მოიგანდა სიმბირსკში კურდღელთან შეხვედრა? ან მისი სიყვარული: „ფრთხილად უნდა ვიყო, ძვირფასო“. პოდა, ახდა კიდეც. სწორედ თავისი ძვირფასი მეუღლის გამო დილუპა პოეტი.

ერთი რამ მაწუხებს დღემდე. პუშკინმა, რომელიც არასდროს ივიწყებდა „შავი ქვრივის“ წინასწარმეტყველებას, რაც ცხოვრებამაც დაუდასტურა კიდეც, სწორედ 37 წლის ასაკში რატომ უგულვებლყო მკითხავის სიყვარული და გაემართა შვედეთში, სადაც დუელი ჰქონდა დანიშნული თეთრ მუნდრში გამოწყობილ და თეთრ ცხენზე ამხედრებულ ქერათმიან თეთრი პირისახის კაცთან?

ანდა, სიმბირსკში კურდღლის დანახვისთანავე რომ ებრძანებინა მეგლესათვის უკან გაბრუნება, იქნებ მამის არც პეკერენის ცელი დანიშნულებული იყო და აღარც დანტესს შეხედებოდა იგი? თუმცა, ახლა მკითხავობას აზრი აღარ აქვს. ეგვობა, ასეთია ბედისწერა და მას ვერსად გაექვევით. თვით პუშკინიც ასე ამშვიდებდა ვიამე-მსკის: „ბედი მუდამ გვეთამაშება. ნუ გაუწყობები. წარმოიგინე, რომ იგი თავის ნებაზე მიშვებული უზარმაზარი მაიმუნია. განა ვინმეს შეუძლია დააბას იგი ჯაჭვით? ვერც შენ, ვერც მე, ვერც სხვა, ვერაფერს გააწყობ, ისევე როგორც ვერაფერს იგყვი“...

ივგანი მილსოვი. „კომსომოლსკაია პრავდა“ 2003 წლის 10 თებერვალი.

პუშკინი დაუღუბავთ „ცისფერებსა“ და... კურდღელს

პუშკინი მეუღლესთან ერთად სარკმელთან.

და, კირხპოფთან შეხვედრის შემდეგ სულ ნახევარი წელი იყო გასული. პუშკინი ჩაფიქრდა. ამა სეზონე გადასახლება მოჰყვა - ფსკოვის ერთ-ერთ სოფელში. პუშკინის სახელი და დიდება მთელს რუსეთს მოედო. მაგრამ აუხსენებელი რჩებოდა ბოლო წინასწარმეტყველება.

იგი გამოუტყველა მეგობრებს, რომ მუდამ განიცდიდა შიშის გრძობას, როცა ხელს ართმევდა თეთრ კაცს. ხოლო როცა ქერათმიან იმპერატორს - ნიკოლოზ პირველს წარუდგინეს, იგი უცებ შეძრწუნდა: „ეს სომ არ არის სწორედ ის თეთრი კაცი, რომელმაც ჩემი ბედა დამოკიდებულა?“ მან მიაგოვა მასონთა სამოგადლოება, რადგან იქ ერთ-ერთი ლიდერი იყო ადამ ვაისპაუკი (გერმანულად - „თეთრი თავი“). საქმე კურონომებამდე კი მისულა: დრაგუნმა მურავიოვმა სალონი შემთხვევით მოგვხა ხელი აპოლონ ბელოვედერელის ქანდაკებას. პუშკინმა დაწერა ეპიგრამა ბელოვედერელ მიგროფანზე. დრაგუნმა პუშკინს პარნასზე მაიმუნი უწოდა. მაგრამ ყველას გასაოცრად, გულფიცხი პოეტი არ გაბრამბულა ამის გამო და დრაგუნს ბოლიმიც კი მოუხადა. თავის მეგობარს მან ეს ასე განუმარტა: „მიწინასწარმეტყველებს, რომ მომკლავს ან თეთრი კაცი, ან თეთრი ცხენი, მურავიოვის შეუძლია დუელში გამომიწვიოს, არადა, იგი არა მარტო თეთრი კაცია, არამედ - ცხენიც“.

როცა გაჭიანურდა პოეტის დაქორწინება მშვენიერ ნატალიასთან, ღარდის გასაფანტავად მან პოლონეთში ჩასვლა გადაწყვიტა. იქაურთა აჯანყებას მოეცვა. მაგრამ ამბო-

ბარონს ცოლი არასდროს პყოლია. მისთვის ქალები უბრალოდ არ არსებობდნენ. პეტერბურგელმა დიდგვაროვნებმა ბოლოს ისიც კი იფიქრეს, რომ ეს ქერათმიანი ლამაზი ყმაწვილი, თვით პოლანდიის მეფის უიღბლო სიყვარულის ნაყოფი იყო, პოდა, მანაც უკანონო შვილი რუსეთში გამოგზავნა ელჩთან. მისი პატრონობისათვის ბარონს კი მილიონი გადაუხადა.

სისუარაბი... სისუარაბი

ზრანბის შვილად აყვანის საიდუმლოს ფარდას ხდის თავად ა. გრუბეკოვის მოგონებები, რომელიც დანტესთან ერთად მსახურობდა კავალერგარდის პოლკში. თავად ვერდა, რომ დანტესი იყო შესანიშნავი ამხანაგი, გონებაამხილი, მხიარული. „ეოტ-კოტას იფიც სყოდავად, მაგრამ ეს ყოველად უწყინარი და ახალგაზრდა კაცისათვის დამახასიათებელი სიცილქვე უფრო იყო. ერთის გარდა, რომლის შესახებაც ჩვენ გაცილებით გვიან შევიცყვეთ. არ ვიცი როგორ ვთქვა: იგი ცხოვრობდა პეკერენთან, თუ პეკერენი - მასთან... იმ დროისათვის უმაღლეს სამოგადლოებაში გავრცელებული იყო მამათმავლობა (პომოსეუსალიზმი). თუ ვიმსჯელებთ იმით, რომ დანტესი გამუდმებით ეარმიყვებოდა ქალებს, უნდა ვიფიქროთ, რომ პეკერენთან ურთიერთობაში იგი მხოლოდ პასიურ

როლს ასრულებდა. იგი ძალზე ლამაზი იყო“. აი, დანტესის შვილად აყვანის მთელი საიდუმლოც. პეტერბურგში ბარონის ირგვლივ შეკრებილი იყო უმა-

სათვის. პოეტი დაცინვით თანაუგრძნობს ფილიპე ფილიპეს ძეს, რომელსაც სადამოს შეიძლება არ ესტუმროს სამი ლამაზი ახალგაზრდა კაცი, და არწმუნებს, რომ

აი. სად უფიდა ჩასაფრებული მასთან სიკვდილი

ბაბა კიდევ სამთხვეობავარი და პუშკინი დღიურში ჩაწერს, რომ ბარონი დანტესი მიიღეს გვარდიამი ოფიცრად. „გვარდია უკმაყოფილოა“. ალბათ, შეიძლება დავა, პოეტს იქვე მიეწერა - აი, სად ყოფილა ჩასაფრებული მუხთალი სიკვდილი? ეს ქერათმიანი და თეთრი პირისახის მქონე ფრანგი სომ თეთრი მუნდრის ჩაცმას აპირებდა. ალბათ, უკვე მალე ახდებოდა „შავი ქვრივის“ ბოლო წინასწარმეტყველება. ეს ქვრივი - ქალბატონი კირხპოფი - ყველაზე მოღერი მკითხავი იყო

სადარსად სად წაიხვან...

1903 წლის 19 თებერვალს საქართველოში დაიბადა და 1991 წლის 9 თებერვალს მინსკში გარდაიცვალა გამოჩენილი ქართველი მსახიობი თამარ წულუკიძე — დიდი ქართველი რეჟისორის სანდრო ახმეტელის მეუღლე, მეგობარი და თანამებრძოლი.

მრავალტანჯულ დაბადიანს, წლობით ციმბირის ბანაკების ბინადარს, 88 წლის ქალბატონს, შეუსრულეს ანდერძი: კრემლინის შემდეგ ურნა მისი ფერფლით სამშობლოში ჩამოასვენეს და თბილისში, ვაკის სასაფლაოზე, დედისა და ვაჟის მიწის ბუნძველი დაკრძალვის ადგილზე დაკრძალეს.

მკითხველს ვთავაზობთ რამაზ სურმანიძის მოთხრობის ნაწევრებს, რომელიც, თამარ წულუკიძის დაბადებიდან 100 წლისთავთან დაკავშირებით, მისი ცხოვრება-მოდგენის ნაკლებად ცნობილი ეპიზოდებს მხატვრულად ასახავს.

წმირას მოგონი... ერთხელ კიდევ ჩამოვკაკლე კრიზისიანი ჯორჯო, რომელიც ჩემი საწერი მაგიდაც იყო, გვერდზე მივაჩოქე და კედელზე მივიდულე საათს შევხედე, ღამის სამი საათი იყო. ელექტროლაშპა უჩვეულოდ მძლავრად ჰქსეპებდა.

წამოვდექი, თხის გყავს ხელი წამოვავლე და კედელზე მივიდულე. იქვე პატარა თაროზე შეწყობილ წიგნების ყუბაზე ათიოდე სახელი ამოვიკითხე: მაქარია ჭიჭინაძე, ხარკონი ახვლედიანი, აბდულ მიქაძე, აპოლონ წულაძე, „შამილის გყვე ქალბები“, „იმერეთის მეფეები“, შამში მეგრელიძე, ერთი ჩემი წიგნიც ვიხილე... მაგრამ განსაკუთრებული ყურადღება ერთ-ერთის რუსულმა წარწერამ მიიქცია — „Всего одна жизнь“, დიდი ასოებით ეწერა წიგნს.

თაროდან გადმოვიღე და დახედე, აგლორი თამარ წულუკიძე იყო. ამდენ ქართულ წიგნში ერთი რუსულიც გამოვიდა, თუმცა, რა გასაკვირია, ჩემდები წელი დურმიშხანმა რუსეთის უკიდურეს ჩრდილოეთში გაატარა... — მაგრამ, რატომ მინაცხობაინც ეს წიგნი? — ჩემს თავს ვეუბნები.

ჩემდაუნებურად გადავხედე და პირდაპირ ორასობით მთავრად მივიღე გვერდს ვიკიდე თვალში.

„ჩანაწერი დიორი: აპრილი, 1951, კრასნოიარსკის მხარე, სოფელი აბანო...“

მომხდენენ გვერდები რამდენჯერმე გადავიკითხე.

თავზე დამათენდა.

ცოტა ხანს მივწვი. როცა გამეღვიძა, მზე პერანგის მთის წვერიდან მთისძირამდე მეწამული ფერით ანათებდა.

ფრთხილი ნაბიჯით არქიფო შემოვიდა. თურმე ორი საათია ებოში მის და ჩემს გადავიძიებს ელოდება.

წამოვდექი. ერთმანეთს მივესალმეთ. — რუსული იცი? — მოულოდნელად შევეკითხე.

ხელში ის წიგნი მეჭირა. სანამ კითხვას დავამუსტებდი, თავად დამასწრო.

— მაგამე მკითხე? — წიგნზე მანიშნა.

— დიას.

— რუსული კითხვა არ ვიცი. დურმიშხანი ხანდახან ჩვენს გვიკითხავდა და გვითარგმნიდა. უყვარდა ეს წიგნი.

— რატომ? — ჩავეძიე.

— რა ვიცი. ერთხელ მეც აქ ვიყავი. მისმა ბიჭმა ამოგანა ეს წიგნი აქ. დურმიშხანმა შემთხვევით ქალის სურათი დაინახა, წიგნი გამოართვა და დიასანს იყო სურათი დაშვებულა.

მაგარი კაცი იყო. სათვალეს არ ხმარობდა და მაშინ ვნახე მისი აწყობიანებული თვალბები. ბიჭს არაფერი უთხრა, მე მომიბრუნდა: ეს ქალი აბანის ბანაკში ჩემთან ერთად ტყეში იმეორის მიწას, მითხრა და სურათს ფრთხილად დაალო ხელი.

ყველაფერი გასაგები იყო. ჩვენ გველოდა შეხვედრა გენიალური სანდრო ახმეტელის მეუღლესთან, ქალბატონ თამარ წულუკიძესთან, თანაც არა საქართველოში...

მაალი მოვიხმეთ. დურმიშხანის ჩანაწერები პქონდა. იქნებ ახლაც მაინტიგოლის ლენგს დაეკმაყოფილებინა ჩემი ცნობისმოყვარეობა.

ბანაკში მხოლოდ ხალხს, რომელთა შორის მრავალი იყო ცნობილი მეცნიერი, მწერალი, მხატვარი, კომპოზიტორი, მსახიობი, ე. წ. „ბანაკის არისტოკრატას“, ნებისთი თუ უნებლიეთ, ციხის აღმინისგარეშე პატივისცემით უყარობოდა, მათ შორის გამოეყოფილი ექიმებს, რომელიც მამართ განსაკუთრებული მოკრძალება აშკარა იყო. ხუმრობა ხომ არაა, შეიძლება განჩნდეს ეპიდემია, დაეროს პატიმრებსაც, შედამხვედრებსაც, მათი ოჯახის წევრებსაც. ამის ყველას ემინობდა, რა-

დგანაც ეს ნიშნავდა დიდი ოდენობით საშუალო ძალის დაკარგვას, თუ აღარაფერი ვიტყვით იმაზე, რომ თავად აღმინისგარეშე და მათი ოჯახის წევრებსაც ძალზე ხშირად სჭირდებოდათ ექიმის ხელი.

ეს მიზეზები საკმარისი იყო, რომ პატიმრებსაც ექიმის განსაკუთრებულ პატივში ჰყოლოდათ. არც ისაა გასაკვირი, რომ ისინი, ჯერ კიდევ გადასახლებაში

ბო და სპორტსმენს ხელი შეუწყო წერინაში.

დაეშვიდები. — კი ბატონო, — დავითანხე.

იმ დღესვე ისე მოვიქეცი, როგორც თავმჯდომარემ მითხრა. ათი დღის შემდეგ ჩემი „ეკონანა“, „ალათი“ და „ლორათი“ შეეკამათე და გავამზადეთ (ეს სახელები მე შევარქვი).

გავიგე, რომ კრასნოიარსკში გარდობოდა რაღაც შეკარბი და ჩემი რჩეული ბედაურებიც იქ მიჰყავდათ.

დავალბა შესრულებულად ჩავთვალე და მშვიდად წავიდი სახლში. ისე ოდნავ დაინდობიანი, ჩემი ამდენი ნაფურები ცხენები, ვინ იცის, ხელში ვის ჩაუვარდება და რა მოუვა-მეთქი.

ნახევარი საათი არ გასულა, კურიერი მოვიდა — სასწრაფოდ თავმჯდომარე გიბარებსო.

მამინევი კაბინეტი ვეახელი.

— შენც უნდა წაიყვე კრასნოიარსკში.

— რატომ? — გავიკვირე. — თხის წლის მანძილზე ასეთი რამ პირველად მესმობდა.

რამაზ სურმანიძე

ბანაკის არისტოკრატია

(ნაწყობი მოთხრობიდან „მურღულის ქვა“)

მყოფნი, ურჩევდნენ თავიანთ შვილებს, საეჭიროზე ესწავლათ. მგონი, ჩვენში ექიმობისადმი სწრაფის ერთ-ერთი მიზეზი ესეც უნდა იყოს.

მეც ასეთი განწყობა მქონდა, თუმცა ინტელიგენციის ფასი ჩემთვის უცხო არ იყო. გადასახლებაზე მთელი ჩემი სიცოცხლე იარაღქვემ ვიყავი, დღემამით ობლობაში გამრდილს არავითარი განათლება არ მიმიღია, წერაკითხვა გურულმა დობილმა მასწავლა და მოგს ნახევრად ფირალი ვეგონე, მაგრამ სახელმწიფო სამსახურით ისეთ განათლებულ მაღალხანს მქონდა საქმე, რომ სხვას ასეთი რამ ენატებოდა. მე ვინცობდი მასწავლებლებს, ექიმებს, მსახიობებს, ინჟინრებსა და აგრონომებს.

მათგან მრავალი ჩემი უახლოესი მეგობარიც იყო. ამიგომ პატიმრობის დროს სულ იმაზე ვდარდობდი, რომ ამ ჰკვიან ხალხს საშუალოდ დეკარგავდი და საქმე მექნებოდა თავზე შევალბებულ ავაბაკებთან, კაცის მკვლელებთან, მძარცველებთან. მართლაც, ამათგან სულ აკლებული ვიყავით, მაგრამ როგორც რამდენჯერმე ვთქვი, აღმოსავლეთ ციმბირშიც არ გვაკლდა ნასწავლი, განათლებული ხალხი.

ახლა ამ საშუალო გადასახლების დროს, ჩემთვის საკმარისი არ იყო უბრალოდ განათლებული ადამიანი, აქ თვალის მიპნებდა და სული მთხოვდა ისეთ ქართველ კაცს, ვისთანაც შემეძლო საუბარი, მსჯელობა, რჩევა-დარიგება, თუნდაც ჩვენს მიმე ხვედრზე კამათი.

პირველ ხანებში, სანამ ახალ ადგილას „დაემკვიდრებოდით“, ჩვენიანი არავინ შემხვედრია, შემდეგ გავიგე, რომ რამდენიმე მუშაკი ჰყავდათ გაიგამო შეგყის დაშვებულზე, მაგრამ იმათ არ შევხვედრივარ, ანდა როგორ შევხვედებოდი, როცა ჩემი მეურნეობის დღისი გარეთ უნებართვოდ არა თუ ვერ გავილოდი, თვალთაც ვერ გავიჭვრეტდი. ვიყავი კრასნოიარსკის მხარის აბანის რაიონის მეცხენეობის მეურნეობაში და ჩვენთვის უჩვეულოდ მაღალი ცხენების მოვლა-პატრონობით ვიქცევიდი თავს.

მაშხულის ერთ დღეს კოლმეურნეობის თავმჯდომარემ გამომიძახა.

— სამი საუკეთესო ცხენი უნდა შეარჩიო და ათი დღე ავარჯიშო, — მითხრა.

ჩემი ახალგამრბობა სულ ცხენზე გაგატარე, ნამდვილი მხედარი ვიყავი, როგორც იტყვიან, ცხენზე მეძინა და მეღვიძა, მარულასაც მრავალჯერ დავსწრებივარ, მაგრამ ცხენების, თანაც ამ ჯიშის ახმახი ბედაურის ვარჯიშის არაფერი გამეგებოდა.

— ვავარჯიშო? — გავიკვირე მე.

— ჰო, მაგრამ შენ ეი არა, — განმარტა თავმჯდომარემ, — ამისათვის სპორტსმენი-მწვრთნელი გვეყოლება. შენ, მთავარია ცხენები შეარჩიო, სხვა საშუაოსგან გაათავისუფლო, კარგად კვე-

ა. გლეგოვი, „გაგაგა“ რამდენიმე სანდრო ახმეტელის სანა საჩქაპოლიან, 1926 წ. ილმინი — თამარ წულუკიძე.

თურმე მწვრთნელს ისე მოეწონა ჩემი მოხილი ცხენები, რომ ჩემს გარემე წასვლაზე უარი თქვა.

რა გავწყობოდა. უარის თქმის უფლება არ გექონდა, ანდა ასეთი შემთხვევის ხელშიდან გაშვება როგორ შეიძლებოდა, ამდენი ხნით მონაში ჩაკეცილი, საშუალება მეძლეოდა ადამიანებთან გასულიყავი. სასწრაფოდ მოვემზადე და კვლავ კანკორაში მივედი.

სამი ვიყავით, წინ სამასი კილომეტრი გვაგვეწონდა, მაგრამ იმაზე აღრე დავფარეთ, ვიდრე გვეგონა.

ქალბატონს მესასულივით ვიდაც დაგვავდა და პირდაპირ მოეადილა წაგვიყვანა, გვარჯენეს ჩვენი სასტუმროს და ცხენების სადგომიც. შეკარბება სამი დღის შემდეგ გაიმართებოდა. მანამდე ჩვენს ცხენებს უნდა დაესვენათ და საჭრო წვრთნა გაველოთ.

კრასნოიარსკის მოედანი სამაგალითოდ ყოფილა აშენებული. საბოლოო კავშირის რესპუბლიკებიდან აქ მოდიოდნენ დასათვალისწინებელი და სანიშნო ნახანების წასაღებად. იმ დღესაც იყო ერთი დედეკაცია. ჩემმა მწვრთნელმა მითხრა: მათ შორის ერთი ქართველი ინჟინერიც არისო და შემპირდა, რომ შემახვედრებდა.

მე შორს დავიჭირე, ვინმესთან შეხვედრის უფლება არ გექონდა, მაგრამ დამამშვიდა, არავითარი საშიშროება არ მოგელისო და წამიყვანა.

ასე გავიყვანი საქვეყნოდ ცნობილი არქიტექტორი კახა ჯავახიშვილი. ჩვენი ასაკის და განათლების ცენნის დიდი განსხვავებულობის მიუხედავად, ისე სასიამოვნოდ წარმართა საუბარი, ერთ-ერთის ვეღარ ვგომრდებოდი.

სამწუხაროდ, იგი მეორე დღესვე უნდა გადაფრენილიყო ჯერ მოსკოვში, შემდეგ თბილისში.

პრო დღეს, კარგად მახსოვს, ეს იყო 1953 წლის 23 ნოემბერს, აბანის რაიონული კულტურის სახლში მიგვიწვიეს კოლმეურნეთა და საბჭოთა მეურნეობის მუშაკთა აქციის კრებაზე. კრების დამთავრების შემდეგ გამოაცხადეს, რომ გაიმართებოდა კონცერტი, ხოლო კონცერტმასივრად დასახელეს თამარ გიორგის ასული წულუკიძე. მე ყურადღებად ვიქეცი, მაგრამ, როგორც წესი, იგი სცენაზე არ გამოჩენილა.

კონცერტი დამთავრდა და მეც კულტურის სახლის გამოსასვლელთან გავეჩვიე. კონცერტის მონაწილე რუსულ ეროვნულ განსაცემლში ჩაცმულ ახალგამრბობებს შორის მომხაველი ორმცხაათიოდე წლის ქალი დავინახე: ბეწვის ქულს ქვემოთ ჰაღარაშეწეული თმა მოუჩანდა, განმე თხელი პალტოცევა, ფეხზე მაღალყელიანი ფეხსაცმელი. მისი სიარული მსუბუქ ცეკვას მოგავგონებდა, ისე ნარნარი იყო. უმაღ ჩემი თავი დავიწმუნე, რომ თამარ წულუკიძე სწორად ეს ქალი იქნება-მეთქი.

გულით ასრულებს, თანაც ისე მუსკად, რომ გეგონება, თუ ეს არ გაკეთდა, ყველაფერი დაინგრევაო.

ამის შემდეგ რამდენჯერმე შეხვდი ქალბატონ თამარს, ისევე ორიოდ სიგყვით მოვიკითხავდი ხოლმე ერთ-მანეთს, მაგრამ მისი ნაწვლანი გამომხედა და ეს სიგყვით ერთდანი საუბარს უდრიდა, იმდენად შთამბეჭდავი იყო.

მაღე გავიგე, თამარ წულუკიძე და ბელორუსმა მწერალმა ალეს პალჩე-ესკიმ პატარა ქოხი იყიდეს და ერთად ცხოვრობნო. ერთხელ ალესი ჩემთან გადმოვიდა, ქოხის სახურავის შეკეთება მინდა და ხის წვრილი მორები უნდა მივითრიო. მე ქართველთა სიძეს მამინევი მივეცი ცხენები „პოლოკით“, ძალიან კმაყოფილი დარჩა. მასალა სამეხარი არ პქონდა, თვითონაც დურავი ბრიგადაში მივითრდა.

მე რას ვაკეთებდი? ხომ გითხარით, ცხენების ფერმის გამე ვიყავი, მუშები მყავდა, პირუტყვს უვლიდნენ, აგვედნენ, ბანდნენ, კვიციუს უვლიდნენ, ნაკელი გამოქონდათ... თუ რამე გადასატანი იყო, მთელს რაიონს ჩემი გამწევი ძალის იმედი პქონდა, ყველგან კი არ იყო ასეთი ფერმები. რა ვიცი, რას არ ვაკეთებდით... ბავშვთა ბაგა გავარემონტე, სასმელი წყლის ჰა გავასუთავე, სეგყე დაგამაღე და გამოვიგანე. სშირად სასმელი წყალიც, ცხენების საჭმელიც მომქონდა, ბზე, ნამჯა. მინდვრებში ხორბლის თესლს ვეზიდებოდი, მოსავალიც ბეღლებში ჩემს ბრიგადას მიპქონდა, პურს ვეცე-ლავედი, ვლწავდი, რა ვიცი... ორმოცდაათობიშის პარილიდან რაღაც ხმები გავრეკლდა, ვითომე ჩვენი საშუალო გადასახლების განჩინი გაუქმდაო, მაგრამ ჩვენ ეს დღეხანს არ გვეჯროდა. ნოემბერში მართლაც მოვიდა განკარგულება, 10 დეკემბერს გამისწორეს საბოლოო ანგარიში და გამა დამილოცეს.

რაიონის ცენტრში ხალხს გვევა არ იყო, უმეტესობა სახლში ბრუნდებოდა. მოგყე ჯერ კვლავ გადასახლები რჩებოდა. იყო გამოთხოვების ცრემ-ლეები, მოკითხვის, წერილების, ამა-ნათების, მაღე მოვლინის სურვილები, წასვლის ღიბილი და დარჩენის სევა... ერთგან თოვლის ლოდებზე ქალეების ჯგუფი შემომგაროდა. შუაში თამარი დავლანდე; შვეები ეცვა და ეხურა, მაგრამ იმდენ ქალში რაღაცნარად ანათება მისი ეზში და მიმზიდვლობა, თავადაც შემნიშნა. მომეჩვენა, რომ გაესხრდა თანამემამულის ნახვა, მეც მისკენ გავიწვი. ქალეის გამოყო.

— მიდიხართ? — მითხრა და მგერა ჩემოდნიან ხელზე გადაიტანა.

— დიას, როგორც იქნა, გვეშველა.

— ვუბახუე, მორდებით შევათავალირე და შესაკითხად პირი დავაღე, მაგრამ თავად მიპასუხა:

— იანვარში დედა გარდამეცვალა. მეტი დღარაინი მყავდა, ის იყო ჩემი ერთადერთი ნუგეში.

ვევარფერი ვთქვი. თავადაც შეწუხდა, სახლში დაბრუნების სისხარული ოდნავ რომ დამიფრთხო.

— მაპატიეთ, ჩემი ნაწვლით თქვენც რომ შეგაწუხე. ისე დავიდალე, რომ მგონია, მომავალში აღარაფერი გამახარებს.

— იმედლო, მაღე დაბრუნდებით და სამშობლოში სისახარული ბუერი გამოჩნდება, მით უმეტეს, თქვენისთანა ადამიანისათვის. — ესლა ვუთხარი.

— ერთადერთი ამისი იმედი მაქვს, რომ შეხვდებით ჩემს მეგობრებს, კოლეგებს. აქამდე მათმა სიყვარულმა, მორეულმა ნატვრამ მომბაგანებინა.

წასვლის სიგნალი გაისმა.

— მშვიდობით! — მითხრა და ხელი გამომიწოდა.

— ნახვამდის, იმედია, მაღე სამშობლოშიც შეხვდებით.

სწრაფად მოვბრუნდი და ცხენმარხილებისაკენ გავემართე.

ციმბირში არაფერი დამჩრენია საფიქრალი, მაგრამ გული დამწყდა, ეს, ჩემთვის მრცულ ისე ახლოდელი ადამიანი ჩვენთან ერთად რომ არ მოდიოდა და არ იბიარებდა ჩვენს საერთო სისხარულს...

... რვა დღე დამჭირდა სახლში ჩამოსასვლელად. გმამ რამე უნდა მეფიქრა. ეროხანს იმის ანგარიში ვიყავი, სულ რამდენი დღე გავატარე გადასახლებაში. ოცდაჩვიდმეტის 10 წელიწადს, ე. ი. 3652 დღეს, მეორე საშუალო გადასახლების დრო, 1937 დღეც დაემატა. დიას, 1937 დღე.

კარგი დამთხვევაა, არა?

კარგი დამთხვევაა, არა?

კარგი დამთხვევაა, არა?

კარგი დამთხვევაა, არა?

კარგი დამთხვევაა, არა?

კარგი დამთხვევაა, არა?

კარგი დამთხვევაა, არა?

მასილის ნიშანი

მე ვარ მასილის ნიშანი. მე ვგავარ ჯოხს. ხან დაფაზე ვარ დახმული, ხან ფურცელზე, ხან კიდევ წიგნში. მე ვეკლავ ვუევერვარ. მბატოტებენ დაბადების დღეებზე. ჩემი თავი მაღიან მომწონს, ღამასი ვარ, არა?

ერთ საიდუმლო გავიხსენებ: არ მიყვარს წერტილ-მძიმე, იმიტომ, რომ ის მეტინარია. ახლა ჩემზე. მე ვიწერები მახვილი სიტყვის მერე, როგორც ესენია: დღეს, ის, ეს. კიდევ მინდა თქვენთან უფრო, მაგრამ — არა. ზაკა!

რუსუდან ჩიჩილაშვილი.
ახალი სკოლის მე-3 კლასის მოსწავლე.

მურა — ჩვენი მეგობარი

მურა ჩვენი სკოლის მეგობარია: ყოველდღე ბავშვებთან ერთად სკოლაში მოდის და მიდის. ალბათ, ნაგრულობს, მანაც იაროს სკოლაში, მასაც პყავდეს მზრუნველი ოჯახი, რომელიც მოუვლიდა, ატყევედა, სითბოს ატარებდა, მოუფერებოდა, ქრამი თუ საღარბამომი ღამეს არ გააგარებდა.

მილი დასთამაშებს, კულს სიხარული-საგან აქეთ-იქეთ აქცინებს. სკოლიდან წამოსულ ბავშვებს მოჰყვება. მას ბავშვებმა საღარბამომი გაუკეთეს პაგარა სახლი. იგი ამით კმაყოფილია და იქ სიამოვნებით იძინებს. ბევრჯერ მინდობდა მურასთან ღამა-ღამა, მაგრამ მემინდობდა, ბავშვებს გიყვარს ვგონებოდა. ამიტომ ერთხელ მურას თვალებით ვკითხე, პყავდა ოჯახი თუ არა, მაგრამ მან ისე შემომხედა, რომ ყველაფერს მიხვდი. მიხვდი, რომ იგი ვიღაცამ მიიჩვია, შემდეგ სახლიდან გააგლო. მან ეს ამ-

ბავი ისეთი თვალებით გადმომცა, ღამის ავგორდა. მურა მომიხლოვდა და ახლა მან მკითხა, მომწონდა თუ არა სკოლა, მე ვუთხარი, რომ სკოლა ძალიან კარგია. მან კული გაიქნ-გამოიქნია და გარს შემომოიარა, ხელი გადავუსვი, მოვეფერე. — ნაგალი, წამოდი, — მითხრა კლასელმა და ხელი მომიკიდა. მურამ სევდიანი თვალებით შემომხედა და დამემშვიდობა.

ნათალი ანთიძე,
შემოქმედ მოსწავლეთა სკოლის წევრი, თბილისის 172-ე სკოლის IV კლასის მოსწავლე.

ახალგაზრდობის შემოქმედება

ღობის გასწვრივ, ამყავებულ გუბეში, ერთი გაყვნილი ბაყაყი ცხოვრობდა. დილაობით, როცა ჭიბით, პეპლებითა და სოჭობით მუცელს ამოიყორავდა, იქაურობას გრამახით იკლებდა: — ყი-ყი-ყი, ჩემსთანა ღონიერი და მრისხანე სულიერი ქვეყნად მერე არ მოიძებნება, ყი-ყი-ყი!... შუადღით, ხანსმოხანს ნაპირზე ჩამომხადარი ბაყაყი გუბის სარკინო საკუთარი გარეგნობით გპებოდა და ალტყებოდა გაიძახებდა: — ყა-ყა-ყა, ბედნიერებაა, რომ ასეთი ღამითა და მოხდენილი ვარ, ყა-ყა-ყა... საღამოობით მთვარეს შესქქე-როდა და სიამოვნებით აცხადებდა: — ყო-ყო-ყო, ჩემსთანა ტკბილ-ხმოვანი მომღერალი სხვა არავინაა ამ ცისქვეშეთში, თვით მნათობებსაც

ლის პატრონი ვყოფილვარ და არ მცოდნია! — კმაყოფილებით გაიფიქრა ბაყაყმა და სალხინო შემოსახა: — ყი-ყაა, ყი-ყაა, ჭირიმე შენი! ყი-ყაა... აქ ბაყაყი უცებ დამუნჯდა, რადგან, თავის სიცოცხლეში პირველად, მე-ღა დაინახა... მომორებით, გორაკზე მოცუცუ-ხე გრძელედა ისე ფაცხა-ფუცხით იქნედა კულს, აშკარად ვიღაცას გა-ურბოდა. ასეც იყო, — არ გასულა დიდი დრო, რომ მეღას თავს არ-წივი დააცხრა და საცოდავად აწ-მუტუნებული საღაღც გაიგაცა. — ყააყ!... თვალში საცრისოდენა გაუხდა ბაყაყს, — ვის გაუგია ჩემზე დიდი და ღონიერი სულიერის არ-სებობა ამ ცისქვეშეთში?!... ცხადია, მომეჩვენა. — გაღაწყვიტა ბოლოს და

შემოვრებენ აქაურობას, ჭილაუა ქვე-შეგროვებებს თვალებს დავებრია-ლებ და მერე დავისვენებ, წამო-გორდები, წავედი, ყიი-ყაა, ყიი-ყაა... ბაყაყმა კარგა ხანს იხტუნა და იძრომილა ბალახ-ბულახში. ბოლოს მებისგან დაკვრანხული მუხის ძირას მორაკრაკე წყაროს მიადგა. დასი-მულმა მინ ჰყუჰმალაობა გაღაწყვიტა, უცრად უნაური ხმაური მოესმა: — ყოყ!... ეს კიდევ რა ჯანდაბაა, ამას ასე არ დავგოვებ! — მეგისმე-გად გაგულისდა ბაყაყი. მომრდილი გლამო გადაცურა, ღრანგებს გაღა-ახგა და ერთბაშად გაუგებარი სანახა-ობის წინაშე აღმოჩნდა. წრედ შე-მორკალულ მაღალ ბურქებს შორის, ყვავილებით მორთულ ფანჯარაში სხვადასხვა ჯურის ფრინველები ისხდნენ. სცენაზე, რომელიც განივად გადაჭრილ ვეება სეს წარმოადგენდა, მუსიკოს-მომღერლები იდგნენ და გა-მის გრიალში მაყურებლებს თავს უ-რადენდნენ. მათ ეს-ესაა რომელიღაც მოღური სიმღერა შეასრულეს. მერე კონფერანსიემ, — ფრაკიანმა ჩხი-კემა დარბაზს მიმართა: — ძვირფასო ფრინველებო, ჩვე-ნი კონცერტის დასასრულს, სცენას ვუთმობთ საქვეყნოდ ცნობილ მო-მღერალს ბულბულს...

ყი-ყი-ყი ბრბბი

კი ერთი სული აქვთ, როდის ავმ-ღერდება. ამ სიტყვებისთანავე პირაღმა გა-წვებოდა, გაციების მიშით მრავა-ღმარდას ფოთოლს გაბაყილ მუ-ცელზე მიიფარებდა და მთავრებით აკრინანტულვდა გუბე-ჭაობის სა-დიდებულ სიმღერას.

სველ ბალახზე სტუნვა-სტუნვით გყის დასათვლიერებლად გაემართა. კა-რგა ხნის მოგზაურობის მერე ჭიჭი-ქელურტული მოსსმა და წითელქუდა სკოის ქვეშ გაიგტრნა.

ლი რომელიღაც ფრინველის ხმამ და-ფარა: დროა, მეგობრებო, ვინჩაროთ, თორემ კონკურსზე დაგვაგვიანდება! თქმა და ქმნა ერთი იყო: წიფლის დაბურული გოგებიდან ფრინველთა გუნდი გამოჩნდა. მათ ყვავილებით მოწნული ტახტრეუანით თვალის-მომჭრელი სიღამამის ოფოფი მი-პყავდათ. დაყუყულმა ბაყაყმა შეხედა და... ისევ საცრისოდენა გაუხდა თვალები. — ყაყ! მეჩვენება ვითომ? — ამავე-რად საფუძვლიანად დაეჭვდა ყიი-ყი-ნა. მაგრამ რადგან ის მშვენიერი მთა-ველი სათავისოდ მიაჩნდა, გული და-იარხებინა, — ნამდვილად მოლანდე-ბები დამეწყო სიცხისა და დაღლი-ლობისაგან, მაგრამ არაფერია; უცებ

მეორედასო ფრინველებო, ჩვე-ნი კონცერტის დასასრულს, სცენას ვუთმობთ საქვეყნოდ ცნობილ მო-მღერალს ბულბულს... კვლავ ატყდა გამოსცემა, ხმა-ური, სტუნვა, — მაგრამ, აი, გამო-ჩნდა ის კოხტა ფრინველი და უცებ ჩამოვარდნილ სიწუმში გალობა გა-ისმა ისეთი? — ბაყაყს მსგავსი არა-ფერი სმენოდა. ჰოდა, ეს უკვე მესამედ გაუხდა თვალები საცრისოდენა. კონცერტი დასრულდა. ფრინვე-ლები აიშალნენ. ბაყაყი მთვრალი-ვით, აცა-ბაცა სტუნვით მიხისაკენ გაემართა. მიხვდა, იმ ღამამ ცის-ქვეშეთში რაც ნახა და მოისმი-ნა, ყველაფერი სინამდვილე იყო. გული მაინც არ გაიგცხა: — ყიიი, ყოო! გიჟებით ყოფილა აქაურობა დასახლებული ამ უშნოდ გაფუჭულებს თავი მძლეთამძლე გმი-რები, მეთუნახაგები და გპილხმო-ვანი მომღერლები ჰგონიათ. სინა-მდვილეთი ყველა გონჯი და აბეზა-რი არსებობა. არა, შენი ჭირიმე, ამა-თგან თავი შორს უნდა დავიჭირო. საბაგლები! ფი! ისე დამლაღეს, ერთი სული მაქვს, როდის მივალ შინ!

მზე ჩადიოდა, როცა ყიყინა თა-ვის საბრძანებელს მიუახლოვდა. შორ-დანვე იშვირა ფეხები და შიგ ჩა-ხტა. გატრიალდა, სული მოიქცა და... ყიყინა-ყაყინა-ყოყინა გაისმა. ესე იგი ქვეყნად ყველაზე ღონიერი, ღამა-ში და ნიჭიერი გახლავართო... მისი ქვეშევრდომები, — გუბეში და მის გვირგვინებულ ნაპირზე მოზინადრე ნაირ-ნაირი ჭიადლები თუ მწერები, როგორც ყოველთვის, თანხმობის ნიშნად დუმდნენ და მშ-ვიდად ელოდნენ, როდის ისურვე-ბდა ბაყაყი მათ ჩაყლაპვას. ასეც: გუბეში ცხოვრება თუ გი-ნდა, ღუმლი უნდა იცოდე. რატომ? იმიტომ რომ... თუქცა, რა-ღას მალაპარაკებთ, პასუხი ხომ თქვენც იციათ. ყი-ყი-ყი... **ნიკა შინგალია.**

პოეზია — უპირველეს ყოვლისა

ცაკტიდან „ერთგუნდის და საჯაროობით“

მინილ ჩარუა

მიმართვა აფხაზეთიდან დეგნილ მამაკაცებს

აფხაზეთთან ერთად, ძმებო, ჩვენ თავიც ვაქვს დაკარგული. ვინ თქვას, ყიმისოდ ვძლებოთ, ვასკლთმაზე არის ვყლი. კი, აფხაზეთს დავიბარებოთ, თუ სოკოცხლეს ჩაკეთაო მღთაყეს. ნუ ვეძებთო ტობე-ყოთრეს! ნუ ვეძებთო ტობე-ყოთრეს!

სიყვითელისგან ვოცლები იმწყოს, ატიონს ვხედავ, ვერ ვამჩნევ მიმწყხრს, ნელ-ნელა ვყლზე მეხსნება ლთოღოც; ეკატთან ერთად ქრება ბარდბოც, ბრდვიალ-ბრდვიალა მრჩება ვარდები, ღამის ვაგებშედე და ვაეჭაყყდე, ისეც ვიხარო, არას ვაბყებ. პნელია თყმცა რწმყნება ამის: ეს შყქმთხილი შერყრდა წამი, — ვადასარეველ ცკბილი და ამო, — რთლესაც ვთხოვე: შერყრდი, წამო!

ყველაწმინდა

ბაბაპი პეწაპეს ბოხცანში ვაფცხებო პყრი, ბოხცანში აენიეთ თახი ვადმთავანბრეველი ვყლი მამყლის სიყვარყლითი ხავხე. ითქვა, საღღეგრბელთ ბეკრი (რაჭველებს არ ყყვართ აჩქარება), იყო დოქების ცვერი, იყო სვანჭკარის ჩანჩქერება.

დიდს თყ პანას, დიდს თყ პანას, დროთა, საქმეს რთმ ვენითო, ხალხთ, ამ მათხთვყლ წანწანლს არ სჯობს, მამყლს შევენრითო? ვამთვიდეთო ქყდზე კაცი — ასჯერ ასი და ათახი, ერთად დავდეთო, ერთმანეთის ვავისგარბეგანთო ფახი.

მთავარია ჩვენი ნება, ჩვენი სყლისკვეთება. ვმითთა ხელში შეიძლება იზარბახონო კუცებმაც.

თავსაც მამინ დავიბარებოთ, თუ სოკოცხლეს ჩაკეთაო დყნეს. ეს სოკოცხლე ვვინდა რისთივს, მამყლს თყ არ დავიბარებოთ? წინ, ახალი დიდგორისკენ ვავაქრთოთო ჩვენი ჰყნე!

მე რა მიშავდა

მე რა მიშავდა, შენ ყტმერთოდ რთმ არ მცკოთდე, შენგამო სიმწრით ძილ-ღვიბილმოც რთმ არ ვკოთდე. მე რა მიშავდა, რა მიშავდა, თყნდაც იყოცის თღენა შევეთა შემქლებოთა, ძვირფასო შენთივს. მაგრამ, უცყობა, ვამწყრთობა მათალი ღმერთი და ველარ ვშველი, შველი შენი ვერაფერს ვშველი; თავზე მეშობა ამოცოთაც ცუცა და ჭერთაც. მე რა მიშავდა, შენ ყტმერთოდ რთმ არ მცკოთდე.

შერყრებული წამი

ახლა, ვანჯახს და კარვა ხნის მერე, რთცა ვიხსენებ შენთან შეხვედრას, მცერსაც კი ზოჯჯერ ისე შეხვედავ. ასე მტონია, არ იყოთ მცერაი; — ზოჯჯერ კი არა, ეს სშიარდ მომდის, —

ბეკრი საღღეგრბელთ შევხვითო, „ყველანწმინდაც“ ყნდა ვვეთქვა წესით. წესთან* ვავახხენდა „ყველანწმინდა“ და წესში „ყველანწმინდაც“ შევხვითო.

აღდგომა დილას თქმული

გვას ვლიოხს — გვასას ვლიოხსვილს, შინას პიხპიხს ვიძიოლსა აღდგომა დილა.

თყ ხარ, ყნდა იყო კაცი, ღნხინოც შეგაქეთოს და თმოც. რათყკით ყნდა ჰვავედ არწივს, რათყკა ყნდა გუცხოს ღთმის.

მამყლის, თჯახის ბყრჯად იღვე და ინთნებლე თავს... რათყკით ყნდა ჰვავედ მთას, — ზღვასაც მოთიეფთივს ღყარჯად.

თყ ხარ, ყნდა იყო კაცი, თყ ხარ, ყნდა იყო კაცი, მამყლის სიყვარყლითი აცრითოს ვიყვარდეს მსოფლით მთიელი.

თყ ხარ, ყნდა იყო ღირსი, მაცხთივრის დღერაღი სისხლის და მისი აღღგთმის ღირსი, დიადი აღღგთმის ღირსი.

რთარ ვავავრბელთ მეცს, ან რა ვთქვა ამაზე მეცი: რათყკით ყნდა ჰვავედ ღმერთოს, რთმ შენში ღმერთობდეს ღმერთი.

აღდგომა დილა, 5 მარტი, 2002. * წესი — სოფელია რაჭაში.

ჩამდენი წლისაა სამყარო?

ამერიკელმა ასტრონომებმა შეძლეს დაეგინათ სამყაროს ასაკი: იგი წარმოიქმნა 13,7 მილიარდი წლის წინათ „დიდი აფეთქების“ შედეგად. ასეთი დასკვნის გამოტანის საშუალება მათ მისცა „უილკინსონის“ კოსმოსური მონდის მონაცემებით დადამტკიცებელი მონაცემების ანალიზმა.

აერთიანებისა და კოსმოსური სივრცის კვლევის ეროვნული სა-

მმართველოს წარმომადგენელმა განაცხადა, რომ მეცნიერთა ჯგუფმა, რომელიც ამუშავებს მონდის მონაცემებს, შეძლო მიეღო სამყაროს ყველაზე ძლიერი პირველი დეტალური გამოცხადება, ანუ „მოსხერვა სამყაროს ფოტოგრაფია“. მისი ჩველი ბავშვობის ასაკში, როცა იგი სულ 380 ათასი წლის იყო“. გარდა ამისა, დადგინდა, რომ ვარსკვლავები აკაფდნენ „დიდი აფეთქებიდან“ მხოლოდ 200 მილიონი წლის შემდეგ.

ავტორებმა კოსმოსურმა ხომალდმა სამყაროს სიღრმეში სტარტი 2001 წლის 30 ივნისს აიღო.

ამერიკელი ასტრონომების მიერ მიღებული შედეგების ოფიციალური წარდგენა მიმდინარე წლის 1 თებერვლისთვის იყო დაგეგმილი, მაგრამ ეს გადადეს, რადგან ამ დღეს დაიღუპა კოსმოსური ხომალდი „კოლუმბია“ შეილი ასტრონავტი.

„მანუშის“ კლუბის მოჭიდებები ყოველ დამით იმორიგებებენ გოკიოს ედოგას რაიონის ქუჩებში. ქუჩის სულიერებისაგან ქალაქის მცხოვრებთა უსაფრთხოების უზრუნველყოფის გარდა, ეს აქცია იმასაც შეუწყობს ხელს, რომ იაპონელებში კიდევ უფრო დიდი პოპულარიზაცია გაუწიონ სპორტის ამ ეროვნულ სახეობას.

როგორც გამოიქვეყნა „იომიუმი“ წერს, ქუჩებში ღამის პატრულების იდეა გამოიქვეყნა სუმოსიტა კლუბის მფლობელმა ისენოუმიმ. როგორც მან აღნიშნა, სურს, რომ ახალგაზრდა და ძლიერმა მოჭიდებებმა შეიტანონ თავიანთი წვლილი ქალაქის ამ უბანში დამნაშავეობის წინააღმდეგ ბრძოლაში.

იაპონიის ჰიდალოა სუმოს ასოციაციაში დაადასტურეს, რომ ეს პირველი შემთხვევაა, როცა სპორტსმენები მონაწილეობენ ქუჩებში ღამის მორიგეობაში.

ორი კაცისაგან შემდგარი კლუბის მოჭიდებთა პატრული შუაღამის შემდეგ ყოველდღიურად გააკონტროლებს რაიონის ქუჩებს ყოველ ერთ საათში. მოჭიდებებს ექნებათ

ტოკიოში ღამით მოქალაქეთა სიმშვილეს დაიწყებენ... სუმოსიტაში

პოლიციელის სასტრუქტურული და ქაზინოების წარწერით „ღამის პატრული“.

ისენოუმის კლუბი მდებარეობს გოკიოს ალმოსავლეთ გარეუბანში, პარუეის საცხოვრებელ კვარტალში.

იმის მიუხედავად, რომ ამ უბანში ბოლო ხანებში რაიმე სერიოზული დანაშაული არ მომხდარა, ისენოუმის თქმით, – მოჭიდებებს მაინც სურთ შეიტანონ შეძლებისდაგვარი წვლილი წესრიგის დაცვაში, მით უმეტეს, რომ ის ღონისძიებები, რომლებსაც ახორციელებს სახელმწიფო დამნაშავეობის პროფილა-

ქტივისაციის, ამკარად არ არის საკმარისი. „პოლიციური დამნაშავეები მაშინვე გააქევიან, როგორც კი დაინახავენ ჩვენს გოლიათ მოჭიდებებს, განა ასე არ არის?“ – მიაჩნია ისენოუმი სანს.

აუქციონზე ვან გოგის სურათი კინაღამ გაიყიდა 83 დოლარად

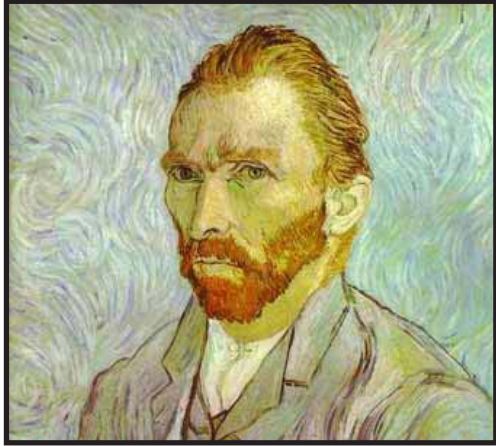
ბრიტანული ერთ-ერთი აუქციონის ორგანიზატორებმა კინაღამ ჩააღის ფასად გაყიდეს ვან გოგის სურათი მას შემდეგ, რაც ვერ შეძლეს დამოუკიდებლად დაეგინათ ავტორის ვინაობა, იცხოვრებდა „ბი-ბი-სი ნიუსი“.

იაპონიის „შინვას“ კომპანიის, რომელიც აწყოებს ხელოვნების ნიმუშების გაყიდვის აუქციონებს, დაგეგმილი ჰქონდა, რომ უცნობი მხატვრის ნამუშევარი – მეთის სადებავებით შესრულებული გლეხი ქალის მცირე ზომის პორტრეტი (41X35 სმ) გაეყიდა 10 000-20 000 იენის ფარგლებში (დაახლოებით 83-167 დოლარი).

მაგრამ ბოლო მომენტში მოვიდა წერილი ამ სტერადამის ვან გოგის მუშეუმიდან, რომელიც ადასტურებდა დიდი პოლანდიელი ფერმწერის ავტორობას, და ამან ლოგის საცალო ღირებულება

სულ ცოტა 25 ათას დოლარამდე გაზარდა.

როგორც კომპანიის წარმომადგენელმა იოპირო კურაგამ განაცხადა, აუქციონი მოგვიანებით გაიმართება და სურათის ფასი შეიცვლება. „ჩვენ, უბრალოდ, ეჭვი გვეპარებოდა იმაში, ნამდვილად ეკუთვნოდა თუ არა ეს გილო გენია-

ლურ მხატვარს“, – უთხრა მან ჟურნალისტებს.

„შინვას“ სპეციალისტებმა, რომლებმაც სურათი მიიღეს იაპონელი მხატვრისა და ვან გოგის და სემანის შემოქმედების დიდი თავყვანისმცემლის კამუშავა ნაკაგავას კოლექციისთან ერთად, მაშინვე შეინიშნეს, რომ იგი ძალზე წაგავდა ვან გოგის ერთ-ერთ ნამუშევარს. ხუთშაბათს ამსტერდამიდან მოსულმა წერილმა დაადასტურა, რომ მათი ეჭვი სამართლიანი იყო.

აუქციონის განმკარგულებელმა დირექტორმა შინჯი ჰასადამ აღნიშნა, რომ საჯარო ვაჭრობის დროს სურათის ფასი შეიძლება გაიზარდოს 30 მილიონ იენამდე (250 ათასი დოლარი), მაგრამ ნახაგის რესტავრაცია უთუოდ უარყოფით გავლენას მოახდენს მის ფასზე.

ვან გოგის მუშეუმიდან გამოგზავნილ წერილში, კერძოდ, ხაზგასმულია, რომ რესტავრაციის გამო სურათმა დაკარგა ის მრავალი დამახასიათებელი ნიშან-თვისება, რომლითაც გამოირჩევა ვან გოგის ფერწერა. მაგალითად, გილოზე თითქმის აღარ შეინიშნება ფუნჯის მოსმის თვისებებზე, რომელიც დიდ პოლანდიელს ახასიათებდა.

ბრიტანეთის განათლების სამინისტროს შეკვეთით განხორციელებული გამოკვლევა

სასკოლო კლასების აღჭურვა ინტერნეტის ქსელში ჩართული კომპიუტერებით არაბანირ გავლენას არ ახდენს საგანმანათლებლო

პროცესის გაუმჯობესებაზე. ეს ხაზგასმულია გამოკვლევაში, რომელიც განხორციელდა დიდი ბრიტანეთის განათლების სამინისტროს შეკვეთით.

მოსხენებაში აღნიშნულია: „განათლების სისტემაში სამთავრობო ინვესტიციებთან უპრეცედენტო ღონის მიუხედავად (ამ ბოლო ხუთი წლის განმავლობაში ასეთი დაბანდებების მოცულობამ მილიარდ გირვანჯა სტერლინგს გადააჭარბა), არ გამოვლენილა რაიმე „ხილული კავშირი“ კომპიუტერების გამოყენებასა და გა-

ნათლების ღონის ამაღლებას შორის“.

განათლების დონეზე კომპიუტერების დადებით გავლენის ერთადერთი დადასტურება გახდა ის, რომ უმცროსი კლასების მოსწავლეები რეგულარულად იყენებენ კომპიუტერს ინგლისურ ენაში დაეხმობათ შესასრულებლად. თუმცა, ამ შემთხვევაშიც, მოსწავლეთა აკადემიური წარმატების გაუმჯობესება ძალზე უზნიშნელო იყო. რაც შეეხება მუსკ მეცნიერებებს, პერსონალური კომპიუტერი, პირიქით, აუარესებს მოსწავლეთა აკადემიური წარმატების მაჩვენებელს ამ სფეროში.

გამოკვლევის ფარგლებში 1999-2000 წლების პერიოდში დიდი ბრიტანეთის 60 დაწყებით და საშუალო სკოლაში დაკვირვებას აწარმოებდნენ 700 მოსწავლემ.

გამოკვლევის შედეგად ისიც გახდა ცნობილი, რომ საშუალო სკოლების კომპიუტერის გამოყენების დონე ძალზე დაბალია, თუმცა, ყოველი ასეთი სკოლა სულ ცოტა 150 „ჰეკიანი მანქანით“ მაინც არის აღჭურვილი.

პოლანდიაში გამოჩნდა ასათი ვალოუტა

ბრანსენდენბალკში მედიკალის პროგრამის დამატარების მაპარში იოგის მოძღვრების მიმდევართა მიერ გამოცემული „ვალოუტა“ ადინარის პოლანდიაში. პოლანდიის 100-ზე მეტმა მაღალიმ გამოაცხადა, რომ ისინი მზად არიან მიიღონ რაბაზე, რომლებსაც მთელს მსოფლიოში უშვებს მშვიდობის გლობალური სახელმწიფო – მაპარის მიერ დაარსებული მოძრაობა.

მოგვიერთი ასეთი მაღალიმ განეკუთვნება მსხვილი სუპერმარკეტების ქსელს. ისინი ქვეყნის მრავალ ქალაქშია განლაგებული.

როგორც პოლანდიის ცენტრალური ბანკის წარმომადგენელმა აღნიშნა, ვალოუტას

უშვებენ პოლანდიის ყველა კანონის დაცვით და სანამ ბანკი ნებას დართავდა ქვეყნის ტერიტორიაზე მის მიმოქცევას, მან ყოველმხრივ შეისწავლა ეს საკითხი.

სულ ოქტომბრიდან გამოუშვეს ერთი, ხუთი და 10 რამის ღირებულების დაახლოებით 100 ათასი ცალი ბანკნოტი. პოლანდიელები ამ ვალოუტას უკვე სამი კვირაა იყენებენ.

ინდოელმა გურუმ მაპარში მაპემ იოგიმ XX საუკუნის 50-იანი წლების დამლევს შექმნა გრანსენდენბალკური მედიკაციის პროგრამა და დააარსა სულიერი აღორძინების მსოფლიო მოძრაობა. ამ იდეით დაინტერესდნენ ჯგუფ „ბი-ტომის“ წევრები, რომლებიც 1968 წელს ეწვივნენ მას ინდოეთში და გაიარეს მედიკაციის პრაქტიკა. ამჟამად მსოფლიოში მისი დაახლოებით 40 მილიონი მიმდევარია.

მილიარდი მგის ძაღვისა!

თითქმის ახალი დასაჯერებელია, მაგრამ ფაქტია, რომ გერმანელმა მეცნიერებმა შექმნეს სინათლის წყარო, რაც მილიარდჯერ აღემატება მზეს. ქალაქ აბრმგალში ააგეს ბილიარდი ვატის სიმძლიერის ლამპერი. აბა, შეადარეთ: მზე ანათებს მხოლოდ ათასი ვატის სიმძლავრით. თავიანთ პირმშოს სწავლულებმა ლათინური „ფელიქსი“ დაარქვეს, რაც გაიშვილება, როგორც „პეტავატის სიმძლავრის ლამპერი“.

გქქნიკის ამ სასწაულის შექმნას განუწყვეტელი ექსპერიმენტებისა და საჭირო ნაწილების ძიების ათი წელი დასჭირდა. პროექტის დამთავრებაში დიდი დახმარება გაუწიეს კოლეგებმა ბორლოდან, რომლებმაც, შექმნეს რა საკუთარი სუპერლამპერი, გერმანელ სწავლულებს ნება მისცეს, ნაწილებად დაეშალათ ის და ანათე ყველაფერი საუკეთესო, რაც გამოადგებოდათ.

დიდერ მოფმანის ხელმძღვანელობით შექმნილ კონსტრუქციას 400 კვადრატული მეტრი უჭირავს. მისი ნაწილებების აღვილიდან დაძვრას მძლავრი ამწე სჭირდება. განსაკუთრებული ყურადღება ექცევა სისუფთავს. ყველა მიმსვლელმა ხალათი და საეციალური ფეხსაცმელი უნდა ჩაიცვას, ვინაიდან ასეთ მაღალ გამჭვირვალობაზე მცირეოდენი მტკვრის კი ლამპერისათვის საფრთხეს ქმნის.

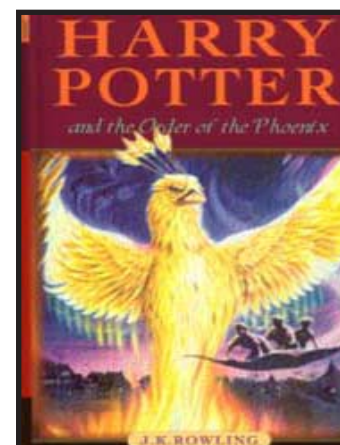
„პარი პოტერმა და ფინიქსის ორდენმა“ უკვე დაიწყო საბავშვო ლიბრარების საცალო გაყიდვის რეკორდი

პარი პოტერის თავგადასავლების ახალმა წიგნმა – „პარი პოტერი და ფინიქსის ორდენი“, – რომელიც 2003 წლის 21 ივლისს გამოიცემა, უკვე დაამყარა საბავშვო ლიბრარების გაყიდვის საცალო ფასების რეკორდი, იცხოვრებდა „ასოშიეტიკედ პრესი“.

როგორც ამერიკელი გამოცემული ჟ. კ. როულინგი აცხადებს, ეს ახალი საბავშვო რომანი ამერიკის შეერთებულ შტატებში 29,99 დოლარად გაიყიდება.

საბავშვო წიგნით ვაჭრობის წარმომადგენლებმა ამ ფასს უკვე უწოდეს ყველაზე დიდი, რომელიც კი შეხვედრიათ თავიანთი საქმიანობის დროს. 2000 წელს გამოცემული ამ სერიის წინა წიგნი – „პარი პოტერი და ცეცხლის თასი“ 25,95 დოლარად იყიდებოდა. საბავშვო მხატვრული ლიტერატურის დიდი ნაწილი გაყიდვებით იაფი ღირს. ახალი წიგნის ასეთი დიდი ფასი ძირითადად განაპირობა ბუჭდვითი მასალისა და წიგნის წარმოების ღირებულებამ – ახალ გამოცემაში 700-ზე მეტი გვერდია.

ვამოს. მაგალითად, უდიდესი ინტერნეტმაღალია „ამაზონ. კომი“, რომელშიც წიგნი უკვე დაიკა-

ვა პირველი ადგილი ბესტსელერთა ნუსხაში, პარი პოტერის ახალ თავგადასავალს 17,99 დოლარად გაყიდის.

უცხოეთის სააგენტოებისა და ქურთალ-გაზეთების მიხედვით მოამზადა

ორშაბათი 17 თებერვალი

07.30 ალიონი 09.45 მულტსერიალი "ბელფეგორი" 10.10 მხ. ფილმი "პარკი" 11.45 დოკ. სერიალი "ყველაზე დიდებულნი" 12.00, 15.00, 20.00 "მოამბე" 12.15 ტელესერიალი "შაჰაჰანა" 13.00 ნაშუადღევს 14.05 დოკ. სერიალი "მსოფლიოს ბარბრები" 14.30 "საქართველო და გარეგანყარო" 15.15 დოკ. ფილმი "პინგ კონგი 5 წლის შემდეგ" 16.15 კალაბურთში საქართველოს ჩემპიონატის ლიდერთა ჯგუფის შეხვედრა: თბილისის სტუ-ჯეისელი - ბათუმის "ბასკო". შეხვედრისას "რამა" 17.45 დოკ. სერიალი "მოდა ყველასათვის" 18.00 ვესტნიკი 18.20 დოკ. სერიალი "ავიამოუ" 18.30 ბასტი-ბუბუ 18.50 "მრავალკამიერ" 19.20 ტელეთამაში "იმღერე რამე" 21.00 ტელესერიალი "შაჰაჰანა" 21.50 მუს. პაუზა 22.05 დოკ. სერიალი "ყველაზე, ყველაზე საკვირველი" 23.00 დღის ბოლოს 00.00 მხ. ფილმი "კარდორს სანი დეა"

19.00, 22.00 "მოამბე" მეორე არხზე 19.10 მულტფილმი 19.40 სერიალი "ოჯახური რეჟისორები" 20.30 მოგზაურობა სასიტყვეთი 21.00 ჯანმრთელობა 21.30 დოკ. ფილმი 22.10 პიტ. პარადი 22.20 მხ. ფილმი "შაჰაჰანა ადამი უსაღვანო" მე-4 სერია

07.00 მუსიკა 07.30 მულტსერიალი "პანანინა ონაგრები" 08.00 დღის მშვიდობისა 09.40 სერიალი "შალთა შაჰანა" 10.40 სერიალი "ალფი" 11.10 ხალხის პირისპირ 12.00, 15.00 კურიერი 12.15 სერიალი "გაბრიელ სიხარული" 13.30 მხ. ფილმი 15.20 მხ. ფილმი 17.05 სერიალი "შალთა შაჰანა" 18.00, 21.00, 01.50 კურიერი 18.15 მულტსერიალი "პანანინა ონაგრები" 18.40 სერიალი "გაბრიელ სიხარული" 19.05 სერიალი "ქსობის წყალმარაზი" 20.05 სერიალი "გაბრიელ სიხარული" 22.00 ხალხის პირისპირ 22.50 დღის კურიერი 00.20 მხ. ფილმი "სიკინოსი ზეა" მთ. რ-ში: ველ კილმერი, სანდრა უესტი 02.00 კლასიკა

08.00 ანონსი, მულტფილმი 08.15 ალსავალი 08.20, 10.15, 12.30, 17.20, 17.50, 19.30, 21.35, 01.05 მუსიკა 08.30 მხ.ფ. "გაბრიელ სიხარული" 10.20 მხ.ფ. "შაჰაჰანა ონაგრები" 13.00, 15.00, 17.00, 19.00 ახალი ამბები 13.10, 18.00 დოკ. სერიალი "შაჰაჰანა-შაჰა" 14.10 დოკუმენტური ფილმი 17.30 დოკ. სერიალი 18.45 ბუნების ფერები 20.00 მხ.ფ. "საქართველო ჩემი" 22.40 "ბურთი და მოედანი" 22.00 დიალოგი 22.30 მხ.ფ. "გაბრიელ სიხარული" 00.30 ღამის ფილმი

12.00 ინფორმ. ფილმი "გაბრიელ" 15.00 მხ. ფილმი "საბავშვო ბავშვი" 17.00, 19.00, 20.30, 00.00 საინფორმაციო პროგრამა "დღეს" 17.15 მხ. ფილმი "საინფორმაციო სიხარული" 19.20 სპექტრი 21.00 მხ. ფილმი "ინფორმაციო" 23.00 დოკ. ფილმი

08.00 ტროლი 11.00 განმეორებით ქართული მუსათეული 11.45 მუსიკა 13.00 SMS შოუ 16.00 ფილმი "შაჰაჰანა" მთ. როლ-ში გვიტე პეტროვი, მარია ბელი. 19.00 ინფორმაციო 19.15 ქართული მუსიკა 19.30 ვიდეორადიო 21.00 უცხოური მუსათეული 22.00 ინფორმაციო 22.30 მუსიკა 23.00 უცხოური 00.00 ფილმი ბრავო "როსტომის და მამია" მთ. როლში კრეგ ფრეიუსონი 01.45 ფილმი ღამურა "შაჰაჰანა" მთ. როლ-ში ასია არჯენტი, ჯინ შეპარდი 03.45 პაუზის გარეშე

09.35 მხ. ფილმი "შაჰაჰანა" 11.15, 14.00, 17.25, 18.25, 21.55, 23.45 მუსიკა 11.30 ქართ. მხ. ფილმი "გაბრიელ" 13.35 მულტფილმი "ტომი და ჯერი" 14.30, 17.30, 20.30, 00.00 დღის ამბები 14.45 "მსოფლიო ფეხბურთი" 15.15 დოკ. სერიალი "მწერების იმპერია" 15.45 მხ. ფილმი "თავისთავადი შაჰაჰანა" 18.00 მხ. სერიალი "ქრე არსი" 18.40 მულტფილმი "ვიზონერები - მაგიური სინათლის რაინდები" მე-13 ს. 19.00 მხ. სერიალი "შაჰაჰანა" 116-ე სერია 20.00 გადაცემა "მსოფლიო რაბები" 21.00 მხ. სერიალი "პი. პი. პი" 22.00 "ტელეგეგმა" 22.15 მხ.ფილმი "სიხარული-სიხარული" 00.20 მხ. სერიალი "თორნიკის პილი" 00.45 მხ.ფ. "გაბრიელ სიხარული"

08.00, 03.00 საინფორმაციო დიჯესტი 08.15 მუსიკა 09.00, 12.00, 16.00 საინფორმაციო გამოშვება 10.00 სათავადასალო ფილმი "საინფორმაციო" 12.15 თორილერი "გაბრიელ სიხარული" 14.20 კომედია "გაბრიელ სიხარული" 16.15 მულტფილმი "გაბრიელ სიხარული" 17.55 მხატვრული ფილმი "პი. პი. პი" 1 სერია 19.00, 22.20, 00.00 საინფორმაციო გამოშვება "დღეს" 19.30, 22.20, 00.30 საინფორმაციო გამოშვება "ნოვოსტი" 20.00 მელოდრამა "გაბრიელ სიხარული" 21.30 დოკუმენტური ფილმი 22.40, 00.40 საინფორმაციო გამოშვება ინგლისურ ენაზე 22.45, 00.50 საინფორმაციო გამოშვება ფრანგულ ენაზე 22.50, 01.00 საინფორმაციო გამოშვება გერმანულ ენაზე 23.00 "ალტერნატივა" 01.05 მხატვრული ფილმი "კარდორს სანი დეა" 03.30 მელოდრამა "საინფორმაციო გამოშვება"

09.20 "აიკუდა" 09.40 აუდიო-ვიდეო-ტელე 10.20 სპორტი 10.25 საყოფაცხოვრებო ტექნიკა მელოდია 10.55 მელოდია - მოკლე მეტყობინებები 11.15 "ობიექტივი" - სტუმარი (განმეორებით) 12.05 კომპიუტერული ტექნიკა 12.40 დანები და მისი მეგობრები 13.00 კომპიუტერული თამაშები 13.15 მობილურები 18.20 აუდიო-ვიდეო-ტელე 19.00 "აიკუდა" 19.35 კომპიუტერული ტექნიკა 20.20 სპორტული პროგრამა - ვეროპული ფეხბურთი - ესპანეთის ჩემპიონატის მიმოხილვა 20.55 კომპიუტერული თამაშები 21.10 "ლა-ლა-ლა" 22.00 საყოფაცხოვრებო ტექნიკა 22.25 "კინოკლუბი" - "რუსული" - ცხოვრებისეული. როლში: გიორგი მგებრი 00.15 სპორტი 00.20 მობილურები 01.10 "ბიორითმი" - აგუტინი და ვარუმი

სამშაბათი 18 თებერვალი

07.30 ალიონი 09.45 "ზოპარკი" 10.10 მხ. ფილმი "კარდორს სანი დეა" 12.00, 15.00, 20.00 მოამბე 12.15 ტელესერიალი "შაჰაჰანა" 13.00 "ნაშუადღევს" 14.05 "ლერერის შოუ" 15.15 მხ. ფილმი "გაბრიელ სიხარული" 16.55 შემეცნებითი ფილმი "მოგზაურობა დედამისის გარშემო" 17.20 50-50 18.00 ვესტნიკი 18.20 დოკ. სერიალი "ავიამოუ" 18.35 ბასტი-ბუბუ 18.55 "და არს მუსიკა" 19.20 ტელეთამაში "იმღერე რამე" 21.00 ტელესერიალი "შაჰაჰანა" 21.50 დოკ. სერიალი 22.15 "სათაყვობათა" 23.00 დღის ბოლოს 00.00 მხ. ფილმი "შაჰაჰანა ადამი უსაღვანო" მე-5 სერია

19.00, 22.00 "მოამბე" მეორე არხზე 19.10 მულტფილმი 19.40 სერიალი "ოჯახური რეჟისორები" 20.30 ამბები ჩვენზე 21.00 დოკ. ფილმი 21.30 ასარები 22.10 პიტ. პარადი 22.20 მხ. ფილმი "კათილი იურს თაჰანი მრკაჰანა"

07.00 მუსიკა 07.30 მულტსერიალი "პანანინა ონაგრები" 08.00 დღის მშვიდობისა 09.40 სერიალი "შალთა შაჰანა" 10.40 სერიალი "ალფი" 11.10 ხალხის პირისპირ 12.00, 15.00 კურიერი 12.15 სერიალი "გაბრიელ სიხარული" 13.30 მხ. ფილმი 15.20 მხ. ფილმი 17.05 სერიალი "შალთა შაჰანა" 18.00, 21.00, 01.40 კურიერი 18.15 მულტსერიალი "პანანინა ონაგრები" 18.40 სერიალი "ქსობის წყალმარაზი" 19.30 პერეკოსტოვი 20.05 სერიალი "გაბრიელ სიხარული" 22.00 ვის უნდა ოცი ათასი? 22.50 ღამის კურიერი 23.40 ჩემპიონთა ლიგა. "როსტომის წყალმარაზი" 02.00 ჩემპიონთა ლიგის მიმოხილვა 02.40 კლასიკა

08.00 ანონსი, ალსავალი 08.05 დიალოგი 10.35 "ბურთი და მოედანი" 10.50 მხ. ფილმი "საქართველო ჩემი" 12.30 დოკ. ფილმი 13.00, 15.00, 17.00, 19.00, 22.00 ახალი ამბები 13.10 მხ.ფ. "გაბრიელ სიხარული" 14.10, 17.20, 19.30, 21.45, 00.55 მუსიკა 15.20, 18.00 დოკ. სერიალი "შაჰაჰანა" 16.20 მულტფილმი 17.30 მულტფილმი 20.00 მხ.ფ. "ქსობის წყალმარაზი" 22.00 დიალოგი 23.45 ძველი კინო - მხ. ფილმი "გაბრიელ სიხარული" 01.10 ღამის ფილმი

12.00 მხ. ფილმი "ინფორმაციო" 15.00 მხ. ფილმი "გაბრიელ" 17.00, 19.00, 20.30, 00.00 საინფორმაციო პროგრამა "დღეს" 17.15 მხ. ფილმი "საინფორმაციო სიხარული" 19.20 სპექტრი 21.00 მხ. ფილმი "ინფორმაციო" 23.00 დოკ. ფილმი

08.00 ტროლი 11.00 განმეორებით ქართული მუსათეული 11.45 მუსიკა 13.00 SMS შოუ 16.00 ფილმი "შაჰაჰანა" მთ. როლ-ში ბენ სტილერი, მილა იოვიჩი 19.00 ინფორმაციო 19.15 ქართული მუსიკა 19.30 ვიდეორადიო 21.00 რუსული მუსათეული 22.00 ინფორმაციო 22.30 მუსიკა 23.00 სველი ხაზი 00.00 ფილმი ბრავო "კათილი იურს თაჰანი" მთ. როლ-ში ნიკოლას კვიცი, პენელოპა კრუსი 01.45 ფილმი ღამურა "შაჰაჰანა" მთ. როლ-ში სინტია გირი, ენდრიუ მაკარტი. 03.45 პაუზის გარეშე

09.30, 14.30, 17.30, 20.30, 00.00 დღის ამბები 09.50, 11.50, 17.50, 18.30, 19.50, 21.55, 23.45 მუსიკა 10.00 მულტფილმი "ვიზონერები - მაგიური სინათლის რაინდები" მე-13 ს. 10.30 მხ. სერიალი "ქრე არსი" 11.00 მხ. სერიალი "შაჰაჰანა" 12.00 მხ. სერიალი "პი. პი. პი" 12.45 მხ.ფ. "სიხარული-სიხარული" 14.15 "ტელეგეგმა" 14.45 გადაცემა "მსოფლიო რაბები" 15.15 დოკ. სერიალი "მწერების იმპერია" 15.45 მხ. ფილმი "თავისთავადი შაჰაჰანა" 18.00 მხ. სერიალი "ქრე არსი" 18.35 მულტსერიალი "ალფი" 1-ლი ს. 19.00 მხ. სერიალი "შაჰაჰანა" 117-ე ს. 20.00 "ვეროპის სტადიონებზე" 21.00 მხ. სერიალი "პი. პი. პი" 22.15 მხ. ფილმი "გაბრიელ სიხარული" 22.15 მხ.ფილმი "გაბრიელ სიხარული" 00.20 მხ. სერიალი "თორნიკის პილი" 00.45 მხ. ფილმი "საინფორმაციო გამოშვება"

08.00, 03.00 საინფორმაციო დიჯესტი 08.15 მუსიკა 09.00, 12.00, 16.00 საინფორმაციო გამოშვება 10.00 საბავშვო ფილმი "გაბრიელ სიხარული" 12.15 სათავადასალო ფილმი "საინფორმაციო ჩემი" 1 სერია 14.00 თორილერი "გაბრიელ სიხარული" 16.15 მულტფილმი 17.55 მხატვრული ფილმი "პი. პი. პი" 2 სერია 19.00, 22.20, 00.00 საინფორმაციო გამოშვება "დღეს" 19.20, 22.20, 00.30 საინფორმაციო გამოშვება "ნოვოსტი" 19.25 "ქი ბი ბი" 19.30, 22.40, 00.40 საინფორმაციო გამოშვება ინგლისურ ენაზე 20.00 თორილერი "გაბრიელ სიხარული" 21.30 დოკუმენტური ფილმი 22.45, 00.45 საინფორმაციო გამოშვება ფრანგულ ენაზე 22.50, 00.50 საინფორმაციო გამოშვება გერმანულ ენაზე 23.00 დოკუმენტური ფილმი 01.00 კომედია "8 თაჰანი პილი" 01.05 მხატვრული ფილმი "გაბრიელ სიხარული"

09.10 მელოდია 09.25 "აიკუდა" 09.50 "ბენდინერი ერი" 09.55 საყოფაცხოვრებო ტექნიკა 10.20 სპორტული პროგრამა - ვეროპული ფეხბურთი - ესპანეთის ჩემპიონატის მიმოხილვა (განმეორებით) 10.55 მელოდია - მოკლე მეტყობინებები 11.25 მობილურები 12.05 "ბიორითმი" - აგუტინი და ვარუმი. 12.25 აუდიო-ვიდეო-ტელე 13.15 კომპიუტერული თამაშები 13.25 დანები და მისი მეგობრები 13.45 კომპიუტერული ტექნიკა 14.30 კორისკობა 14.35 სპორტი 18.20 კომპიუტერული ტექნიკა 19.00 "აიკუდა" 19.40 საყოფაცხოვრებო ტექნიკა 20.05 სპორტული პროგრამა - ვეროპული ფეხბურთი - ინგლისის ჩემპიონატის მიმოხილვა 20.45 კომპიუტერული თამაშები 20.55 ღამის კარიზი - თემა: სესხი და კონტრაქტები. 21.55 მობილურები 22.40 "კინოკლუბი" - "გაბრიელ სიხარული და შაჰაჰანა" 00.50 აუდიო-ვიდეო-ტელე 01.20 "ბიორითმი" - აგუტინი და ვარუმი .

ოთხშაბათი 19 თებერვალი

07.30 ალიონი 09.45 მულტსერიალი "ბელფეგორი" 10.10 მხ. ფილმი "პარკი" 11.45 დოკ. სერიალი "ყველაზე დიდებულნი" 12.00, 15.00, 20.00 მოამბე მე-5 ს. 11.40 დოკ. სერიალი "მოდა ყველასათვის" 12.00, 15.00, 20.00 მოამბე 12.15 ტელესერიალი "შაჰაჰანა" 13.00 "ნაშუადღევს" 14.05 ქართული ენის გაკვეთილი 14.35 "თქვენი უფლებები" 15.15 მხ. ფილმი "გაბრიელ სიხარული" 16.25 კონცერტი 17.20 50-50 18.00 ვესტნიკი 18.20 დოკ. სერიალი "ავიამოუ" 18.30 ბასტი-ბუბუ 18.50 "ისტორიები" 19.20 ტელეთამაში "იმღერე რამე" 20.55 ტელესერიალი "შაჰაჰანა" 21.50 "პოლიციის ვარსკვლავები" ჯინ პეკანი 22.15 "ჩემი ფეხბურთი" 23.00 "ღღის ბოლოს" 00.00 მხ. ფილმი "საინფორმაციო გამოშვება"

19.00, 22.00 "მოამბე" მეორე არხზე 19.10 მულტფილმი 19.40 სერიალი "ოჯახური რეჟისორები" 20.30 და არს მუსიკა 21.00 დოკ. ფილმი 21.30 ნარსუსის ტრიტიორია 22.10 პიტ. პარადი 22.20 მხ. ფილმი "ქარდორს სანი დეა"

07.00 მუსიკა 07.30 მულტსერიალი "პანანინა ონაგრები" 08.00 დღის მშვიდობისა 09.40 სერიალი "შალთა შაჰანა" 10.40 სერიალი "ალფი" 11.10 ხალხის პირისპირ 12.00, 15.00 კურიერი 12.15 სერიალი "გაბრიელ სიხარული" 13.30 მხ. ფილმი 15.20 მხ. ფილმი 17.05 სერიალი "შალთა შაჰანა" 18.00, 21.00, 01.40 კურიერი 18.15 მულტსერიალი "პანანინა ონაგრები" 18.40 სერიალი "გაბრიელ სიხარული" 19.05 სერიალი "ქსობის წყალმარაზი" 20.05 სერიალი "გაბრიელ სიხარული" 22.00 ხალხის პირისპირ 22.50 ღამის კურიერი 23.40 ჩემპიონთა ლიგა. "როსტომის წყალმარაზი" 02.00 ჩემპიონთა ლიგის მიმოხილვა 02.40 კლასიკა

08.00 ანონსი, ალსავალი 08.05 დიალოგი 10.35 "ბურთი და მოედანი" 10.50 მხ. ფილმი "საქართველო ჩემი" 12.30 დოკ. ფილმი 13.00, 15.00, 17.00, 19.00, 22.00 ახალი ამბები 13.10 მხ.ფ. "გაბრიელ სიხარული" 14.10, 17.20, 19.30, 21.45, 00.55 მუსიკა 15.20, 18.00 დოკ. სერიალი "შაჰაჰანა" 16.20 მულტფილმი 17.30 მულტფილმი 20.00 მხ.ფ. "ქსობის წყალმარაზი" 22.00 დიალოგი 23.45 ძველი კინო - მხ. ფილმი "გაბრიელ სიხარული" 01.10 ღამის ფილმი

12.00 მხ. ფილმი "ინფორმაციო" 15.00 მხ. ფილმი "გაბრიელ" 17.00, 19.00, 20.30, 00.00 საინფორმაციო პროგრამა "დღეს" 17.15 მხ. ფილმი "საინფორმაციო სიხარული" 19.20 სპექტრი 21.00 მხ. ფილმი "ინფორმაციო" 23.00 დოკ. ფილმი

08.00 ტროლი 11.00 განმეორებით რუსული მუსათეული 11.45 მუსიკა 13.00 SMS შოუ 16.00 ფილმი "შაჰაჰანა" მთ. როლ-ში ბენ სტილერი, მილა იოვიჩი 19.00 ინფორმაციო 19.15 ქართული მუსიკა 19.30 ვიდეორადიო 21.00 ქართულ-რუსული მუსათეული 22.00 ინფორმაციო 22.30 მუსიკა 23.00 ჩემპიონთა ლიგა 00.00 ფილმი ბრავო "გაბრიელ სიხარული" მთ. როლ-ში ტორა ბერნი, სტივ ბუშემი 01.45 ფილმი ღამურა "გაბრიელ სიხარული" მთ. როლში მენს პენიკსონი, მარკ როლსტონი 03.45 პაუზის გარეშე

09.30, 14.30, 17.30, 20.30, 00.00 დღის ამბები 09.50, 11.50, 14.20, 17.50, 19.50, 21.55, 23.45 მუსიკა 10.00 მულტსერიალი "ალფი" 1-ლი ს. 10.30 მხ. სერიალი "ქრე არსი" 11.00 მხ. სერიალი "შაჰაჰანა" 12.00 მხ. სერიალი "პი. პი. პი" 12.50 მხ. ფილმი "გაბრიელ სიხარული" 14.45 "ვეროპის სტადიონებზე" 15.15 დოკ. სერიალი "მწერების იმპერია" 15.45 მხ. ფილმი "თავისთავადი შაჰაჰანა" 18.00 მხ. სერიალი "ქრე არსი" 18.40 მულტსერიალი "ალფი" მე-2 ს. 19.00 მხ. სერიალი "შაჰაჰანა" 20.00 "ვეროპის სტადიონებზე" 21.00 მხ. სერიალი "პი. პი. პი" 22.00 "ტელეგეგმა" 22.15 მხ.ფილმი "გაბრიელ სიხარული" 00.20 მხ. სერიალი "თორნიკის პილი" 00.45 მხ. ფილმი "სიხარული"

08.15 მუსიკა 09.00, 12.00, 16.00 საინფორმაციო გამოშვება 10.00 საბავშვო ფილმი "როსტომის ბავშვი" 12.15 სათავადასალო ფილმი "საინფორმაციო ჩემი" 2 სერია 14.00 მხატვრული ფილმი "საინფორმაციო" 16.15 მულტფილმი 17.30 კომედია "გაბრიელ სიხარული" 19.00, 22.20, 00.00 საინფორმაციო გამოშვება "დღეს" 19.20, 22.20, 00.30 საინფორმაციო გამოშვება "ნოვოსტი" 19.30 "პრესბიუტები" 20.00 მელოდრამა "გაბრიელ სიხარული" 21.30 დოკუმენტური ფილმი 22.40, 00.40 საინფორმაციო გამოშვება ინგლისურ ენაზე 22.45, 00.45 საინფორმაციო გამოშვება ფრანგულ ენაზე 22.50, 00.50 საინფორმაციო გამოშვება გერმანულ ენაზე 23.00 "ალტერნატივა" 01.00 მელოდრამა "გაბრიელ სიხარული" 03.30 თორილერი "გაბრიელ სიხარული"

09.15 მელოდია 09.25 "აიკუდა" 09.50 აუდიო-ვიდეო-ტელე 10.30 სპორტული პროგრამა - ვეროპული ფეხბურთი - ინგლისის ჩემპიონატის მიმოხილვა - განმეორებით 11.00 მელოდია - მოკლე მეტყობინებები 11.45 კომპიუტერული ტექნიკა 12.20 "ბიორითმი" - აგუტინი და ვარუმი. 12.40 მობილურები 13.25 დანები და მისი მეგობრები 13.45 კომპიუტერული თამაშები 14.00 საყოფაცხოვრებო ტექნიკა 18.20 აუდიო-ვიდეო-ტელე 19.00 "აიკუდა" 19.40 მობილურები 20.20 სპორტული პროგრამა - ვეროპული ფეხბურთი - საფრანგეთის ჩემპიონატის მიმოხილვა 21.00 კომპიუტერული თამაშები 21.05 "ლა-ლა-ლა" 22.00 კომპიუტერული ტექნიკა 22.20 "კინოკლუბი" - "გაბრიელ სიხარული". ა.მ.შ. 1992 წელი. მხატვრული. როლში: ენტინი ჯოკოპო, ჰუდი ფოსტერი. 00.20 საყოფაცხოვრებო ტექნიკა 00.45 "ბიორითმი" - აგუტინი და ვარუმი.

ხუთშაბათი 20 თებერვალი

07.30 ალიონი 09.45 მულტსერიალი "ბელფეგორი" 10.15 მხ. ფილმი "პარკი" 11.45 დოკ. სერიალი "ყველაზე დიდებულნი" 12.00, 15.00, 20.00 მოამბე 12.15 ტელესერიალი "შაჰაჰანა" 13.00 "ნაშუადღევს" 14.00 ინგლისური ენის გაკვეთილი 14.30 დოკ. სერიალი "სვეცილები და დეტები" 15.15 მხ. ფილმი "გაბრიელ სიხარული" 16.35 დოკ. ფილმი "ავრობუსი" 17.25 რამა 17.30 შემეცნებითი ფილმი "მოგზაურობა დედამისის გარშემო" 18.00 ვესტნიკი 18.20 დოკ. სერიალი "ავიამოუ" 18.30 ბასტი-ბუბუ 18.50 "ჯანმრთელობა" 19.20 ტელეთამაში "იმღერე რამე" 21.00 ტელესერიალი "შაჰაჰანა" 21.50 ნინო ანანიასილი თბილისში 22.30 "საქართველო არის ესე" 23.00 "ღღის ბოლოს" 00.00 მხ. ფილმი "გაბრიელ სიხარული" 01.35 ქართული ენის გაკვეთილი

19.00, 22.00 "მოამბე" მეორე არხზე 19.10 მულტფილმი 19.40 სერიალი "ოჯახური რეჟისორები" 20.30 ისტორიები 21.00 მფიდეული 22.10 პიტ. პარადი 22.20 მხ. ფილმი "კარდორს სანი დეა"

07.00 მუსიკა 07.30 მულტსერიალი "პანანინა ონაგრები" 08.00 დღის მშვიდობისა 09.40 სერიალი "შალთა შაჰანა" 10.40 სერიალი "ალფი" 11.10 ხალხის პირისპირ 12.00, 15.00 კურიერი 12.15 სერიალი "გაბრიელ სიხარული" 13.30 მხ. ფილმი 15.20 მხ. ფილმი 17.05 სერიალი "შალთა შაჰანა" 18.00, 21.00, 02.00 კურიერი 18.15 მულტსერიალი "პანანინა ონაგრები" 18.40 სერიალი "გაბრიელ სიხარული" 19.05 სერიალი "ქსობის წყალმარაზი" 20.05 სერიალი "გაბრიელ სიხარული" 22.00 ვის უნდა ოცი ათასი? 22.50 ღამის კურიერი 23.40 ჩემპიონთა ლიგა. "როსტომის წყალმარაზი" 02.00 ჩემპიონთა ლიგის მიმოხილვა 02.40 კლასიკა

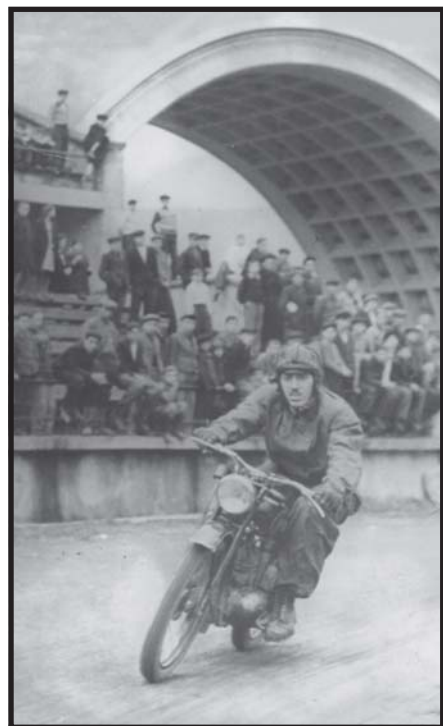
08.00 ანონსი, ალსავალი 08.05 დიალოგი 10.35 მხ. ფილმი "საქართველო ჩემი" 12.05, 17.20, 17.50, 18.30, 19.30, 21.35, 23.30 მუსიკა 12.20 ლიტერატურული - სილუეტი (განმეორებით) 13.00, 15.00, 17.00, 19.00 ახალი ამბები 13.10 მხ.ფ. "გაბრიელ სიხარული" 14.30 დოკ. ფილმი 15.20, 18.00 დოკ. სერიალი "შაჰაჰანა" 16.20 მულტფილმი 17.30 დოკ. სერიალი 18.45 ბუნების ფერები 19.30 კონცერტი 21.00 ტელე-სინგლდეო (განმეორებით)

ადამიანი დროში

ვერელი ველოქყურე

80 წლის კაცს, ისევე სპორტსმენს, გასაგებია, უამრავი მოგონება აქვს, მაგრამ მოგონებები ძირითადად ამ დროს უარს უთქვამს ცხოვრობს, ძველი წარმატებით ტკბება...

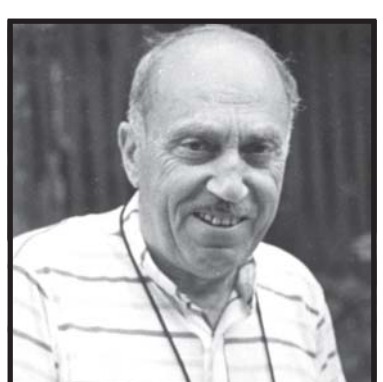
ავთო გუნია არ განეკუთვნება ასეთთა რიცხვს. იგი დღესაც შრომობს, ფუსფუსებს, მდიდარ ცოდნასა და გამოცდილებას უმურველად გადასცემს მომავალ თაობას, იმედი-სმომცემ ახალგაზრდებს, რომლებმაც, ისევე როგორც თავის დროზე ავთომ, ველოსპორტი შეიყვარეს...

ავთანდილ გუნია, ძირითადი ვერელი კაცი, ორთქლიან სპორტულ ინვენტარს – ველო და მოგოსპორტს ეთაყვანება, თუმცა, მისთვის არც სპორტის სხვა სახეობები იყო უცხო ხილი – ჰობი და, რასაკვირველია, ფეხბურთი.

მიძე, მამა-შვილი დავით (დათო) ყიფიანი, გიგა ლორთქიფანიძე, ქართლოს კასრაძე, გუგული თორაძე, არჩილ გოგელია, მურა ქვარციანი, გოგი გელოვანი, ბიჭიკო ანდრონიკაშვილი და მრავალი სხვა ღირსეული მამულიშვილი. ახლა მოგონებები შედგენს მისი მოგონებები: „წოპე“, „ჩილა“, „ჩიპაია“, „ჭუკალა“, „ლორთქია“, სხვები და სხვები.

ასეთ გარემოებაში მყოფმა ავთო გუნია ჯერ საშუალო სკოლა (მე-18, ფილარმონიასთან), 1952 წელს პოლიტექნიკური ინსტიტუტი, 1960 წელს კი ფიზკულტურის ინსტიტუტი დაამთავრა.

– და, მაინც, ვინ მოგიყვანა ველოსპორტში, შენი გარემოებიდან გამომდინარე, ალბათ, უპირაძე იქნებოდა თეატრალური ინსტიტუტის და სცენის არჩევანი...

– გამოცდილება საკმაოდ მქონდა, სურვილიც გამაჩნდა ახალგაზრდობის აღმზრდისა. 1957-დან 73 წლამდე გახლდით საქართველოს ნაკრები გუნდის მწვრთნელი. „ჩემს ხელში“ გაიარა იმ პერიოდის თითქმის ყველა ველოსპორტის მწვრთნელი. ბევრი მათგანი მთავრობის მხარეზე გადავიდა. ბევრი მათგანი მთავრობის მხარეზე გადავიდა. ბევრი მათგანი მთავრობის მხარეზე გადავიდა...

– როგორც ვიცო, „მეორე მუშა“ – მოტოსპორტზე გიყვარდა.

– მოტოსპორტში ძალიან გამოვლიანდი. სურვილიც გაქონდა ახალგაზრდობის აღმზრდისა. 1957-დან 73 წლამდე გახლდით საქართველოს ნაკრები გუნდის მწვრთნელი. „ჩემს ხელში“ გაიარა იმ პერიოდის თითქმის ყველა ველოსპორტის მწვრთნელი. ბევრი მათგანი მთავრობის მხარეზე გადავიდა. ბევრი მათგანი მთავრობის მხარეზე გადავიდა...

მივიღე და, აქედან გამომდინარე, პირველი დიდი გულშემატკივარი – ილიკო სუხიშვილი. ჩემი რკინის რამით გახდით საბჭოთა კავშირის ჩემპიონი, აგრეთვე II და III პრიზიორი.

– ახლა მოდი, ჩემო ავთო, შენი საფეხბურთო „ბატალიები“ გაგისწავლო.

– ფეხბურთი, ხომ იცი, ყველა ქართველის ბედისწერაა. მეც მითამაშია, თანაც ცნობილ ფეხბურთელებთან. მაგალითად, სკოლაში: მურა ქვარციანთან, სპარტაკ ჯეჯელავასთან, მერაბ გამყრელიძესთან („ჩიკლიკა“), დათო (უფროსი) ყიფიანთან ერთად. დაბა ლესელიძეში, სადაც სპორტის სხვადასხვა სახეობის წარმომადგენლები საწვრთნელ შეკრებაზე ვიყავით ხოლმე, მითამაშია გიორგი და ბორის სიჭინავებთან, მიშა მესხთან, ილია დათუნაშვილთან, ვოვა ელოშვილთან, მიშა პირავეთან, სერგო კორციაძესთან...

იყავდა ლევი იაშინი: თამაშობდა ო. პოპენჩენკო (მსოფლიო მრავალგზის ჩემპიონი კრივში), მე კი გუნდის კაპიტანი ვიყავი...

– ასეთ მებრუნებელ მოგონებათა შესახებ ნუთუ არ გაგჩენია სურვილი მომცრო წიგნში მაინც მოგეთხოვროს სპორტის მოყვარულთათვის?

– წიგნის გამოცემას, ხომ იცი, გვარიათ თანხა სჭირდება, მე კი, სადაც ვმუშაობდი და ვმუშაობ (ავთო უკვე 50 წელი იქნება) ასეთ თანხებს არ ვლევებულ (იყინის).

... ალბათ მისი ძირითადი ოჯახი ან ის უბანი აყალიბებს, სადაც დაიბადა, აღიზარდა, ცხოვრობს გზას მუდგა. ვერის უბანს წინათ თავისი „მინი“ უბანიც მქონდა – ბელისკის (ახლა – თამრიკო ჭოველიძის) ქუჩის 21 ნომერი, სადაც ავთო გუნია 1923 წლის 17 თებერვალს დაიბადა, უამრავი კოლორიტული პიროვნება ბინადრობდა, იმ სახლში თუ ახლო-მასლოდ ცხოვრობდნენ დიდებული ქალბატონები: სესილია თაყაიშვილი, ლიანა ასათიანი, ბედა მირიანაშვილი, „იმუნელია“ ნინო ანანიანიშვილი, დები ლა და ნანული სარაჯიშვილები, ელენე ყიფიძე... ახლა ვიკვებ არ იკითხავთ? არჩილ გომიაშვილი, გარეულ საყვარელიძე, კოტე მაკარიძე, ნიამ დიასამიძე, ალიკ გორგაძე, ბიძინა ავალიშვილი, ირაკლი ციციშვილი, დოლო აბა-

– იმ წლებში ველოსპორტის ერთ-ერთი ბუმი იდგა, ბიძინა გიორგი ლევაძეც უკვე ცნობილი სპორტსმენი იყო – 4-გზის საბჭოთა კავშირის ჩემპიონი ველოსპორტში. მწვრთნელე ბიჭ საუცხოო შემხვედა: ვერელი ივან სტეპანოვი და არკადი (გიგე) საბურბანი. სწრაფად მივალწვი მაღალ შედეგებსაც: 1944-53 წლებში საქართველოს ჩემპიონი გახდით ბარე 20-ჯერ სხვადასხვა დისციპლინაზე, ორჯერ ვიყავი საბჭოთა კავშირის პირველობის ვერცხლის პრიზიორი, ორჯერ გავიმარჯვე საერთაშორისო შეჯიბრებებზე ლიდერ გიორგი ლევაძესთან ერთად.

– მარცხიც ხომ განგივლიდა?

– 1953 წელს ორი შეჯიბრება წავაგე გურამ რატიანაშვილსა და ვოვა მებნიაურთან ველოსპორტში და ამის შემდეგ აღარც გამოვსულვარ ველოსპორტში...

– და მწვრთნელობა დაიწყო?

– გამოცდილება საკმაოდ მქონდა, სურვილიც გამაჩნდა ახალგაზრდობის აღმზრდისა. 1957-დან 73 წლამდე გახლდით საქართველოს ნაკრები გუნდის მწვრთნელი. „ჩემს ხელში“ გაიარა იმ პერიოდის თითქმის ყველა ველოსპორტის მწვრთნელი. ბევრი მათგანი მთავრობის მხარეზე გადავიდა. ბევრი მათგანი მთავრობის მხარეზე გადავიდა...

– როგორც ვიცო, „მეორე მუშა“ – მოტოსპორტზე გიყვარდა.

– მოტოსპორტში ძალიან გამოვლიანდი. სურვილიც გაქონდა ახალგაზრდობის აღმზრდისა. 1957-დან 73 წლამდე გახლდით საქართველოს ნაკრები გუნდის მწვრთნელი. „ჩემს ხელში“ გაიარა იმ პერიოდის თითქმის ყველა ველოსპორტის მწვრთნელი. ბევრი მათგანი მთავრობის მხარეზე გადავიდა. ბევრი მათგანი მთავრობის მხარეზე გადავიდა...

– გამოცდილება საკმაოდ მქონდა, სურვილიც გამაჩნდა ახალგაზრდობის აღმზრდისა. 1957-დან 73 წლამდე გახლდით საქართველოს ნაკრები გუნდის მწვრთნელი. „ჩემს ხელში“ გაიარა იმ პერიოდის თითქმის ყველა ველოსპორტის მწვრთნელი. ბევრი მათგანი მთავრობის მხარეზე გადავიდა. ბევრი მათგანი მთავრობის მხარეზე გადავიდა...

– როგორც ვიცო, „მეორე მუშა“ – მოტოსპორტზე გიყვარდა.

– მოტოსპორტში ძალიან გამოვლიანდი. სურვილიც გაქონდა ახალგაზრდობის აღმზრდისა. 1957-დან 73 წლამდე გახლდით საქართველოს ნაკრები გუნდის მწვრთნელი. „ჩემს ხელში“ გაიარა იმ პერიოდის თითქმის ყველა ველოსპორტის მწვრთნელი. ბევრი მათგანი მთავრობის მხარეზე გადავიდა. ბევრი მათგანი მთავრობის მხარეზე გადავიდა...

– გამოცდილება საკმაოდ მქონდა, სურვილიც გამაჩნდა ახალგაზრდობის აღმზრდისა. 1957-დან 73 წლამდე გახლდით საქართველოს ნაკრები გუნდის მწვრთნელი. „ჩემს ხელში“ გაიარა იმ პერიოდის თითქმის ყველა ველოსპორტის მწვრთნელი. ბევრი მათგანი მთავრობის მხარეზე გადავიდა. ბევრი მათგანი მთავრობის მხარეზე გადავიდა...

– როგორც ვიცო, „მეორე მუშა“ – მოტოსპორტზე გიყვარდა.

– მოტოსპორტში ძალიან გამოვლიანდი. სურვილიც გაქონდა ახალგაზრდობის აღმზრდისა. 1957-დან 73 წლამდე გახლდით საქართველოს ნაკრები გუნდის მწვრთნელი. „ჩემს ხელში“ გაიარა იმ პერიოდის თითქმის ყველა ველოსპორტის მწვრთნელი. ბევრი მათგანი მთავრობის მხარეზე გადავიდა. ბევრი მათგანი მთავრობის მხარეზე გადავიდა...

კალათბურთი

საქართველოს ჩემპიონატი. „დინამო“ – აკადემია 85:72, სკუ – ქუთაისი 111:62, თსუ – „ბასკო“ 76:74, „მაქაბი“ – „აზოტი“ 83:106.

ფეხბურთი

იტალიის ჩემპიონატი. „კიევი“ – „ინტერი“ 2:1, „რომა“ – „ბრემია“ 0:0.

ესპანეთის ჩემპიონატი. „ესპანოლი“ – „ბარსელონა“ 0:2, „ვალენსია“ – „მალაგა“ 2:0, „ვალენსია“ – „ლეპორტივი“ 0:1.

გერმანიის ჩემპიონატი. „მიუნხენი“ – „ბაიერნი“ 0:5, „შაპტურტი“ – „ვოლფსბურტი“ 2:0, „ლევერკუზენი“ – „ჰანზა“ 1:2, „ბორუსია“ – „ბოხუმი“ 4:1, „შალკე“ – „შტუტგარტი“ 2:0, „ბილეფელდი“ – „კაიზერსლაუტერი“ 1:1, „ნიურნბერტი“ – „ვერდერი“ 1:0.

საზრანგეთის ჩემპიონატი. „ნანტი“ – „სოლო“ 0:1.

პოლონეთის ჩემპიონატი. „როზენდალი“ – „უტრეხტი“ 0:1, „ვიდზოვიანი“ – „ვოლფსბურტი“ 6:0, „აიაქსი“ – „გრონინგენი“ 2:1, „ალკმარნი“ – „ფეიენორდი“ 1:4, „გვილტურტი“ – „როდა“ 5:0, „ბრედა“ – „ეისენდორტი“ 2:1.

მსოფლიო შაღვაგი

ბელგიის ჩემპიონატი. „ბრიუკი“ – „სტანდარდი“ 4:2, „მონსი“ – „გენტი“ 0:1, „ბევერსი“ – „ლუვიკი“ 2:0, „ლოკერენი“ – „ბევერენი“ 1:2, „ლიერსი“ – „მესელენი“ 3:0, „ლომელი“ – „გენტი“ 1:3, „სენტ გრუიდენი“ – „ვესტბროკი“ 1:0.

პორტუგალიის ჩემპიონატი. „ბოაფიშტი“ – „ფერეირა“ 0:0, „მარიტუ“ – „პორტუ“ 2:1.

შოტლანდიის ჩემპიონატი. „რეინჯერსი“ – „პარტიკი“ 1:0, „ჰიბერნიანი“ – „დინდორმიანი“ 1:3.

თურქეთის ჩემპიონატი. „მალათია“ – „ღენიშლი“ 2:1, „ფენერბახე“ – „გამბანთუფი“ 2:0, „სამსუნი“ – „ქოჯაელი“ 1:0.

საბერძნეთის ჩემპიონატი. „იანინა“ – „არისი“ 0:1, „ეგალი“ – „პანათინაიკი“ 4:0.

ნახეთის ჩემპიონატი. „გეპლიკი“ – „სპარტაკი“ 1:0.

ინგლისის თასი. „მანჩესტერი“ – „არსენალი“ 0:2, „შეფილდი“ – „უოლსოლი“ 2:0, „სანდერლენდი“ – „უოტფორდი“ 0:1, „საუთჰემპტონი“ – „ნორვიჩი“ 2:0.

საზრანგეთის თასი. „ლერმონი“ – „ბოვი“ 1:0, „ისტრი“ – „სენტ ეტიენი“ 0:1, „ბურტი“ – „ოსერი“ 1:3, „მარტივი“ – „მეცი“ 2:1, „შილტინგი“ – „ტულუზა“ 3:0, „ლიბურნი“ – „რენი“ 0:3, „ანტუვენი“ – „გენგამი“ 0:0 (პენალტებით – 3:1).

რაგბი

ევროპის ერთა თასი. პორტუგალია – საქართველო 34:30.

მსოფლიო ერთა თასი. ინგლისი-საფრანგეთი 25:17, იტალია-უელსი 30:22.

ის სანტარესო

ჩოგბურთის ისტორიიდან

საორბის ერთ-ერთი ყველაზე შემოსავლიანი სახეობის - ჩოგბურთის უპრესტიჟესი ასპარეზობა - დევისის თასის გათამაშება რამდენიმე წლის წინათ საუკუნის გახდა. იმის შესახებ, თუ ვის სახელს უკავშირდება მისი დაბადება და, საერთოდ, როგორია ელიტური საზოგადოების ამ ნებისმიერ ისტორიის შთაბეჭდილებები, შემოთავაზებული წერილიდან შეიცვალთ.

უნებანი ვერცხდის სასადათის გარშემო

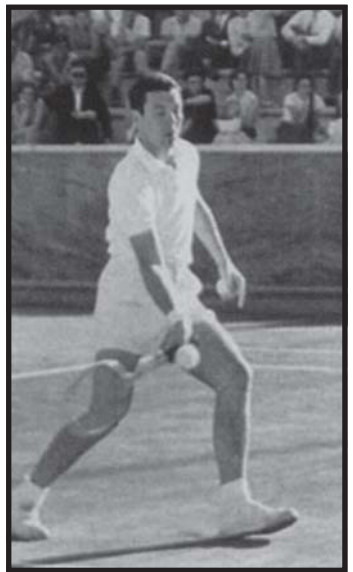
ჩოგბურთში ვაჭათ უდიდესი გუნდური შეჯიბრება პარაფრადის უნივერსიტეტის სტუდენტების დუბლიც დევისის პირველი, რომელმაც 1900 წელს მის მიერვე დაფუძნებულ ტურნირის გარდასაღებელი ჯილდოს სახით უმარაგა ვერცხდის სასადათის მიუძღვნა. ორიოდე სიტყვა ამ იდეის ავტორის შესახებ.

სა და დიდი ბრიტანეთის გუნდებისათვის დაეარსებინა აფროსანთათვის ამერიკის თასის გათამაშების მსგავსი ასპარეზობა. სწორედ ამ იდეის ხორცშესხმამ გვაჩვენა გამარჯვებულთათვის გარდასაღებელ პრიზად დამკვიდრებული, მის მიერვე შექმნილი ვერცხდის მთლიანად სასადათო, რომელიც თავისი ლანგრიტა და მოვერცხლილი ხის ორივე სადგარიანად, არც მეტი, არც ნაკლები, 198 (!) კილოგრამს იწონის. სიმბოლურია, რომ მისი პირველი მფლობელი უორდთან და მალქოლმ უაიგმენტთან ერთად 1900 წელს თავად დევისი გახდა მას შემდეგ, რაც ამერიკელებმა ბოსტონის კორტზე ინგლისელებს მოუგეს - 3:0.

დევისი სენტლუისელი (მისურის შტატი) ჩოგბურთელი გახლდათ. იგი 1899-1901 წლებში პოლქოლმ უორდთან ერთად აშშ ჩემპიონი გახდა წყვილთა თანრიგში, 1923 წელს კი სათავეში ჩაუდგა ქვეყნის ჩოგბურთის ფედერაციას. მალე მან დიპლომატობა არჩია და ჯერ აშშ სამხედრო მინისტრად (1925 წ.), ხოლო შემდეგ ფილიპინების გენერალ-გუბერნატორად დაინიშნა. ეს, როგორც უკვე აღვნიშნეთ, მოგვიანებით მოხდა, სტუდენტობისას კი ყველაფერი ერთმა ჩანაფიქრმა გადაწყვიტა - აშშ-

ლოგრამს იწონის. სიმბოლურია, რომ მისი პირველი მფლობელი უორდთან და მალქოლმ უაიგმენტთან ერთად 1900 წელს თავად დევისი გახდა მას შემდეგ, რაც ამერიკელებმა ბოსტონის კორტზე ინგლისელებს მოუგეს - 3:0. სულ დევისის თასს დღემდე ათი გრემფაგორი ახსოვს: აშშ (33-ჯერ), ავსტრალია (27-ჯერ), დიდი ბრიტანეთი და საფრანგეთი (9-ჯერ), შვედეთი (7-ჯერ), გერმანია (3-ჯერ), ჩეხოსლოვაკია, იტალია, სამხრეთ აფრიკა და რუსეთი (თითოჯერ).

ახლა კი მოკლე რეკორდმენთა თაობაზე.

გამარჯვებულების შრიფ - როი ემერსონი (ავსტრალია) - 8-ჯერ (1959-62 და 1964-67 წ.წ.).

ფინალში თამაშის რაოდენობის შრიფ - ბილ გოლდენი (აშშ) - 11-ჯერ (1920-30 წ.წ.).

დევისის თასის გათამაშებათა აბსოლუტური რეკორდი ჩატარებული მატჩების რაოდენობით იტალიელ ნიკოლა პეტრანჯელის ეკუთვნის - 164 შეხვედრა (1954-72 წ.წ.), რომელთაგანაც 120 მოიგო (78 - ერთეულთა, ხოლო 42 - წყვილთა თანრიგში). სხვათა შორის, ესეც საუკეთესო შედეგებია.

ტურნირის ისტორიამ ასაკობრივი მიღწევები შემოგვინახა. კერძოდ, ყველაზე უფროსი - დანიელი გორბენ ულრიმი 48 წლისა და 11 თვის იყო, როცა 1977 წელს ბრიუსელში ბელგიელთა წინააღმდეგ ითამაშა, ყველაზე ახალგაზრდა კი არაბეთის გერთიანებულ საამროების წარმომადგენელი პალი ბადრი 14 წლისა და 42 დღისა იყავდა სამშობლოს სპორტულ ღირსებას.

საამაყოა, რომ დევისის თასის გათამაშებაში ომბსიანი სიტყვა ქართველებსაც აქვთ ნათქვამი. მათგან განსაკუთრებულად გვესახება ალექსანდრე მეტრეველის მონაგარი - 105 შეხვედრაში მოპოვებული 80 გამარჯვება (56 - ერთეულთა, 24 - წყვილთა თანრიგში), რაც საუკეთესო ყოფილი სსრ კავშირის ჩოგბურთელი შორის და მეხუთე - მსოფლიოში. მეტრეველის კიდევ ერთი მიღწევა 1970 წლით თარიღდება - მაშინ ჩვენს სახელოვან თანამემამულეს ერთეულთა თანრიგში ერთი შეხვედრაც არ ღა წაუგია. დაეძინო, რომ მეტრეველი და თეიმურაზ კაკულია საბჭოთა კავშირის ნაკრების უდიდესი წარმატების მთავარი შემოქმედნიც არიან, რომელმაც 1976 წელს სწორედ მათი წყალობით მიაღწია ნახევარფინალამდე, სადაც შეხვედრა ჩილის გუნდთან პოლიტიკური მოტივით ჩაიშალა.

ბია პლატონიშვილი.

სპრამბეზი: დევისის თასის პირველი მფლობელი - აშშ ნაკრები (შუაში - დუბიგ ფილი დირსებას); თეიმურაზ კაკულია (მარცხნივ) და ალექსანდრე მეტრეველი; თამაშობს ნიკოლა პეტრანჯელი.

ჩაფიქრება ლიგა

ხვალდინ - 28 მაისამდე

2003 წლის 28 მაისი. მანჩესტერი. „ოლდ ტრაფორდის“ სადარბო. ჩაფიქრება ლიგის ფინალური მატჩი...

დობ, სამიოდე თვე და ევროპის ყველაზე პრესტიჟულ და პოპულარულ საკლუბო ტურნირს ახალი (იქნებ ძველი?) გამარჯვებული ეყოლება. მანამდე კი... მამორის არდადეგების შემდეგ ქერის ორმო (გნებათ - ფულის მახე) ხვალ წავერდელი ციკლის აღმართს შეუდგება. გატიგონით, ალბათ, გამეორება ცოდნის დედააო და ზვენც, ამ შეგონების ერთგულნი, კიდევ ერთხელ გთავაზობთ მომავალ ბატალიათა კალენდარს (II ჯგუფური ეტაპი).

- 18 თებერვალი. „ბარსელონა“ - „ინტერი“, „ლევერკუზენი“ - „ნიუკასლი“. 25 თებერვალი. „ბორუსია“ - „რეალი“, „ლოკომოტივი“ - „მილანი“. 12 მარტი. „ბორუსია“ - „ლოკომოტივი“, „რეალი“ - „მილანი“. 18 მარტი. „ლოკომოტივი“ - „რეალი“.

- რეალი“, „მილანი“ - „ბორუსია“. 11 მარტი. „ბარსელონა“ - „ლევერკუზენი“, „ინტერი“ - „ნიუკასლი“. 19 მარტი. „ლევერკუზენი“ - „ინტერი“, „ნიუკასლი“ - „ბარსელონა“. 18 თებერვალი. „არსენალი“ - „აიაქსი“, „რომა“ - „ვალენსია“. 26 თებერვალი. „აიაქსი“ - „არსენალი“, „ვალენსია“ - „რომა“. 11 მარტი. „არსენალი“ - „რომა“, „აიაქსი“ - „ვალენსია“. 19 მარტი. „ვალენსია“ - „არსენალი“, „რომა“ - „აიაქსი“. 19 თებერვალი. „მილანი“ - „ლოკომოტივი“, „რეალი“ - „ბორუსია“.

კალათბურთი

მოგზაობა

წლეულს აპრილში ბარსელონა ევროლიგის ფინალური ოთხეულის შეხვედრებს უმასპინძლებს. ამ დღეებში კატალონიის დედაქალაქში მოეწყო კონტინენტის ყველაზე პრესტიჟული საკლუბო ტურნირის მეორე ეტაპის კენჭისყრა, რომელმაც ელიტური საზოგადოება ასეთი კვარტეტებად დააყო:

- „ბ“ ჯგუფი. ცსკა, „ფეუსი“, „უნიკასა“, „ციბონა“. „ბ“ ჯგუფი. „პანათინაიკოსი“, „ულქერი“, „სკიპერი“, „სიენა“. „ბ“ ჯგუფი. „ბენეტონი“, „ბაუერესი“, „ვირტუსი“, „მაქაბი“. „დ“ ჯგუფი. „ბარსელონა“, „ოლიმპია“, „ოლიმპიკოსი“, „ველერბანი“.

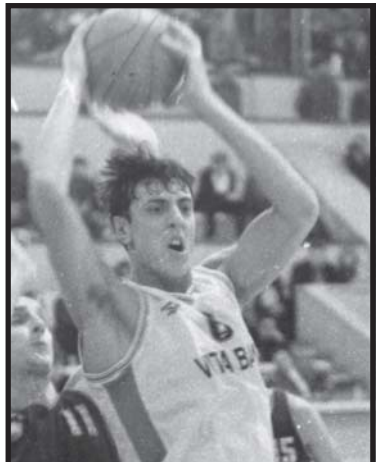
შეგახსენებთ, რომ „ბენეტონი“ მანუჩარ მარკოიშვილი თამაშობს, „ოლიმპიას“ სპორტულ ღირსებას კი ვლადიმერ ბოისა იცავს.

ბრძელდება ერთნაირი საკალათბურთო ასოციაციის (ნბა) რეგულარული სემონი. გაუწყებთ ამ დღეებში გამართული მატჩების შედეგებს:

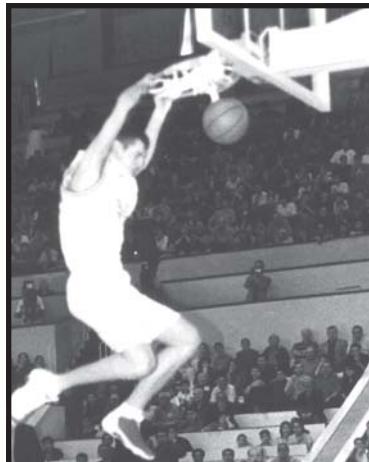
- „ინდიანა“ - „აგლანტა“ 98:96 (დამატებით ღროში), „ნიუ ჯერსი“ - „ჩიკაგო“ 90:72, „მინესოტა“ - „ნიუ ორლეანი“ 114:93, „მემფისი“ - „დალაისი“ 103:110, „ტორონტო“ - „გოლდენ სტეიტი“ 114:118 (დამატებით ღროში), „ფილადელფია“ - „ორლანდო“ 99:98, „პიუსტონი“ - „მაიაში“ 82:94, „მილუოკი“ - „დეტროიტი“ 96:86, „ფინიქსი“ - „ნი-იორკი“ 115:116, „საკრამენტო“ - „სიეტლი“ 110:81, „ლიუიკისი“ - „სან ანტონიო“ 95:103.

დასავლეთი კონფერენცია

- შუადასავლეთის დივიზიონი. „დალაისი“ - 38 მოგება, 9 წაგება; „სან ანტონიო“ - 31 მოგება, 16 წაგება; „იუტა“ - 28 მოგება, 20 წაგება; „მინესოტა“ - 28 მოგება, 20 წაგება; „პიუსტონი“ - 26 მოგება, 20 წაგება; „მემფისი“ - 13 მოგება, 34 წაგება; „დეტროიტი“ - 11 მოგება, 36 წაგება.

წყნარი ოკეანის დივიზიონი. „საკრამენტო“ 33 მოგება, 16 წაგება, „პორტლენდი“ - 30 მოგება, 16 წაგება; „ფინიქსი“ - 29 მოგება, 21 წაგება; „ლიუიკისი“ - 22 მოგება, 23 წაგება; „სიეტლი“ - 21 მოგება, 25 წაგება; „გოლდენ სტეიტი“ - 21 მოგება, 26 წაგება.

სპრამბეზი: პირველი ქართული პროფესიონალები ვლადიმერ სეფიანია და ნიკოლოზ ცვიციშვილი ნბა-ს გაუშინაურდნენ.

აღმოსავლეთი კონფერენცია

- ატლანტის დივიზიონი. „ნიუ ჯერსი“ - 33 მოგება, 15 წაგება; „ბოსტონი“ - 26 მოგება, 22 წაგება; „ფილადელფია“ - 25 მოგება, 23 წაგება; „ორლანდო“ - 24 მოგება, 25 წაგება; „ვაშინგტონი“ - 23 მოგება, 25 წაგება; „ნიუ იორკი“ - 20 მოგება, 26 წაგება; „მაიაში“ - 17 მოგება, 31 წაგება. ცენტრალური დივიზიონი. „ინდიანა“ - 34 მოგება, 14 წაგება; „დეტროიტი“ - 31 მოგება, 15 წაგება; „მილუოკი“ - 29 მოგება, 22 წაგება; „ნიუ ორლეანი“ - 25 მოგება, 24 წაგება; „აგლანტა“ - 19 მოგება, 30 წაგება; „ჩიკაგო“ - 17 მოგება, 31 წაგება; „ტორონტო“ - 13 მოგება, 34 წაგება; „კლივლენდი“ - 9 მოგება, 39 წაგება.

სპრამბეზი: პირველი ქართული პროფესიონალები ვლადიმერ სეფიანია და ნიკოლოზ ცვიციშვილი ნბა-ს გაუშინაურდნენ.

სპორტის რედაქცია

ალგოვი

ეკლას რაიძე აქვს სახსოვარი

ამირკაპაძის რეინციხის სამხრეთის განყოფილების რეინციხელთა ერთი ჯგუფი მარცხიდან: პირველი რიგში: მიხეილ კოპალეიშვილი, ანატოლი ცხომარია, ბადრი პაპავა. მეორე რიგში: აკაკი წილოსანი, ვოროა კიკალიშვილი. გადამღებულია 1980 წელს. სამხრეთი.

მოგვარდა შორა კიკალიშვილი.

შეგახსენებთ, რომ სურათების გამოქვეყნება უფასოა. ტელ: 99-66-10.

მსოფლიო შტრიხები

ალენ დელონი აკლდამას იმზადებს?

კონომიკარულთა და, არა მარტო მათი, კერძი, ფრანგი მსახიობი ალენ დელონი, რომელიც უკვე 67 წლისაა, ამ ბოლო ხანებში სულ უფრო ხშირად ფიქრობს სივრცეში, თუმცა იმასაც ამბობს, რომ მისი სულაც არ ეზინია. „ვიმედოვნებ, - ამბობს იგი, - რომ საკმაოდ დიდხანს ვიცოცხლებ, რათა უმრუნველყო ჩემი შედეგები ყოველივე აუცილებელით. შემდეგ კი...“

ვინაიდან გასული წლის ბოლოს მისი თანამგზავრი რომაელია (15 წელი რომ ერთად გაატარეს) სხვაზე გათხოვდა, სახელად კანტე მუღის მსახიობს მოუწევს თორ შეიღებ - 12 წლის ანუშკასა და 8 წლის ალენ-ფაბიენზე მრუნვაც. თანაც მარტო მათივე კი არა - მისი შვილიც იცაროვლ მამულში ხომ 12 ძალი და აგარიაში დასახი-ნრებული სამეფო კატაც ცხოვრობს. მსახიობი, პოლოს და ბოლოს, შეურიგდა თავის უფროს 38 წლის ვაჟიშვილსაც, რომელსაც 2 შვილი ჰყავს. ახლაც ალენის მეორეწლოვანი შვილები და თითქმის მათი თანატოლი შვილიშვილები ხშირად ერთად ატარებენ დროს.

„ადეც ყველაზე მეტად იმის მივინია, რომ ვერ ვნახავ, თუ როგორებად გაიმრდებიან ჩემი შვილები, - ამბობს კინოვარსკვლავი, - მე იმდენად არ მეზინია ამ ცხოვრებიდან წასვლისა, რამდენადაც მათი და-

ტოვებისა. ამიტომაც მიწოდებ, რომ ისინი უფრო სწრაფად იმრდებოდნენ, ვიდრე მე ვებრძობი.“

მართალია, საქვეყნოდ ცნობილია მსახიობმა რამდენიმეჯერ განაცხადა, რომ კინოში აღარ ითამაშებდა, მაგრამ „სიტყვა გატყუა“ - ისევ იღებენ ტელევიზორიალში „ლომი“.

ქრანალ „პარი-მაგის“ ერთ-ერთ ბოლო ნომერში გამოქვეყნებულ ინტერვიუში მსახიობი ამბობს: „მინდა ამ ცხოვრებიდან წავიდე ვალდებულების გრძობით, მაგრამ არ მინდა მარტოობაში სიკვდილი. ვიცნობ, რომ ეს ცხოვრება დაგვტოვოს საკუთარ ლოგინში, ახლოვდეს ადამიანებით გარშემორტყმულმა. ვიმედოვნებ, რომ ასეთი სიკვდილი „გამომივს“. ამიტომაც გადავწყვიტე იმაზე მრუნვაც, რათა დამტოვონ ჩემი მამულში-დუმიში“. მან ადგილიც შეარჩია, საჭირო საბუთებიც მოაგროვა და პრეფექტურას წარუდგინა. საკუთარი ანდერძის მიხედვით, მსახიობს განსხვავებულად მიაბარებენ მისი საყვარელი ძაღლების საფლავებზე. მან გაარეგნა აკლდამაში, ხოლო მისი თაყვანისმცემლებისათვის საგანგებოდ დგინდები ბილიც, რომლითაც ისინი მის სამარხთან მივლენ ისევე, როგორც თავად დელონი დადიოდა ეგრარ ფილიპის საფლავზე.

ლიბილის დოზა

უძველესი რიპლ კუნძულზე აღმოჩნდნენ: 2 იტალიელი მამაკაცი და ერთი იტალიელი ქალი; 2 გერმანელი მამაკაცი და ერთი გერმანელი ქალი; 2 ბერძენი მამაკაცი და ერთი ბერძენი ქალი; 2 ინგლისელი მამაკაცი და ერთი ინგლისელი ქალი; 2 ბულგარელი მამაკაცი და ერთი ბულგარელი ქალი; 2 შოტლანდიელი მამაკაცი და ერთი შოტლანდიელი ქალი; 2 შვედი მამაკაცი და ერთი შვედი ქალი; 2 ირლანდიელი მამაკაცი და ერთი ირლანდიელი ქალი და, რა თქმა უნდა, 2 რუსი მამაკაცი და ერთი რუსი ქალი.

გავიდა თვე... ერთმა იტალიელმა მეორე მოკლა ქალის გამო. ფრანგები ერთად ცხოვრობენ მეტობრულად და თანხმობით. გერმანელებმა შეადგინეს განრიგი - ვინ და როდის დაწვება ქალთან. ბერძენი კაცები ერთმანეთთან წვებიან, ქალი კი ურცხვებს და სადილებს უზადებს თორივეს. ინგლისელები, ჩვეულებისამებრ, ელოდებიან, როდის გააცნობენ ქალს. თორივე ბულგარელმა გახედა უნაპირო ოკეანეს, შემდეგ ბულგარელ ქალს, გადამტყენ წყალში და გატურეს

გატურკვევილი მიმართულებით. შოტლანდიელები ერთად დასახლდნენ. მამაკაცები ერთმანეთს ვერ იტანენ, მაგრამ ერთ ტერქვემ ცხოვრობენ, რადგან ასე უფრო იაფია. თორივე შვედი თვითმველელობის უპირატესობაზე ფიქრობს, სანამ მათი ქალი მშველობს იმაზე, რომ მისი სხეული მისი საკუთრებაა და, აგრეთვე, ფემინიზმის ტეშმარიტ ბუნებაზე. ირლანდიელები კუნძულის ჩრდილოეთ და სამხრეთ ნაწილზე და დაყოფას შეუდგნენ და დაიწყეს ვიკის გამოხდა. მათ უკვე აღარ ახსოვთ, რა არის სექსი, რადგან დალეულმა ვისკიმ გააბრუა, სამაგიეროდ არ ავიწყდებათ, რომ ინგლისელებს საქმე აწყობილი არა აქვთ. ერთმა რუსმა რუსის ქალი მოიყვანა ცოლად და იქვე გაეყარა. მას შემდეგ იგი ირლანდიელთა ლუდხანის საუეთესო კლენტიია. მეორე რუსმა ფული გააკეთა ერთი იტალიელის მკვლელობასა და ბულგარელებისათვის გასამტავრებელი ვიზის შოვნაზე. ამჟამად იგი რეგულარულად დადის შვედ ქალთან ინგლისურის შესწავლის მიზნით. ამასობაში, ფრანგები დარწმუნებულები არიან, რომ იმ კუნძულზე მარტონი ცხოვრობენ.

მოდა

ურჩი დიზაინერებს ებრძვიან...

ნიუ-იორკში ამ სეზონის გრადიციული მოდის კვირული დაიწყო და უკვე ორი ჩვენება გაიმართა. მიუხედავად იმისა, რომ ბოლო პერიოდში ცხოვრების დამცველთა ბრძოლამ შედეგი გამოიღო და განსაცემის შესაქმნელად ბუწვეულისა და ტყავის გამოყენება საგრძობლად შემცირდა, მაინც, ამ სეზონისთვის, ბუნებრივი ბუწვი მოდის უკანასკნელი გამოთახილია. წლევეანდელი მამთრისთვის წამყვანმა დიზაინერებმა, ბუწვეულზე მუშაობისას, რამდენიმე მიმართულება შეარჩიეს: აღმოსავლური გრადიციების შერწყმა თანამედროვეობასთან; მოდერნისტული, რომელიც 70-იანი წლების ბუწვეულის მოდას მოგვაგონებს და რეველუციური, ანუ პიპური - წავის ბუწვისგან შექმნილი უნაპირო სტილის ქურქები. სწორედ ამიტომ, ნიუ-იორკის ამჟამინდელ კვირულს ცხოველთა სამყაროს დამცველები შეურთდნენ. ორგანიზაცია „პეკამ“ მოდის მიმდევართ საკუთარი კოლექცია შესთავაზა, მათ ძვირფასი ტყავეულისა და ბუწვეულის ნაცვლად, რეზინისგან შეკერილი განსაცემელი წარმოადგინა. ჩვენებას „პეკას“ ვიცე-პრეზიდენტიც ესწრებოდა, იგი უჩვეულო მასალისგან შექმნილი კოლექციით აღფრთოვანებული ამბობდა: - რეზინი უფრო გამძლეა, ვიდრე ტყავი, ამიტომ ყველა დიზაინერს მის გამოყენებას ვუ-

რჩევო, ხოლო მათ, ვინც კვლავ ბუნებრივ მასალას მიანიჭებს უპირატესობას, ცხოველების მოყვარული საპროტესტო აქციებით დაემუქრა. ნიუ-იორკის მოდის კვირული, ამჟამად ერთ-ერთმა ყველაზე მოდურმა დიზაინერმა ნარცისო როდრიგესმა უღამამეს მოუდ გადააქცია. მან ჩვეული სიფაქიმი შეარჩია მსოფლიოს ცნობილი მანაკენები, რომელთაც მოდელის წარმოჩენა მიანდო. მის შემოქმედებაში, ძირითადად, სადა, კლასიკური სტილი, ამა-

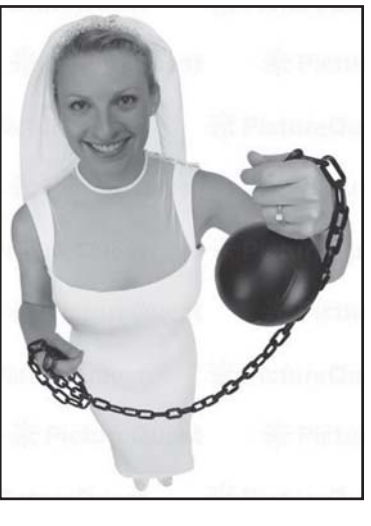
სთანავე, შავი და თეთრი ფერი დომინირებდა. ცხოველთა სამყაროს დამცველები მოდის სხვა ჩვენებებშიც აპირებენ მონაწილეობას. ამჯერად ისინი განსაკუთრებული აქტივობით ებრძვიან ურჩი დიზაინერებს, რომლებიც ჯიუტად ცდილობენ თავიანთ შემოქმედებაში კვლავ ნატურალური ბუწვი, ან ტყავი გამოიყენონ. თუმცა, საეჭვოა, ყოველისმემდეგ მაღალი მოდის სამყაროზე მათმა თავგამოდებულმა ბრძოლამ გავლენა იქონიოს. **ლელა დონაძე.** **სურამიშვილი:** მოდელები ნიუ-იორკის პოდიუმზე.

სოციალური გამოკითხვა

მის აწის საქილთ ბუნეული ქონინებისათვის შესაძლოა პასუხის რამდენიმე ვარიანტი

- 70,9 პროცენტი - ცოლ-ქმრული ერთგულება
- 67,7 პროცენტი - პატივისცემა და თანადგომა
- 61,20 პროცენტი - მოთმინება
- 53,4 პროცენტი - კარგი შემოსავალი
- 47,4 პროცენტი - სექსუალური პარმონია
- 44,5 პროცენტი - კარგი საცხოვრებელი პირობები
- 11,1 პროცენტი - ერთი რელიგიური რწმენა
- 9,3 პროცენტი - თანაბარი სოციალური წარმომობა
- 3 პროცენტი - თანხმობა პოლიტიკის საკითხებში.

ROMIR Monitoring-ის მონაცემებით.

რედაქციის მიერ შეუკვეთილი მასალების უბუბლიკაციისთვის ჰონორარი არ გაიცემა.

ავტორებს ვთხოვთ, კომპიუტერზე ანაწყოთ 2-2,5 ნაბეჭდ გვერდზე მეტი მოცულობის სტატიებს ნუ შემოგვთავაზებენ.

რედაქცია გადლოგას უხდის ყველას, ვინც გაზეთის ეს ნომერი შეიქინა და წაიკითხა!

საქართველოს რესპუბლიკა
საკრთველოს რესპუბლიკა
SAKARTVELOS RESPUBLIKA
 გამომავალ უზრუნველყოფის ვაჟ „კრსა-2002“

მთავარი რედაქტორი არამაჰ სანეალიძე.
 სარედაქციო კოლეგია: ალექო ასლანიშვილი, როლანდ ბასილაშვილი, გურამ გოგიაშვილი, გონდო გულიაშვილი, რუსუან ლორთქიფანიძე, გონდო მამინარაშვილი, რუსუან რუსია, სპარტაკ ქობულაია, ბექა ჯიღია, ოთარ ხუციშვილი.

დაფუჟავა - „სამართლად რესპუბლიკის“ შარნაღისტაბი

ნომრის მორიგე რედაქტორი რუსუან რუსია.
 ინფორმაცია 66434

მისამართი: 380008, თბილისი, მ. კოსტავას ქ. №14.
 ტელ: 99-73-24. საგამომავლო განყოფილება - ტელ: 93-28-83.
 ელექტრონული ფოსტა - sakresp@gol.ge